

Trideset godina Slikarskog odjela

Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik

1993.-2023.

IZLOŽBA

Trideset godina Slikarskog odjela
Umjetničke škole Luke Sorkočevića
Dubrovnik

LAZARETI I-III
28.12. 2023. – 26.1.2024.

ORGANIZACIJA IZLOŽBE
Umjetnička škola Luke Sorkočevića
Dubrovačka baština d.o.o.

AUTORI PROJEKTA
Davor Lucianović
Luko Piplica
Maro Krile
Ivana Selmani

KUSTOSICA
Iva Körbler

IZBOR RADOVA
Davor Lucianović
Luko Piplica
Maro Krile
Ivana Selmani
Viktor Daldon

LIKOVNI POSTAV
Iva Körbler

TEHNIČKA REALIZACIJA
Luko Piplica
Viktor Daldon
Anamarija Obradović
Hasiba Mehić

KOORDINATORICE PROJEKTA
Zrinka Lucianović
Ivana Selmani

REALIZACIJU IZLOŽBE I MONOGRAFIJE OMOGUĆILI SU

Zaklada Caboga Stiftung
Grad Dubrovnik

MONOGRAFIJA

NAKLADNIK
Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik
Strossmayerova 3
20 000 Dubrovnik
Hrvatska
www.usls.hr

ZA NAKLADNIKA
Dario Čagalj

UREDNICI
Iva Körbler
Ivana Selmani
Maro Krile

AUTORI TEKSTOVA
Iva Körbler
Davor Lucianović
Luko Piplica
Maro Krile
Ivana Selmani
Viktor Daldon

LEKTURA
Milan Pavlinović

ENGLESKI PRIJEVOD
Robertina Tomić

FOTOGRAFIJE
Maro Krile

GRAFIČKO OBLIKOVANJE
design m&m

TISAK
Tiskara Zelina d.d.

NAKLADA
400

Tiskano u Hrvatskoj, 2023.

ISBN 978-953-50879-0-8

CIP zapis dostupan u računalnom Skupnom katalogu
hrvatskih knjižnica pod brojem 581789012

SADRŽAJ

Odluka o osnivanju škole	4
Dario Čagalj	
Trideset godina Slikarskog odjela Umjetničke škole Luke Sorkočevića u Dubrovniku	9
Iva Körbler	
O važnosti obljetnice postojanja Slikarskog odjela UŠLS u Dubrovniku	11
Davor Lucianović	
Mojih trideset godina u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića	17
Luko Piplica	
Između slike i oblika	21
Maro Krile	
O obljetnici	22
Ivana Selmani	
Biti pedagog	23
Viktor Daldon	
Na početku i sada	24
Popis đaka po generacijama	26
Galerija mladih Slikarskog odjela UŠLS	59
Katalog radova s biografijama	64
Sažetak	279
Summary	282

Na temelju članka 29. stavak 1. u svezi s člankom 105. stavak 1. Zakona o srednjem školstvu ("Narodne novine Republike Hrvatske", broj 19/92.) i članka 214. Statuta Općine Dubrovnik ("Službeni glasnik Općine Dubrovnik", broj 9/87.- pročišćeni tekst, 8/88., 2/90. i 12/90.) Skupština Općine Dubrovnik na 20. sjednici Vijeća udruženog rada, na 20. sjednici Vijeća mjesnih zajednica i na 20. sjednici Društveno-političkog vijeća održanim 17. studenoga 1992. donijela je

O D L U K U

o osnivanju Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik

Članak 1.

Ovom odlukom se osniva Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik, kao samostalna srednja škola u vlasništvu Općine Dubrovnik.

Općina Dubrovnik ima, prema Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića Dubrovnik, prava i obveze što ih, po zakonu i ovoj odluci, ima osnivač.

Članak 2.

Naziv škole iz članka 1. ove odluke je: Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik.

Sjedište Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik je u ulici Strossmayerova broj 3 u Dubrovniku.

U pravnom prometu s trećim osobama za svoje obveze Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik odgovara sredstvima kojima raspolaže.

Članak 3.

Djelatnost Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik je odgoj i obrazovanje učenika osnovnoškolske dobi po programima za osnovne glazbene i baletne škole, odgoj i obrazovanje učenika srednjoškolske dobi po programima za srednje glazbene i baletne škole, te škole primijenjenih umjetnosti. Djelatnost Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik je i rad s djecom predškolskog uzrasta kroz glazbeni i baletni kutić.

Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik može izvoditi nastavu i po drugim programima, za koje dobije verifikaciju Ministarstva prosvjete, kulture i športa Republike Hrvatske, te suglasnost za financiranje nadležnog republičkog fonda.

Djelatnost Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik se može detaljnije urediti statutom. Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik ne može mijenjati svoju djelatnost bez suglasnosti osnivača.

Dodatna djelatnost Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik je organizacija baletnih, glazbenih i ostalih umjetničkih ljetnih tečajeva i godišnjih koncerata.

Članak 4.

Sredstva za osnivanje i djelovanje Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik osigurava Republički fond srednjeg školstva pri Ministarstvu prosvjete, kulture i športa Republike Hrvatske i to u dijelu koji se odnosi na javne potrebe u oblasti srednjeg školstva utvrđene od strane Sabora Republike Hrvatske.

Ukoliko Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik izvodi programe koji prelaze okvir i sadržaje javnih potreba iz stavka 1. ovoga članka, sredstva u tom dijelu osiguravaju se iz drugih izvora.

Sredstva za izvođenje programa osnovne škole, koja djeluje u sastavu Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, osiguravaju se putem Fonda osnovnog školstva pri Ministarstvu prosvjete, kulture i športa Republike Hrvatske, te Fonda osnovnog školstva u Općini Dubrovnik.

Sredstva za izvođenje programa za predškolsku djecu (glazbeni kutić), koji djeluje u sastavu Umjetničke škole Luke Sorkočevića, osiguravaju se putem Fonda društvene brige o djeci predškolskog uzrasta u Općini Dubrovnik.

Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik može stjecati sredstva i prodajom usluga i roba na tržištu, iz uplata učenika, najamnina, dotacija i drugih izvora u skladu sa zakonom.

Članak 5.

Prostor za djelovanje Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik su zgrade u ulici Strossmayerova broj 3 u Dubrovniku, skupa s pripadajućim zemljištem u kojima je tradicionalno djelovala muzička škola i u kojoj danas djeluje Centar za umjetnički odgoj i obrazovanje "Luka Sorkočević" Dubrovnik.

Opremu i nastavna pomagala za djelovanje Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik čine sredstva Centra za umjetnički odgoj i obrazovanje "Luka Sorkočević" Dubrovnik.

Članak 6.

Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik obrazuje polaznike za sticanje srednje školske spremu u zanimanjima iz Šifri zanimanja - programa u srednjem školstvu ("Glasnik Ministarstva prosvjete, kulture i športa RH", broj 9/92.) i to u području rada: 29. Glazbena umjetnost (A), 30. Likovna umjetnost (A) i 31. Plesna umjetnost (A), sve u četverogodišnjem trajanju u skladu s odobrenjem Ministarstva prosvjete, kulture i športa Republike Hrvatske.

Članak 7.

Za ravnatelja Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, u osnivanju (privremeni ravnatelj) imenuje se Vinko Brnadić, profesor povijesti, sada ravnatelj Centra za umjetnički odgoj i obrazovanje "Luka Sorkočević" Dubrovnik.

ravnatelj Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, u osnivanju (privremeni ravnatelj) ima položaj i ovlasti poslovnog organa i pedagoškog rukovoditelja, u skladu sa zakonom. Njegova je, prvenstvena, zadaća da poduzme sve potrebite mjere i radnje u postupku osnivanja Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, kako bi ona što prije počela djelovati kao samostalna srednja škola.

Mandat ravnatelja Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, u osnivanju (privremeni ravnatelj) traje do izbora ravnatelja Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik po natječaju sukladno odrednici 104. Zakona o srednjem školstvu.

Članak 8.

U Školski odbor Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, u osnivanju (privremeni školski odbor), imenuju se:

1. Ivo Ljepotica
predstavnik Skupštine Općine Dubrovnik
2. Viktor Soče
vijećnik Skupštine Općine Dubrovnik
3. Frano Matušić
4. Dubravka Šuica
5. Jakša Bošković
djelatnici Centra za umjetnički odgoj i obrazovanje "Luka Sorkočević" Dubrovnik.

Školski odbor Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, u osnivanju (privremeni školski odbor) ima položaj i ovlaštenja organa upravljanja, u skladu sa zakonom. Njegova je zadaća da, sudjelujući u postupku osnivanja Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, donosi potrebite odluke i poduzima mjere i radnje kako bi se taj postupak što prije okončao i ona počela djelovati kao samostalna srednja škola.

Mandat Školskog odbora Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik u osnivanju (privremeni školski odbor) traje do izbora Školskog odbora Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik u skladu sa zakonom i statutom.

Članak 9.

Školski odbor Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik, u osnivanju (privremeni školski odbor), donijet će statut škole u roku od trideset dana od dana stupanja na snagu ove odluke.

Članak 10.

Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik počinje poslovati pod tim nazivom nakon upisa u sudski registar kod Okružnog privrednog suda u Splitu.

Danom početka poslovanja Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik prestaje s radom i zaključuje svoje poslovanje Centar za umjetnički odgoj i obrazovanje "Luka Sorkočević" Dubrovnik.

Sredstva, prava, obveze, djelatnike i učenike Centra za umjetnički odgoj i obrazovanje "Luka Sorkočević" Dubrovnik preuzima Umjetnička škola Luke Sorkočevića Dubrovnik.

Članak 11.

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Općine Dubrovnik".

KLASA:602-03/92-01/73

URBROJ:2117-01-03-92-16

Dubrovnik, 17. studenoga 1992.

Predsjednik
Vijeća udruženog rada
Nikola Obuljen

Predsjednik
Skupštine Općine
Petar Poljanić

Potpredsjednik
Vijeća mjesnih zajednica
Matko Bupić

Potpredsjednik
Društveno-političkog vijeća
Zoran Cikatić

Točnost prijepisa ovjerava:

Tajnik
Branko Bazdan

Dostaviti:

1. "Službeni glasnik Općine Dubrovnik"
2. Umjetnička škola Luke Sorkočevića
Dubrovnik, Strossmayerova 3
3. Sekretarijat za prosvjetu i kulturu
4. A r h i v

Umjetnička škola Luke Sorkočevića
Ulica Josipa Jurja Strossmayera 3
1993.-1994.

TRIDESET GODINA SLIKARSKOG ODJELA UMJETNIČKE ŠKOLE LUKE SORKOČEVIĆA U DUBROVNIKU

Ova obljetnica nije samo broj, već priča o umjetničkom putovanju koje je oblikovalo generacije i ostavilo neizbrisiv trag u kulturnom identitetu našega Grada.

Osim što je, kronološki popis događanja, zbirka slika i radova ona je pokušaj da se uhvati duh i srž onoga što je naš Slikarski odjel činio posebnim tijekom proteklih trideset godina. Između korica ove knjige kriju se priče o talentu, trudu, entuzijazmu i predanosti koji su oblikovali umjetnički pečat brojnih mladih duša.

Naš Slikarski odjel nije samo mjesto gdje se prenose slikarske tehnike i vještine, već je i prostor gdje se potiče kreativnost i razvijaju umjetnički identiteti gdje mladi umjetnici otkrivaju svoj glas u svijetu umjetnosti. U protekla tri desetljeća svjedočili smo nevjerojatnim umjetničkim putanjama naših učenika, od prvih poteza kista do samostalnih izložbi i priznanja na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

Monografija također zahvaća i širu sliku – kako je škola integrirana u lokalnu zajednicu, suradnju s drugim umjetničkim institucijama, i odjeke šire od naših školskih zidova. Sjećanja, anegdote i radovi koje dijelimo u ovom djelu nisu samo retrospektiva, već su i poziv na daljnje promišljanje o važnosti umjetnosti i obrazovanja u stvaranju boljeg društva.

Ova izložba ne bi bila moguća bez doprinosa mnogih ljudi – učenika, roditelja, nastavnika, ravnatelja, i svih onih koji su podržavali naš odjel kroz godine. Neka bude zapis i zahvala svima koji su bili dio ove iznimne priče.

U ime Umjetničke škole Luke Sorkočevića, želim izraziti duboku zahvalnost svima vama koji ste doprinijeli našem uspjehu. Neka ova obljetnica bude podsjetnik na bogatstvo umjetničkog naslijeđa koje negujemo i motivacija za nastavak traganja za ljepotom, istinom i kreativnošću u budućnosti.

Dario Čagalj. prof.

Ravnatelj

Međunarodno središte hrvatskih sveučilišta
Ulica don Frana Bulića 4
1994.-2004.

Obljetnice su, osim slavlja, uvijek i trenutak u kojemu retrospektivno sažimamo i analiziramo period funkcioniranja i djelovanja jedne institucije, posebice kada je u pitanju obrazovna ustanova umjetničkog smjera i specijalizacije. Kontinuirani rad od trideset godina Slikarskog odjela Umjetničke škole Luka Sorkočević u Dubrovniku značajni je jubilej za dubrovačku sredinu iz više razloga. Osnovana u povijesno vrijeme najjačeg ratnog vihora, 1992. godine, da bi s radom započela 1993., Umjetnička škola Luke Sorkočevića sa svojim je malim, ali relevantnim profesorskim zborom, u to doba predstavljala ideju kako se umjetnost i u jeku rata ne može ušutkati, ili mladima onemogućiti željeno umjetničko školovanje. Zatim, djeca i mladi koji su rođeni u Dubrovniku, gradu prirodnog ambijenta najviše, nulte spomeničko-kulturne kategorije nacionalne baštine, već sami po sebi u većem broju od ranih godina percipiraju oko sebe povijesno-umjetničke artefakte i spomenike kao dio vlastita kulturnog, ali i osobnog identiteta, identificirajući se na jedan vrlo specifičan način „sa svojim Gradom“, uz osjetan ponos na slavnu prošlost i baštinu.

Upravo za vrijeme Domovinskog rata, trebalo je sačuvati umjetničko-kulturni identitet Dubrovnika, stoga je Umjetnička škola i osnovana s namjerom kako bi zaustavila odlazak mladih talentiranih ljudi u škole u druge gradove, koliko se god moglo na to utjecati u danim okolnostima. U ambijentima koji su učenicima pružali temeljnu teorijsko-praktičnu likovnu nastavu, profesori Slikarskog odjela u četiri su godine nastave prenosili kroz različite predmete tradiciju i kontinuitet koji su nezaobilazni u nastavnim programima, uz usvajanje osnovnih načela likovnosti i likovnih elemenata, na što ćemo se kasnije još vratiti.

Kakvo je uopće značenje i pozicija jednog Slikarskog odjela srednje umjetničke škole, u sredini koja neusporedivo više cijeni i stimulira sportske i tehničke talente, mlade znanstvenike tolerira, a mlade umjetnike i njihove uspjehe često i u medijima u potpunosti zaobilazi? Smanjenje broja sati nastave likovnog odgoja / likovne kulture u osnovnim i srednjim školama u zadnja je dva desetljeća već napravilo osjetne pomake u tomu kako mlade generacije vide i percipiraju umjetnost, što se trajno odrazilo i na njihov kreativan razvoj i specifične kognitivne sposobnosti kada su u pitanju djela umjetničke baštine.

Početak i u prvoj polovici 20. stoljeća u domaćim su gimnazijama likovni odgoj i crtanje učenicima predavali istaknuti likovni umjetnici, najznačajnija slikarska i grafičarska imena hrvatske likovne umjetnosti do danas. Nije se išlo samo za specijalističkim likovnim obrazovanjem, a mnoga su od tih imena ostala trajno vezana uz srednjoškolsku pedagošku aktivnost te nisu kasnije radi napredovanja i karijere automatski prelazili na zagrebačku Akademiju likovnih umjetnosti. Rezultat takve sustavne pedagoške politike bile su generacije i generacije likovno pismenih odraslih ljudi, koji su kasnije upisivali druge studije (medicine, prava, tehničkih znanosti i sl.), ali su često tijekom cijeloga života iz hobija crtali i slikali mrtve prirode, pejzaž, vedute, aktove i portrete na zanatski vrlo visokoj razini, što je nama danas nedostupno pa i gotovo neshvatljivo. Takvim se pedagoškim smjernicama stvarala statistički relevantna masa likovno educiranih ljudi, koji su u desetljećima nakon gimnazijskog školovanja postajali jezgra likovne publike koja je s razumijevanjem pohodila umjetničke izložbe, promocije likovnih monografija i kolekcionirala umjetnička djela za svoje manje ili veće zbirke. Sklona sam tezi da se i radi takvih temelja likovnog odgoja ranijih generacija već oko sredine 20. stoljeća u Hrvatskoj tako brzo oformila publika koja je mogla razumjeti i percipirati djela apstraktne umjetnosti; od apstraktnog ekspresionizma, lirske i geometrijske apstrakcije te gestualnog slikarstva pa sve do minimalizma i slike kao asamblaža i objekta.

Likovni odgoj u školama danas je u velikoj mjeri sveden na izdvojene rezerve likovne aktivnosti, ovisno o tome ima li srednja škola status gimnazije ili umjetničke škole. Jednim malim dijelom postoji mogućnost „outsourcing“ nastave likovnog odgoja, ili pohađanja privatnih tečajeva i škola gdje mladi uče crtanje, slikanje, modeliranje ili dizajniranje. Taj elitistički pristup likovnom obrazovanju, gdje se u jednadžbu uključuju i financijske mogućnosti roditelja ili staratelja, pokazuje već svoje ozbiljne nedostatke. Na onoj prvoj, najvidljivijoj razini, po grafitima i šaranju povijesnih arhitektonskih spomenika, zgrada značajnih arhitekata, djela javne plastike po parkovima i trgovima, nelegalnim nadogradnjama i zatvaranju balkona i terasa, pa sve do rušenja stilskih zgrada i vila s početka 20. stoljeća, kako bi se sagradile još ljepše, bolje i „raskošnije“ vile i kuće. Na manje vidljivoj razini, to se reflektira kroz nedostatak likovne publike u galerijama i muzejima, ali i rastućoj, vrlo opasnoj tezi kako su umjetnici teret društva u svakom kontekstu, koja se u zadnjih desetak godina iznimno dobro „primila“ u pore našeg društva.

Tako je to u našoj svakodnevici, dok je u teoriji nešto sasvim drugo pred nama. U opisu nastavnih planova i okvirnih programa za umjetničke škole u Republici Hrvatskoj navedeni su obrazovni ciljevi umjetničkog obrazovanja koji se moraju reflektirati na učenike, a to je usađivanje „vrijednosti likovne pismenosti, naučiti vrednovati likovne umjetnosti, postati siguran u svoju sposobnost rada u likovnim umjetnostima i dizajnu, postati sposoban rješavati likovne probleme, naučiti likovno komunicirati i naučiti likovno razmišljati“. I nadalje, „programi sadržavaju probleme svakodnevice u životima naših učenika, a to je uvijek i za svakog pojedinca - likovnost - moć koja uključuje razvoj samopouzdanja“. Navedeno je kako bi učenici trebali stjecati znanja povezana s kulturološkom, povijesnom i znanstvenom evolucijom likovnih umjetnosti tako da mogu cijeniti likovnost u razvoju našeg društva, kao „rezultat učenja i stvaranja učenici se moraju osjećati sposobnima za uporabu svoje rastuće likovne moći kako bi razumjeli nove problemske situacije u svijetu oko sebe, a razvoj sposobnosti rješavanja problema za svakog je učenika nužan proces da bi bili produktivni građani“. I dalje, „da bi se razvile te sposobnosti, učenici moraju raditi na problemima za čije su rješavanje potrebni sati, dani, a možda i tjedni“.

Svi zadaci koje nastavnici rade s učenicima tijekom obrazovanja dokazano pomažu formiranju percepcije i mašte, odnosno na tragu su tzv. fenomenologije osjetilnosti i sinestezije, ali i razvijanja fine motorike, što opet utječe na kognitivne procese. Kod učenika se postepeno razvijaju kompleksni emotivni slojevi i estetski rasponi, što će kao trajnu emotivno-psihološku kvalitetu u formiranju ličnosti ponijeti sa sobom i učenici koji se kasnije nisu opredijelili za put profesionalnih umjetnika. Njihov pogled na svijet bit će trajno obogaćen za niz osjetilnih, psiholoških i svjetonazorskih „pluraliteta“, za mnogo bolju sintezu analitičkog i emotivnog pristupa svim drugim izazovima u ostalim profesijama.

Kada sam navela osjetilno-sinestezijske fenomene u percepciji svijeta i njihov značaj u edukaciji mladih (bez obzira na opće ili specijalističko srednjoškolsko umjetničko obrazovanje), pedagoški radovi i pionirska istraživanja koja su na tom polju kod nas sedamdesetih godina 20. stoljeća napravile profesorice, glazbena pedagoginja Elly Bašić i likovna pedagoginja Dobrila Belamarić još uvijek nisu zastarjeli.¹ Kroz pokus i zadatak da djeca osnovnoškolske dobi na slušanje glazbe improviziraju likovno s vodenim bojama ili temperom dokazalo se da sva djeca glazbeni ugođaj koji su doživjeli prevode u crtež, štoviše na impresionističku glazbu reagiraju također slobodnijim crtežima i linijama, apstraktnije reduciranim motivima i komplementarnim bojama koje nepogrešivo preslikavaju karakter puštane glazbene podloge (moltski, „tužni“ ili smanjeni akordi daju hladniju paletu boja, a kod durskih, „veselih“ ili povećanih akorda i melodija djeca prirodno posežu za skalom toplih boja i tonova). Dokazano je kako je dječje likovno izražavanje pod utjecajem glazbenog ugođaja bilo bolje i savršenije „u čisto kvalitetnom pogledu jer su se djeca pretvarala u male umjetnike, a jednako je tako izbor sredstava (glazbe) odgovarao probuđenim sinestetičkim dispozicijama“.² U knjizi „Mašta“ Rudi Supek ističe kako i mnogi drugi pokusi pokazuju da su djeca gotovo nepogrešiva u prevođenju „muzičkih i afektivnih izraza (radost, srdžba) u crtež i slikariju“³, pa „ono što je kod umjetnika stvar posebnog uživanja i izrade estetskog stava, kod djece se odvija posve spontano“. Namjerno sam navela ove pedagoško-kreativne pokuse - koji su već dugo desetljeća dio odobrenog Nastavnog programa u Glazbenom učilištu „Elly Bašić“ u Zagrebu⁴ - jer upravo u Umjetničkoj školi Luka Sorkočević mladi slikari i mladi glazbenici dio nastave općih predmeta zajedno pohađaju u prve dvije godine školovanja, učenici sa Slikarskog odjela imaju i tjednu satnicu glazbene kulture, i često se druže zajedno, slušaju vježbanje instrumenata, i gledaju što međusobno rade te kako se razvijaju.

Takav komplementarni pristup umjetničkoj pedagogiji može se kasnije izvrsno detektirati u brojnim djelima afirmiranih inozemnih i hrvatskih umjetnika, gdje uvježbano oko u njihovim slikama i crtežima „vidi“ kako dok slikaju ili modeliraju slušaju glazbu, što sami umjetnici redovno potvrđuju kao nešto bez čega ne mogu zamisliti svoj rad u atelijeru. To su primjeri onih mladih ljudi - i kasnije formiranih umjetnika ili profesionalaca iz drugih profesija - kojima se u toku razvoja i školovanja nisu suzile ili ograničile kreativne mogućnosti i talenti. Ili, kako je uvijek govorila pedagoginja i profesorica Elly Bašić: „Svako dijete je kreativno, a kako to da svaki odrasli čovjek više nije ili prestaje biti“, jasno ukazujući na problem loma koji se događa tijekom odrastanja i edukativnog usmjeravanja na „ozbiljne“ predmete, a ne na umjetničko školovanje. Koji su procesi u odrastanju i odgoju, uz faktor obitelji, sredine, kulturno-civilizacijske razine u kojoj dijete odrasta itd., koji djeluju kao mehanički blokatori kreativnosti? Srećom, ponuđen nam je jedan izlaz iz tog edukativnog labirinta, tobožnja „eksperimentalna“ grupa koja preživljava sve edukativne modele - umjetnici. Jer ono što je kod umjetnika posljedica koncentriranog, naučenog i izvježbanog stvaralačkog uživanja (Einführung), to se kod djece odvija posve spontano. Zato je iznimno važno da su djeca svih uzrasta redovno u kontaktu s raznim vrstama umjetnosti, kao i da sama crtaju i slikaju, kako ne bi postali više ili manje kreativno-emotivno blokirani odrasli ljudi sa suženom i ograničenom stvaralačkom maštom.

Drugim riječima, „umjetnik je čovjek koji je uspio spasiti svoje ekspresivne dispozicije, a dijete je 'mali genij' jer nepogrešivo oblikuje izraz do kojega bi odrasli došli tek nakon mukotrpnog traženja“ (Rudi Supek).

Na Slikarskom odjelu Umjetničke škole Luka Sorkočević u tom je smislu kroz sva tri desetljeća ovakav edukativno-pedagoški poligon koji radi na principu umjetničke sinestezije, idealan primjer pravilne umjetničke edukacije, gdje se nije zapostavljao niti poseban stručni dio nastavnih predmeta poput tehničkog crtanja, pisma, povijesti likovne umjetnosti, crtanja i slikanja te plastičnog oblikovanja. Na nastavi iz povijesti likovne umjetnosti prolazili su se svi elementi likovnog djela koji se odnose na slikarstvo, crtež, fotografiju, skulpturu, vrste skulpture, arhitekturu i urbanizam, ali i film. Na tehničkom crtanju učenici se upoznaju i s kompjutorskim grafičkim programima, dok se na predmetu pisma prolazi od povijesti pisma, pribora, alata i podloga za pisanje, kaligrafije, uporabe pisma kao sastavnog dijela likovne cjeline do računalne obrade teksta i primjene fontova slova.

Naime, upravo se na obljetničkoj izložbi Slikarskog odjela u Lazaretima moglo u radovima bivših učenika primijetiti kako su s njima detaljno razrađivani zadaci poput figure u unutrašnjem i vanjskom prostoru, perspektiva različitih unutrašnjih prostora s figurama i biljem ili perspektiva vanjskih prostora s figurom / figurama i stablima, što je inače po nastavnom programu sadržaj 4. godine nastave, ali nije zapostavljen značaj crteža, koji su kao sebi blisku tehniku prihvatili mnogi učenici (linearni crtež u suhoj tehnici). Čak su i neki danas afirmirani hrvatski umjetnici zadržali tehniku slikanja u reduciranoj paleti boja, nego slikanje u punoj paleti, što je, primjerice, nastavni plan 2. godine.

Inzistiranje - a možemo reći potpuna, čak i nježna uporna posvećenost svih profesora Slikarskog odjela - da učenici i sa srednjom stručnom spremom izađu iz Umjetničke škole Luke Sorkočevića sa zanatom u rukama, i da mogu s naučenim vještinama preživjeti, vidljiva je ne samo u edukativno-pedagoškom pristupu, već i u djelima sakupljenima za izložbu i monografiju. Taj se proces, bez obzira na to o kojoj se likovnoj tehnici i materijalu radi, može vidjeti i po radovima učenika koji su uvijek ostavljeni u radnom procesu po učionicama / klasama i dvoranama škole. Zadaci preslikavanja i kopiranja slika, ikona i crteža u sebi sažimaju brojne tehničke izazove za svakog učenika, ali im daju alate u ruke za kasnije bavljenje restauratorsko-konzervatorskim stručnim zvanjem, koje je na području Dubrovačko-neretvanske županije kontinuirano deficitarno. Ili kako je u svojoj klasi na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti često govorila ugledna kiparica i profesorica Marija Ujević-Galetović, „moramo se pobrinuti da studenti osim diplome ovdje dobiju kruh u ruke i da jednom ako zatreba mogu prehraniti obitelj“, a to je u nastavku značilo da imaju temeljna znanja „kako napraviti punu i sitnu plastiku, reljef jednom naručitelju za grobnicu, plaketu za neku obljetnicu ili pristojan portret nečijeg djeteta ili supruge, a ne da samo produciraju 'konceptualu' i video-instalacije“. Za takve je temeljne vještine neophodno poznavanje tehnologije materijala i tzv. ograničenja materijala u kojemu se radi određeno umjetničko djelo.

Sjećam se kako su mnogi to slušali s podsmijehom, jer je tobože došlo digitalno doba, ali pomalo svjedočimo trendu da mladi „nabrijani“ umjetnici ponovno imaju volje i svijesti o tomu kako i nakon završenih likovnih akademija moraju učiti od nekog starijeg kolege ili meštra, vratiti se malo procesu prenošenja crteža u plitki reljef, ili otiskivanja dubokog tiska na grafičkoj preši, a na mala se vrata vraća i trend zidnog slikarstva i obojane keramike među mladim generacijama hrvatskih umjetnika. Slikarski odjel Umjetničke škole u Dubrovniku tu daje vrlo solidnu pa i izvrsnu bazu učenicima, bez obzira na njihove daljnje odluke za nastavak umjetničkog školovanja na likovnoj akademiji ili nekoj sličnoj instituciji visokog obrazovanja.

Ponovno ću se vratiti na značaj činjenice rođenja i odrastanja u gradu poput Dubrovnika, gdje gotovo svaki kamen, portal, zid ili zgrada imaju svoju povijest i priču, da ne spominjemo sakralne i svjetovne objekte. Specifična konfiguracija i pozicija Dubrovnika dala je kroz povijest i specifična arhitektonsko-urbanistička rješenja i realizacije, koje su u svjetskim razmjerima jedinstvene za ovaj Grad i naše podneblje. Kada tomu pridodamo činjenicu postojanja Slikarskog odjela na Umjetničkoj školi, koji je danas smješten na poziciji ispod Boninova, gdje su učenici svakodnevno izloženi najljepšim mogućim vizurama, neka nas ne čudi kako je značajan postotak danas relevantnih hrvatskih profesionalnih umjetnika porijeklom upravo iz Dubrovnika, i kako su mnogi od njih pohađali Slikarski odjel, a to vrijedi i za profesionalne restauratore-konzervatore.

Posebnu kategoriju među bivšim učenicima i današnjim umjetnicima čine umjetnički fotografi porijeklom iz Dubrovnika koji zaista ne mogu reći kako nisu imali inspiraciju za svoje motive i kadrove. Kamo god pogledamo, s lakoćom pronalazimo Zlatni rez, bez obzira na to imamo li ispred sebe arhitekturu, zvonik, ulicu, prolaz, vrt neke palače sa stanim stablima. Na svakom koraku u šetnji Dubrovnikom ili njegovom bliskom okolicom preplavljuje nas stotinu vizura, divlje prirode, kultivirane vegetacije mediteranskih vrtova i palača, surovog ili pomno projektiranog kamenog зида. A

onda uvijek kao konstanta i neizbježni prirodni okvir - morsko plavetnilo, pogled na otoke elafitskog arhipelaga, na fascinantne zalaze sunca koji su specifični na ovom području. Primijetila sam u radovima bivših učenika kako su profesori s njima radili na tomu da preveliki kolorizam pejzaža ili veduta malo tonski utišaju, ili da se naprosto - ovisno o temperamentu pojedinog učenika - koloristički razmašu i oslobode. Ponekad je takvo vizualno i kolorističko obilje također estetski bolje i elegantnije „utišati“ fotografijom, bez straha od crno-bijele fotografije. Dubrovnik je vizualno i kompozicijski zahtjevan predložak, ali je jednako tako sa svojim nepresušnim vizurama u interijerima i eksterijerima izvrsna likovna vježbaonica za elemente likovne forme, različitih perspektiva, vrste likovne kompozicije, ujednačavanja proporcija u odabranom kadru, odnosa punog i praznog, svjetla i sjene.

Mnogi su bivši učenici isticali u tjednima pripreme obljetničke izložbe - ali i na samom otvorenju - kako su im profesori Slikarskog odjela dali više ili jednako stručnog znanja od nekih likovnih akademija koje su kasnije pohađali. Ja ću to sa svoje kustoske i kritičarske strane vrlo jasno podržati i potvrditi jer sam se po izložbama mnogih apsolutenata slikarstva i mladih, tek diplomiranih umjetnika iz mnogih drugih gradova nagledala zaista bizarnih, začuđujuće nepismenih likovnih uradaka koje su njihovi mentori i profesori „pustili“ izvan ateljea da ih možda i trajno obilježe kao teret ili minus na početku umjetničke karijere.

Profesori Davor Lucianović, Josip Pino Trostmann, Luko Piplica, Maro Krile, Ivana Selmani i Viktor Daldon posvećenici su svoje profesije, s neumornom radnom i pedagoškom energijom. Nisu se učenicima nametali vlastitim ukusima i svjetonazorima, stilskim opredjeljenjima, niti egom, već su uvijek znali kako đacima moraju prenijeti specifična znanja i osposobiti ih za „čitanje“ i stvaranje likovnih djela. Takvim idealnim transferima znanja i vještina, ali i jednakomjernom održavanju koncentracije i interesa učenika za vrijeme nastave kroz sve četiri godine, pomogla je činjenica kako generacije upisanih đaka nisu uvijek bile brojne, ponekad ih je bila tek nekolicina na godini. To je povremeno kod profesora Odjela budilo strah da interes za umjetnička zanimanja jenjava. Ali to su samo bili prirodni ciklusi fluktuacije mladih i njihovih trenutnih fokusâ.

U obljetničkoj monografiji zagrebačke Akademije likovne umjetnosti za njezinih 90 godina postojanja (2002.), bivša dugogodišnja dekanica, profesorica Dubravka Babić, u svojem uvodnom tekstu ističe kako je „postati nastavnikom velika čast, i zato poslanje nastavnika prelazi osobne interese, a radni napor u svekolikoj izgradnji ALU je i pitanje osobnog morala svakog pojedinca”.⁵ To se može primijeniti i na profesore sa Slikarskog odjela u Dubrovniku, kojima je od osnutka do danas bilo jasno kako svojim angažmanom daju ocjenu ne samo učenicima, već i sebi samima. Likovni pedagog i profesor dobar je onoliko koliko je kroz nekoliko godina uspio „izvući“ i transformirati ono najbolje iz tobože najlošijeg đaka, a na izložbi u Lazaretima - kao i u radovima u drugom dijelu ove monografije - nećemo moći reći kako pojedini radovi ovdje neprimjereno strše ili narušavaju opću prezentaciju Odjela. Posebnu bih pažnju usmjerila na niz slika, crteža i fotografija učenika koji se kasnije nisu nastavili profesionalno baviti strukom, ali su sačuvali vrlo visoku razinu metijerske vještine i povremeno ili stalno slikaju, crtaju i fotografiraju.

No profesori Slikarskog odjela nisu svoje učenike ostavljali prepuštenima samima sebi, bez priprema za budući izlagački i izložbeni segment profesije ako se za nju odluče i kasnije. Unutar prostora Slikarskog odjela formirana je mala Galerija mladih, gdje su mentori svoje đake već na to pripremali s malim izložbama od prve godine škole. To je bilo važno da se đaci bolje međusobno upoznaju, da ih se malo više motivira za savladavanje nastavih sadržaja, usvajanje znanja i vještina, ali i da se priviknu na tzv. bipolarni karakter škole koja je oduvijek bila podijeljena na općeobrazovne i stručne predmete. Profesor Luko Piplica u jednom je takvom prigodnom deplijanu zapisao kako se javnim nastupom „učenike ostavlja sasvim same u odluci kojim putem krenuti, kako bi samostalno preuzeli odgovornost za sadržaj i izvedbu rada“, i gdje je „izbor između udobnosti ponuđenog, postojećeg ustroja i neizvjesnosti iskoraka u vlastiti prostor slobode smisao umjetnosti“.

Osim na radovima koje su bivši učenici prezentirali na obljetničkoj izložbi u Lazaretima, deplijani tih malih godišnjih izložbi Slikarskog odjela pružaju izvrstan, detaljan uvid u nastavne zadatke i edukativne procese Odjela, kao i pojedinačni talent učenika koji je, usudila bih se zaključiti, statistički iznad općeg nacionalnog prosjeka. Povezivanje učenika s baštinom Grada je praktički svakodnevno, a odlazak i upoznavanje s fundusom Umjetničke galerije Dubrovnik segment je praktične nastave slikanja i crtanja prema zadanim ili odabranim predlošcima umjetničkih djela iz galerije. Jedna od izložbi koja će ostati u sjećanju po autentičnim i maštovitim likovnim interpretacijama svoje baštine svakako je „Orlando - naš suvremenik“ iz 2019. godine, u Godini Orlando, jedne od glavnih spomeničkih atrakcija Dubrovnika. Mnogo se pažnje u zadnjem desetljeću na godišnjim izložbama posvećuje i motivima na temu bioraznolikosti regije ili ugroženih vrsta dubrovačkog kraja (2018. i 2020.), što učenici izvrsno prihvaćaju jer se time proširuju njihovi perceptivni horizonti i na druga živa bića koja ih okružuju.

Organizirale su se redovno i izložbe maturanata Slikarskog odjela koje su se, ovisno o mogućnostima i okolnostima, održavale i u drugim gradskim izložbenim prostorima. Na taj su način mentori izvrsno pripremali svoje učenike za nastavak školovanja u nekim drugim, većim gradovima, na moguće suočavanje s nezgodnom ili zahtjevnom umjetničkom konkurencijom. Neki od bivših učenika danas su povjesničari umjetnosti i kustosi, s iznimno važnim poznavanjem praktične strane likovnog svijeta: crtanjem, slikanjem i modeliranjem, dakle, sa znanjima koja im „iz prve ruke“ pomažu u preciznijem i sveobuhvatnijem prepoznavanju kvalitete i objektivnijem valoriziranju rada drugih umjetnika.

Možda bi se očekivalo kako će na obljetničkoj izložbi prema generacijama biti jasnije vidljivi stilski trendovi i tendencije u likovnoj umjetnosti koje su mladi usvajali i usvojili kroz sva ova desetljeća, ali unatoč trendovima - pa i kustoskim koncepcijama i temama - umjetnici su se pokazali prilično samosvjesnima u inzistiranju na vlastitom likovnom senzibilitetu. No jedan pomak i fenomen jasno postoji u godinama koje je obilježila pandemija. Tih nekoliko godišta učenika u svojim će se radovima okrenuti istraživanju motiva autoportreta, refleksa u ogledalu, interijera svojeg stana ili kuće, dakle okruženja i ambijenta koji ih je prisilno „dopao“ i gdje su radi izolacije bili usmjereni da se bave svojim unutrašnjim svjetovima i refleksijama. Osim hiperrealističkih natruha, javit će se psihološki snažni elementi introspekcije koji prirodno vode prema ekspresionističkoj stilizaciji i gesti. Možemo li reći kako su učenici tih godišta nekako brže sazreli u svojim umjetničkim traganjima? Bez sumnje su dovoljno zanimljivi da ih nastavimo pratiti i u budućnosti na njihovom profesionalnom putu.

Prvih trideset godina Slikarskog odjela Umjetničke srednje škole Luka Sorkočević istovremeno je malo i mnogo, s obzirom na okolnosti iz recentne hrvatske povijesti. Ali umjetnička popudbina i pedagoški naboj koju su mentori-osnivači ostavili u trajnoj memoriji dubrovačkih i hrvatskih umjetničkih generacija bivših učenika i profesionalnih umjetnika zapravo je nemjerljiva. Ona se neizbrisivo provlači kroz vrsne recentne i mlade umjetnike dubrovačkog područja, ali i jednako tako plemenito ukazuje na proces u kojemu su se svi profesori kroz tri desetljeća pedagoški, emotivno i ljudski posvećivali svojim đacima, kao svojoj drugoj djeci.

Iva Körbler

Bilješke

¹ Supek, Rudi: „Mašta“, Sveučilišna naklada Liber, Biblioteka znanstvenih radova, Zagreb, 1979.; u: „Uvod“; Supek opisuje pokus Elly Bašić i Dobrile Belamarić „O fiziološkoj i psihološkoj uvjetovanosti intermodalnih osjeta“, str. 18

² Isto kao pod ¹, „Osjetilni element u sinestetičkim pojavama“, „Eidetizam i sinestezije“; prema istraživačima, utjecaj glazbe bio je ovdje onaj poticaj koji je kod sve djece pogodovao općem uzbuđenju korteksa, ali istodobno i projektnosti na osjetilnoj senzornoj zoni, to jest, lakši prijelaz od predodžbene k ekspanzivnoj strani doživljaja što se odrazilo na slikanje i odabir boja; str. 179, 180

³ Isto kao pod ¹; str. 18

⁴ Autorica ovog teksta bila je zadnja generacija đaka kojima je metodiku glazbenog odgoja u Srednjoj glazbenoj školi funkcionalne pedagogije Elly Bašić u Zagrebu (danas: Glazbeno učilište Elly Bašić) predavala i sjedila na ispitu osobno Elly Bašić.

⁵ „Akademija likovnih umjetnosti 1907.-1997.“, grupa autora, ALU i Sveučilište u Zagrebu, Zagreb 2002.; Babić, Dubravka: „Pro-slov“, str. 12

Iva Körbler (Zagreb, 1973.)

Diplomirala povijest umjetnosti i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 2000.-04. radi kao znanstvena novakinja u HAZU, a od 2005.-09. na Institutu za povijest umjetnosti. Od 1995. u stručnim časopisima, novinama i tjednicima objavljuje likovne kritike, intervjue i tekstove s područja umjetnosti 20. stoljeća, moderne i suvremene arhitekture. Od 2001.-2004. urednica je za likovnu umjetnost, a od 2005.-2009. i za arhitekturu u časopisu *Vijenac* te pomoćnica urednice u časopisu *Grafika* (2003.-04.). Bila je pomoćna suradnica za likovnu umjetnost, arhitekturu i glazbu na Hrvatskom enciklopedijskom rječniku (*Novi Liber*, 2002.). Od novog pokretanja tjednika *Nacional* u prosincu 2014. stalna je suradnica za više umjetničkih područja. Od 2011. ima status samostalne umjetnice i djeluje kao nezavisna kustosica, likovna kritičarka i urednica. Autorica je brojnih izložbi suvremenih domaćih i stranih umjetnika te monografija: *Zora Matić; Damir Tripar; Slobodan Vuličević* – grupa autora; *Zdenka Pozaić* – koautor Tonko Maroević; *Marijana Muljević; Branko Kincl* – grupa autora; *Anita Kontrec; Gordana Špoljar Andrašić; Luka Mjeda* – fotomonografija; *Ana Guberina; Duško Šibl; Egidio Budicin; Loredana Bahorić* – grupa autora; *Nikola Vučković* – u pripremi. Dobitnica je međunarodne nagrade Ranko Radović za najbolji rad u kategoriji kritičko-teorijskih tekstova o arhitekturi za monografiju Branka Kincla (2015., HAZU, Zagreb). Za koncepciju 55. zagrebačkog salona primijenjene umjetnosti i dizajna (2020.) u organizaciji i na prijedlog ULUPUH- a, uručena joj je nagrada za najbolju izložbu 2020. od Ministarstva kulture i medija.

Biskupijska klasična gimnazija Ruđera Boškovića
Poljana Ruđera Boškovića 6
2006.-2011.

Viziju ove škole imao sam još kao student. Pitao sam se zašto Dubrovnik kao grad kulture i likovne umjetnosti ne bi imao slikarsku školu, kad su je već Zagreb, Split i Osijek imali. Na pedagoško djelovanje potaklo me i sjećanje na gimnazijske dane kada sam odlazio na likovnu poduku kod Branka Kovačevića u njegov atelje na Pločama i otkrio radost stvaranja. Tada se osim želje za stvaranjem kod mene javila želja da to iskustvo ulaska u svijet umjetnosti pokušam omogućiti mladima koji nisu imali priliku za umjetničku poduku. Nakon završene Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu 1981. godine počeo sam odmah okupljati grupu, uglavnom gimnazijalaca, zainteresiranih za upis na neku od akademija, arhitekturu ili povijest umjetnosti. Isprva smo radili u galeriji na Babinom Kuku koju je vodila Lucija Orešić, a kasnije smo prešli u Floru. Dok sam bio u vojsci, Likovnu omladinu je vodio Maro Mitrović, a kasnije i Pino Trostmann. S vremenom se pokazalo da smo imali uspjeha u radu: mnogi polaznici su se upisali na željene studije, a neki su čak i postali priznati umjetnici.

Kroz ovo gotovo desetogodišnje iskustvo sazrijevala je ideja da se naš neinstitucionalni i posve dobrovoljni rad postavi na drugačijoj osnovi: u vidu srednje škole. Početak rata i nagle promjene koje su uslijedile pogodovala su pokretanju novih inicijativa.

Od početka je postojao priličan entuzijazam oko ideje stvaranja institucionalnog vida vizualne edukacije na razini srednje škole u Dubrovniku. Bio sam gradski vijećnik i član nekoliko odbora pa sam imao priliku lobirati za tu inicijativu i plasirati je na mjestu na kojem su se donosile relevantne odluke. Kao član Odbora za društvena pitanja ukazao sam kako postoji očita diskrepancija u mogućnosti srednjoškolske naobrazbe između glazbe i ostalih umjetnosti, što je s obzirom na naše kulturno nasljeđe i suvremenu pedagošku praksu neadekvatno. Članovi Odbora su se s tim složili te samo zajednički tražili najprikladnije rješenje kako tu zamisao operacionalizirati. Smatrali smo da je ipak inicijalno bolje krenuti s osnivanjem odjela u sklopu neke od postojećih škola, nego odmah otvarati zasebnu školu. Dvoulmili smo se između Obrtničke škole i Glazbene škole, čak sam se osobno više zalagao za obrtničku školu zbog ideje o međusobnom prožimanju umjetnosti i obrta. Većina je ipak podržavala ideju o proširenju djelatnosti muzičke škole. Tadašnji ravnatelj te škole Vinko Brnadić bio je vrlo sklon toj ideji pa smo lako našli zajednički jezik. Konačno, 17. 11. 1992., Skupština općine Dubrovnik donosi odluku o osnivanju Umjetničke škole Luke Sorkočevića čime je glazbena škola dobila dva nova odjela: baletni i slikarski.

Sljedećeg me ljeta pozvao novi ravnatelj škole Frano Matušić i zamolio da odaberem najprikladniji nastavni program među onima koje je propisalo Ministarstvo obrazovanja i športa. Odlučio sam se za Slikarsko-dizajnerski smjer, program A koji je provodila Škola primijenjene umjetnosti u Zagrebu. Pozvali smo i kolegu Pina Trostmanna da nam se pridruži te da predaje dio predmeta.

Ubrzo smo održali prijemni ispit u dvorištu škole. Prva generacija od 14 učenica i jednog učenika počela je s radom u zgradi bivše Muzičke škole, a sada Umjetničke škole Luke Sorkočevića, u učionici koja je dijelila vrata s dvoranom u kojoj se počela održavati nastava baleta. Bilo je prilično bučno, neprekidno se čuo klavir, a i balerine su prolazile kroz našu učionicu. Dao sam nacрте iz kojih su napravljeni stalci za slikanje i za plastično oblikovanje (koje zbog skučenih uvjeta nismo mogli održavati, već smo imali samo predmet crtanje i slikanje). Pino Trostmann održavao je svoje predmete, pismo i tehničko crtanje, u prostoru kabineta osnovne škole Marina Getaldića. Iako su uvjeti bili vrlo skućeni, vladala je dobra radna atmosfera, svi smo bili jako motivirani da probijemo led i ostvarimo što bolje rezultate. Bilo je teško jer je bio rat, no postojala je prilična doza entuzijazma i nada u sretnu budućnost. Mi profesori smo bili čak i mobilizirani pa smo ljetne praznike tijekom operacije Oluja proveli u vojsci.

Drugu školsku godinu započeli smo u zgradi bivše Preparandije (sada Inter univerzitetskom centru Sveučilišta u Zagrebu), gdje smo ostali sljedećih 10 godina. Za to vrijeme priključili su nam se kolege Luko Piplica i Maro Krile koji je preuzeo predmete vezane uz dizajn i teoriju oblikovanja, a potom i informatiku. Mi ostali predavali smo glavninu stručnih predmeta i to crtanje i slikanje, kao i slikarske tehnike i materijale od 2. do 4. razreda u svojevrsnim klasama. Ostale smo predmete dijelili tako je kolega Luko predavao zaštitu spomenika i restauraciju u 3. i 4., a ja plastično oblikovanje u 1. razredu. U tom razdoblju imali smo brojne modele koji su nam pozirali, što je unosilo dodatnu dinamiku u naš rad. Naši đaci su vrlo uspješno polagali prijemne ispite na brojnim umjetničkim akademijama, što nam je davao ohrabrenje i poticaj za daljnja nastojanja.

Zgrada Centra bila je teško stradala u ratu i trajala je višegodišnja obnova. Mi smo uvijek bili u neobnovljenom dijelu zgrade koji smo sami nekako nastojali upristojiti, ali kada bi se pronašla sredstva nas su selili u sljedeći neobnovljeni kat. Bilo je puno prašine, a i slabo se grijalo, ipak uživali smo u brojnim velikim učionicama s prekrasnim pogledom na Grad i borovu šumu Gradca u koju smo znali zalaziti i slikati pejzaže. Naše seljenje primaklo se krovu u kojem je bio nedovršeni dormitorij, zadnja postaja i zadnji boravak u Inter univerzitetskom centru.

Prelaskom u zgradu Obrtničke škole i odlaskom kolege Trostmann a te dolaskom kolegice Ivane Selmani počelo je novo razdoblje. Prostorno smo postali znatno skućeniji, ali i udaljeniji od matične zgrade gdje se održavala nastava općeobrazovnih predmeta, gdje su „slikari“ skupa s glazbenicima formalno činili jedan razred. Sada su zbog veće udaljenosti ove škole puno više vremena trošili na putovanje, što im je dodatno oduzimalo vrijeme u inače preopterećenom rasporedu sati, a i mi profesori smo morali neprekidno tamo odlaziti jer su tamo bili dnevni, a i održavali su se sastanci i sjednice. Zbog nekih vrlo zahtjevnih profesora općeobrazovnih predmeta učenici su često bili upućivani na ljetne ispite pa i na ponavljanje godine. Tako se dogodilo da sam tada u 4. razredu imao samo dvije učenice. Nakon dvije godine dobili smo jedan prostor u Sjemeništu, odnosno Klasičnoj gimnaziji u koji sam se ja preselio. To nam je malo pomoglo u stanju vezanom uz broj učionica i veću blizinu s matičnom zgradom, ali nas je dodatno razdvojilo.

Odjel je nažalost od početka pratio problem prostora: prvo smo radili u matičnoj zgradi (Muzička škola), zatim u Preparatoriji/zgrada IUC-a (u njoj smo imali tri interna seljenja s kata na kat) pa u Obrtničkoj školi i Klasičnoj gimnaziji. Sve su te selidbe unosile osjećaj neizvjesnosti vezane uz budućnost odjela. Tek nakon 7 godina svojevrsnog egzila, u školskoj godini 2011./12. useljavamo se postupno u zgradu bivšeg zaraznog odjela bolnice u Dubrovniku. Dolazak u novu zgradu dao nam je novi poticaj za rad. Osjećali smo da smo konačno našli svoj dom. Zgrada je u vlasništvu Dubrovačko-neretvanske županije koja je ujedno i naš formalni osnivač, ali svejedno u proteklih 12 godina nije zgradu dodijelila Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. Najveća neostvorena želja mi je da škola nakon puno godina „podstanarstva“ dobije svoju trajnu lokaciju. Nadam se da će Županija prepoznati naš tridesetogodišnji rad i to uskoro uspjeti riješiti.

Od prvog sata nastojao sam učenicima predložiti svrhu predmeta i pitati ih za njihove želje i očekivanja. Samu sam nastavu temeljio na građenju osnovnih vještina slikarskog metiera. U prvom redu istaknuo bih razvoj pažnje i analitičkog gledanja i njihovo izražavanje; zatim upoznavanje i rad s brojnim crtačkim i slikarskim tehnikama i materijalima i njihovu primjenu u raznim zadacima. Posebnu sam važnost pridavao zajedničkom istraživanju vrhunskih likovnih ostvarenja s učenicima, kada bismo sakupljali znanja vezana uz formalne elemente i sintagme. U tim je procesima od izuzetne važnosti bilo stimuliranje i nagrađivanje znatiželje i istraživanja. Ipak, najteži zadatak koji je s vremenom postajao sve teži bilo je stvaranje motivacije, posebno one intrinzične. Moram istaknuti kako je uvijek postojao dio učenika koji je gajio dirljivu predanost radu, ali njihov se broj počeo s vremenom smanjivati. Bez obzira na razlike, nastojao sam ohrabrivanjem samopouzdanja poticati njihovu spremnost za preuzimanje rizika u samom toku umjetničkog procesa. Četverogodišnja naobrazba davala je svakako priliku za kontinuirano usavršavanje vještina i razvoj samonatjecateljskog duha. Kroz dugogodišnju praksu postajao sam sve svjesniji činjenice kako u umjetničkom umijeću postoji potencijal razvoja kreativnosti koja se može utkati u mnogovrsne ljudske aktivnosti. Svrha i smisao ove edukacije u umjetničkoj školi je svakako razvoj divergentnog mišljenja uz koji vezujemo kreativnost. Ona može potaknuti i brojne druge sposobnosti kao npr. rješavanje kompleksnih problema na način da rješenja nisu uvijek zadana, već se kroz stvaralački proces neprekidno mijenjaju okolnosti i mogućnosti koje mogu dovesti do njihove brojnosti i različitosti. Također, upućivao sam učenike da postoje sadržaji koje je moguće prenijeti isključivo slikarskim medijem. Konačno, nastojao sam ih poticati da misle i izražavaju svoje osjećaje kroz odabrani slikarski materijal te da su male stvari važne kako bi se u konačnosti uspostavila ravnoteža.

Kroz umjetnost se najbolje integriraju aspekti koji čovjeka čine čovjekom, kroz nju se u prvom redu oblikuje čovjek i razvija osobnost. Kroz nastavu kod učenika angažirate ne samo razum, nego i osjetila, prvenstveno oka u slikarstvu i osjetilo opipa u kiparstvu, ali prije svega angažirate osjećaje. Da bi se nešto realiziralo, potrebna je integracija svih elemenata, a to ljudima najviše nedostaje.

Sama je nastava u svojoj prvotnoj etapi do nagle i značajne primjene informatičke tehnologije bila bazirana na klasičnom radu po promatranju uz pomoć brojnih modela koji su nam pozirali. Nakon početne faze linearnog crteža prelazilo se na tonsku studiju pa na slikanje u reduciranoj paleti te na kolorističko slikanje.

S vremenom smo u nastavi počeli sve više koristiti računala: nastojali smo integrirati razne kreativne računalne programe s iskustvima do kojih su učenici dolazili kroz tradicionalne medije. I mobiteli su učenicima stalno skretali pažnju

s nastave, ali smo ih nastojali maksimalno iskoristiti kao pomoćno sredstvo u nastavi. Postalo je sve teže pronalaziti modele tako da su sve češće učenici jedni drugima pozirali. Primijećen je i trend pada broja učenika koji namjeravaju nastaviti školovanje na umjetničkim akademijama i porast broja onih koji traže druge mogućnosti školovanja ili odustaju od njega.

Od samog početka trudio sam se stvarati projekte u koje su bili uključeni svi odjeli škole: scenografije za božićne koncerte, baletne predstave, dizajn kalendara i slično, a glazbenici su svirali na otvorenjima naših izložbi. Surađivali smo s gotovo svim muzejima i Umjetničkom galerijom na brojnim projektima te pratili zanimljive izložbe predavanja.

Prije nego što smo uselili u zgradu bivšeg zaraznog odjela Zaklada Blaga djela, koju su tada vodili gospari Joško Radica i Nikola Čičo Obuljen, dodijelila je našem odjelu izlagački prostor u Ulici Marojce Kaboge. To je početak rada Galerije mladih. U tom smo prostoru predstavljali završne i maturalne radove naših učenika, kao i tematske izložbe koje smo sve više počeli organizirati. U početku smo ljeti radili i izložbe bivših učenika koji su završili akademije. Kada smo izgubili taj prostor, nastavili smo izlagačku aktivnost u zgradi u kojoj se sada nalazi Slikarsko-dizajnerski odjel. Obrađivali smo kroz umjetnost razna društvena pitanja, propitivali teme vezane za demokraciju, toleranciju, ugrožene životinjske i biljne vrste. Za svaki projekt i radionicu smo angažirali najbolje dostupne stručnjake iz određenog područja. Upravni odjel za kulturu i baštinu Grada Dubrovnika nam je financirao sve te projekte. O našoj aktivnosti svjedoče brojni katalozi raznih projekata u kojima se vidi karakter naših aktivnosti.

U posljednjem smo razdoblju bili pozivani kao predavači na brojnim županijskim, međuzupanijskim vijećima, kao i na državnim skupovima, a i sudjelovali smo na državnim natjecanjima gdje smo osvojili i nekoliko nagrada. Temeljem tih aktivnosti svi profesori s odjela su napredovali u zvanjima: većinom smo promovirani u savjetnike. To doživljavamo kao priznanje Agencije za odgoj i obrazovanje.

Za mene su ipak najvažnija iskustva vezana uz sam rad s učenicima. Zbog velikog broja sati koje smo provodili skupa (tjedno petnaestak, a nekad i više), nužno smo uspostavljali odnose koji su odskakali od onih uobičajenih u ostalim školama. Trudio smo se održati profesionalan odnos, ali sam često uspostavljao i prijateljske odnose; naročito s učenicima koji su pokazivali dubok i istinski interes za umjetnost. Nastojao sam s njima voditi razgovore u kojima smo zajednički istraživali i otkrivali likovne, ali i šire probleme društva u kojem živimo. Živo me zanimalo kako oni gledaju na razne probleme bez da im namećem svoje opredjeljenja i svoje umjetničke afinitete. Najveća su mi radost ostvarenja tih darovitih učenika, ljubav i strast koje su u njih unijeli. Svjestan sam da kod svih učenika nisam uspio postići rezultat koji sam želio, odnosno ako i jesam da je on mogli biti i bolji. Ponekad sam svjesno žrtvovao kvalitetu na račun veće autentičnosti izraza koji je odražavao njihovo trenutno stanje.

Moj odnos s učenicima pratio je i moje faze sazrijevanja: od vremena kada sam im bio poput starijeg vršnjaka (likovna omladina) do vremena pred odlazak u mirovinu kada sam već imao učenike koji su bili djeca mojih učenika. Kad sam bio puno mlađi, balansirao sam između prijateljskog i profesionalnog odnosa. S nekim je učenicima bilo lakše uspostaviti odnos, s nekima teže.

Ipak, trudio sam se biti učitelj. Vjerujem da učitelj ne bi trebao biti distancirana osoba koja „predaje svoj predmet“, ali i da ne bi trebao pokušavati igrati ulogu roditelja, prijatelja ili slično. On bi trebao biti upravo to što jest: učitelj. Znam da sam u svom poslu griješio: bilo u prevelikoj popustljivosti ili nepotrebnoj strogosti ili u prevelikom maru ili nemaru. Trebalo je naći mjeru. Najviše me žalostilo kad ne bih uspio prodrijeti do nekoga od učenika, do onog njegova potencijala kojeg svi nosimo u sebi. Istovremeno, najviše bi me veselilo kada bih učenike uspio potaknuti na stvaranje u trenutku kada ni sami nisu vjerovali da mogu. U svakom slučaju, jako sam volio svoje đake i svoj poziv. Od studenoga 2023. godine sam u mirovini i sretan sam što me naslijedio kolega Viktor Daldon. Smatram da ima veliki potencijal za novi pozitivni iskorak slikarskog odjela.

Ovom izložbom završava se trideset godina koje sam proveo na Slikarskom odjelu. Zahvalni smo zakladi Cabog Stiftung i Gradu Dubrovniku što su nam omogućili da prvi put obilježimo obljetnicu djelovanja škole. Pozivajući na sudjelovanje sve učenike koji su pohađali Slikarski odjel željeli smo zadržati ozračje demokratičnosti koje je vladalo za vrijeme njihova školovanja. Zato uz već afirmirane umjetnike nastupaju današnji učenici, ali i oni kojima je umjetnost uz njihov poziv tek hobi.

Važno je da svi zajedno i dalje gajimo ljubav prema umjetnosti i uživamo u stvaranju. I da ta ljubav i radost žive i dalje.

Davor Lucianović, prof. savjetnik

Obrtnička i tehnička škola
Ulica Iva Vojnovića 12
2004.-2011.

Izložba povodom tridesete godišnjice Slikarskog odjela Umjetničke škole Luke Sorkočevića uključit će većinu bivših i sadašnjih njegovih učenika te biti prilika za sagledavanje cjeline dosadašnjeg rada.

Izloženi će biti tragovi najrazličitijih djelovanja upravo onoliko koliko su i različiti životni putevi koje su naši učenici uputili. Stoga će više od artistskog vodiča ova izložba govoriti o kvalitetama i dosezima srednjih umjetničkih škola kao što je naša.

Dugi protekli period od trideset godina obilježit će svakako taj naš ponovni susret, ali i ostaviti nas da se zapitamo što u vremenu koje slijedi, kako promišljati naš rad u budućnosti.

Za to će trebati tražiti rješenja i preko postojećih nastavnih programa jer ovo vrijeme ubrzanih promjena dovodi u pitanje i ono čemu smo danas vjerni i što se još uvijek čini živim.

Dočekati tu promjenu ne možemo oportunističkim prilagođavanjem modi vremena. Privid slobode za lakomislenu pedagogiju prečesto je uklanjanje od odgovornosti prema onom jučerašnjem, prema proteklom vremenu, prošlosti, povijesti. Fragmentarno zadovoljavanje sve slabijih motiva nepoznatog porijekla dovodi do daljnjeg gubitka svijesti o kontinuitetu.

Danas se tako u području programa nastave povijesti umjetnosti i doslovno napušta kronologija.

Trenutak je obilježen vizualizacijom. Digitalnom slikom, virtualnom stvarnošću na ekranu. Elektrificiranim životom internetskog organizma. Slikom svedenom na sredstvo komunikacije koja završava prihvatanjem, konzumacijom, razumijevanjem bez ostatka i viška, slikom koja traje onoliko koliko ostaje „na vrhu objava“, samo trenutak.

No vrijeme nije samo trenutak, stoga treba vidjeti čemu ostati vjeran. Iskustvo on-line nastave u razdoblju pandemije koronavirusa - iskustvo korištenje tehnoloških pomagala i prilagođavanje nastave - bilo je dragocjena simulacija svijeta bez stvarnog kontakta. Motivacija se razvijala istodobno u dva pravca; s jedne strane prema traženju što funkcionalnije organizacije on-line nastave, a s druge traženju elementarnih sadržaja djelovanja u materijalima koje možemo predati učenicima u izolaciji.

Prihvaćajući takvu nužnost prilagodbe vidjeli smo kako je iskustvo nastave u našoj školi još uvijek tvorno i stvarno, kako smo ovdje još uvijek u kontaktu s materijalom, oblicima, vještinom, postupcima.

Stoga programski okvir za našu školu možemo tražiti u odnosu između slike i oblika; slike kao značenja i oblika kao traga djelovanja u materijalu. To je i odnos suvremenog i povijesnog. Takav je i život našeg Grada, odnos između prošlosti i onog što pristiže. Elementarna priroda mora i kamena oblikovanog u kulturu koja nas obvezuje na razumijevanje oblika, materijala, vještina i postupaka. Nasljeđe koje nam je u Dubrovniku danas ekonomska osnova životu, doslovno.

Kako nas prošlost ne bi nadjačala, moramo biti u stanju sagledati naš odnos prema njoj. Zato je potrebno razvijati nastavni program koji uzima u obzir naše lokalne posebnosti, a dobro postavljen format škole pružat će tako i mogućnost identifikacije svih sudionika u radu. Kroz pritisak promjene i prilagođavanja valja utvrditi elementarne nastavne sadržaje oblikovanja i razumijevanja vizualnog.

Razvijati treba nastavni program koji će iznova u obzir uzeti estetsko kao temeljni problem poučavanja. Opažanje, reakcija i identifikacija promatrača, zapravo empatija. Ta osnova je odnos između postojeće stvarnosti, onog što nastaje i onog što je ishod. Dileme o progresivnom ili konzervativnom programu već je razriješilo samo ubrzano vrijeme. Djeci vršnjacima iPhone-a ideja apstraktne umjetnosti udaljena je jednako kao i romantizam.

Konačno u samoj nastavi u obzir treba uzeti široki raspon medija i tehnika, suvremenih i povijesnih. Na takvom razumijevanju razlika i odnosa u umjetnosti razdoblja, stilova, kultura, razvijale bi se mogućnosti identifikacije, održavanje motiva za učenje, djelovanje i recepciju umjetnosti.

O OBLJETNICI

30 godina je dovoljno vremena za pogledati iza sebe i dati svoje mišljenje ili pogled na proživljeno, ostvareno i doživljeno. Ova obljetnica poklopila se i s odlaskom kolege i prijatelja Davora u mirovinu te se tako za odjel i njega kao osnivača formalno zatvara jedna epoha.

Siguran sam da sve ovo vrlo emotivno doživljava, s podijeljenim osjećajima, i da će završetkom ovog projekta biti sretan i zadovoljan te da ćemo nastaviti s radom i razvojem odjela s istim žarom koji nosi u sebi.

Kako smo mi tu zbog naših učenika koji osim struke imaju i životno sazrijevanje, gdje od zaigrane djece izrastaju u zrele osobe, tako ću se i ja vratiti u svoje srednjoškolsko obrazovanje sa svim frustracijama i blagodatima koje su me uvelike formirale u osobu koja ih danas poučava. Moja najveća zamjerka tog vremena bila je u tome da se nešto mora. Što su pravila previše striktna i što nije bilo individualizacije ili kreativnosti u pristupu i rješavanju planiranog programa, odnosno pozitivne motivacije.

Jedan od razloga srednje informatičke bilo je računalo, igrice, vizualne atrakcije i kultura maštanja. Međutim, za daljnje školovanje ili prijemni ispit trebalo je znati crtati, tako sam kao i mnogi ostali s olovkom u ruci ljetno proveo u Flori s Pinom. Ta olovka je tu i danas za prvu skicu, ideju, koncept, kroki. Tu brzinu reakcije i osjećaja ni danas nisam izgubio, međutim računalo je moj kist, moja paleta, moj studio. Na dizajnu sam shvatio da klasičnim tehnikama ne mogu realizirati svoje ideje i taj moj put s računalom u vizualnim komunikacijama traje i danas. Vrlo vjerojatno bi se taj put nastavio u Zagrebu da nije bilo telefonskog poziva Pina Trostmanna, kojemu se ovim putem još jedanput zahvaljujem na svemu, da im treba dizajner u Umjetničkoj školi.

Ode bih htio naglasiti moj pogled na situaciju. Osnivanjem Umjetničke škole postojećoj glazbenoj školi su dodani baletni i slikarski odjel. Budući da Akademija obrazuje slikare, kipare, grafičare... u terminologiji, odnosno stručnoj spremi srednjoškolskog profila uz struku se dodao pojam dizajner kao distinkcija u odnosu na akademiju, tako srednja umjetnička obrazuje profil slikarski dizajner, kiparski dizajner... dizajner. Tako je analogijom pojmova i naš odjel postao slikarsko-dizajnerski odjel u kojem sam našao svoje mjesto.

Prednost većih škola je u tome što s većim brojem razreda imaju i više programa, slikarstvo, kiparstvo, fotografiju, keramiku... i nakon prve godine koja je jednaka za sve odabiru svoj smjer. Kod nas sa samo slikarskim odjelom taj put je bio unaprijed postavljen. U drugom razredu netko od kolega bi preuzeo klasu i mentorirao ih do završetka generacije. Ja sam s ostalim stručnim predmetima kroz sve četiri godine dao svoj doprinos kroz digitalne tehnike, a kasnije s uvođenjem informatike glazbenicima obrazovao sve učenike srednje škole.

Moj pristup edukaciji bio je upoznati ih osnovama digitalnog oblikovanja i prenijeti im neka iskustva iz mog djelovanja na polju vizualnih komunikacija. Na određeni način dati im uvid u druge medije osim klasičnog slikarstva i otvoriti horizonte prema ostalim vizualnim umjetnostima.

Za pedagoga je veliko zadovoljstvo kad vidi da ta edukacija daje plodove u vidu daljnjeg školovanja ili poziva, a najveće kad doživi da ga netko od svojih učenika nadiđe.

Ovom prilikom bih zahvalio svim autorima na sudjelovanju u ovoj obljetnici, a s kolegama Lukom, Ivanom i Viktorom nastavljam s napretkom i razvojem odjela u izazovima novih vremena.

Maro Krile, prof. mentor

Biti pedagog jedan je od najvećih izazova s kojim se susrećem eto već preko dvadeset i pet godina moje nastavne prakse. Oduvijek sam smatrala da oblikovanje budućnosti, a time se mi nastavnici zapravo bavimo, nikad nije samo na pojedinačnoj, osobnoj razini, već se oduvijek radilo o budućnosti čitave jedne zajednice, čitavoga svijeta. Stoga me je svaki susret s novim generacijama tih predivnih mladih ljudi u njihovim, po meni presudnim formativnim godinama, tjerao na novo sabiranje snaga i poziv na ozbiljnost. No jednako mi je tako, priznajem, dovršetak našeg četverogodišnjeg druženja, osim redovitog osjećaj iskrenog ponosa, donosio i zrnce neke melankolične tuge zbog neminovnosti njihova odrastanja i ulaska u svijet odraslih. Svjesna sam da njihov izbor školovanja u sferi likovnih umjetnosti često puta nije bio njihov potpuno osviješteni izbor. Oni su k nama dolazili poput nebrušenih dragulja koje smo mi morali najprije prepoznati, a onda na njima individualno odgovarajući način poticati i razvijati njihove skrivene potencijale. Vjerujem da su svi naši učenici kod svakog od nas nastavnika osjetili našu iskrenu dobronamjernost. Zadaća koju sam si sa svakom novom generacijom postavila imala je za cilj razviti estetski odnos spram vizualne percepcije. „Estetski“ ovdje znači da su učenici trebali najprije posvijestiti načela i principe čovjekove vizualne percepcije, a potom ih primijeniti u praksi, počev od jednostavnih likovnih zadataka sve do kompleksnijih formi vizualne komunikacije. U suvremenom svijetu u kojem je moguće beskrajno manipulirati vizualnim sadržajima te utjecati na brojne sfere ljudskih odnosa, od onih osobnih do svjetsko-političkih, držim da je vizualna pismenost nužna i nezaobilazna. Ujedno, razvijajući vizualnu percepciju, razvijamo percepcije i za ostale grane umjetnosti, kao što su glazba, pokret, govor ili tekst. Kroz dugogodišnji nastavni proces i sama sam jako puno naučila, i sama sam „rasla“ kroz brojna nova iskustva te mogu potvrditi da je svaki učenik doista unikatan, jedan i neponovljiv... a usudila bih se reći i nepredvidiv. Toliko mi se puta dogodilo da netko u počecima gotovo nespretno i samozatajan u konačnici zasjaji izrazitim talentom, da upiše akademiju likovnih umjetnosti, izgradi umjetničku karijeru, čak i međunarodnu... Osobito sam ponosna na kontakte koje sam održala s mojim učenicima; javljaju mi se iz svih krajeva svijeta, popijemo kafu kad se nađemo u Gradu. Mislim da je moj život time postao bogatiji. Stoga ovu našu obljetničku izložbu povodom trideset godina slikarskog odjela u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića ćutim kao još jedno mjesto našeg susreta. Kroz ovih trideset godina svi smo se nekako promijenili. Neki su se profesionalno nastavili baviti područjem vizualnog, a neki ne. Život ih je odveo u nekom drugom pravcu u kojem, vjerujem, dobro funkcioniraju. Osobno, među našim učenicima ne pravim tu razliku niti smatram da su neki uspješni, a neki ne, uostalom jedino je važno kako se oni osjećaju u svojoj koži. Drago mi je da su se mnogi odazvali i svojim prilogom doprinijeli ovoj našoj obljetnici. Nama je to jako puno značilo, a vjerujem da i oni dijele slične osjećaje. Jer ipak, svi smo mi u konačnici kao jedna velika obitelj.

Ivana Selmani, prof. savjetnik

NA POČETKU I SADA

U Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića predavam tek mjesec dana, došavši na mjesto profesora Davora Lucianovića, tako da ne mogu pisati o prošlosti ovog odjeljenja ili učenicima, problemima u čestom seljenju odjela s jednog mjesta na drugo, nedostatku prostora...

Mogu se sjetiti lijepih uspomena koje imam iz vremena kad je škola nastajala, a ja se pripremao za akademiju.

Išao bih crtati kod Pina, nekad u prostore UGD-a, jer tad 1993. nije radila, a nekad do škole koja je tad imala samo jedan razred u starom gradu...

Ja bih crtao učenike, a oni mene....

Često bih sreo profesora Lucianovića u šetnji po Gracu ili na Kalamoti pa bismo pričali o slikarstvu...

Sad sam tu i drago mi je.

U nadi da ću na bilo koji način pomoći učenicima...

Viktor Daldon, prof.

Slikarski odjel
Ulica Branitelja Dubrovnika 45
2011.-...

POPIS ĐAKA PO GENERACIJAMA

1993

1997

mentor Davor Lucianović

Ivana Barač

Darija Bazdan

Edna Đapo

Jadranka Katić

Miran Krilanović

Ana Marija Kriste

Elena Kusalo

Jelena Maras - Raguž

Đina Pecotić

Nikolina Putica

Ana Skansi

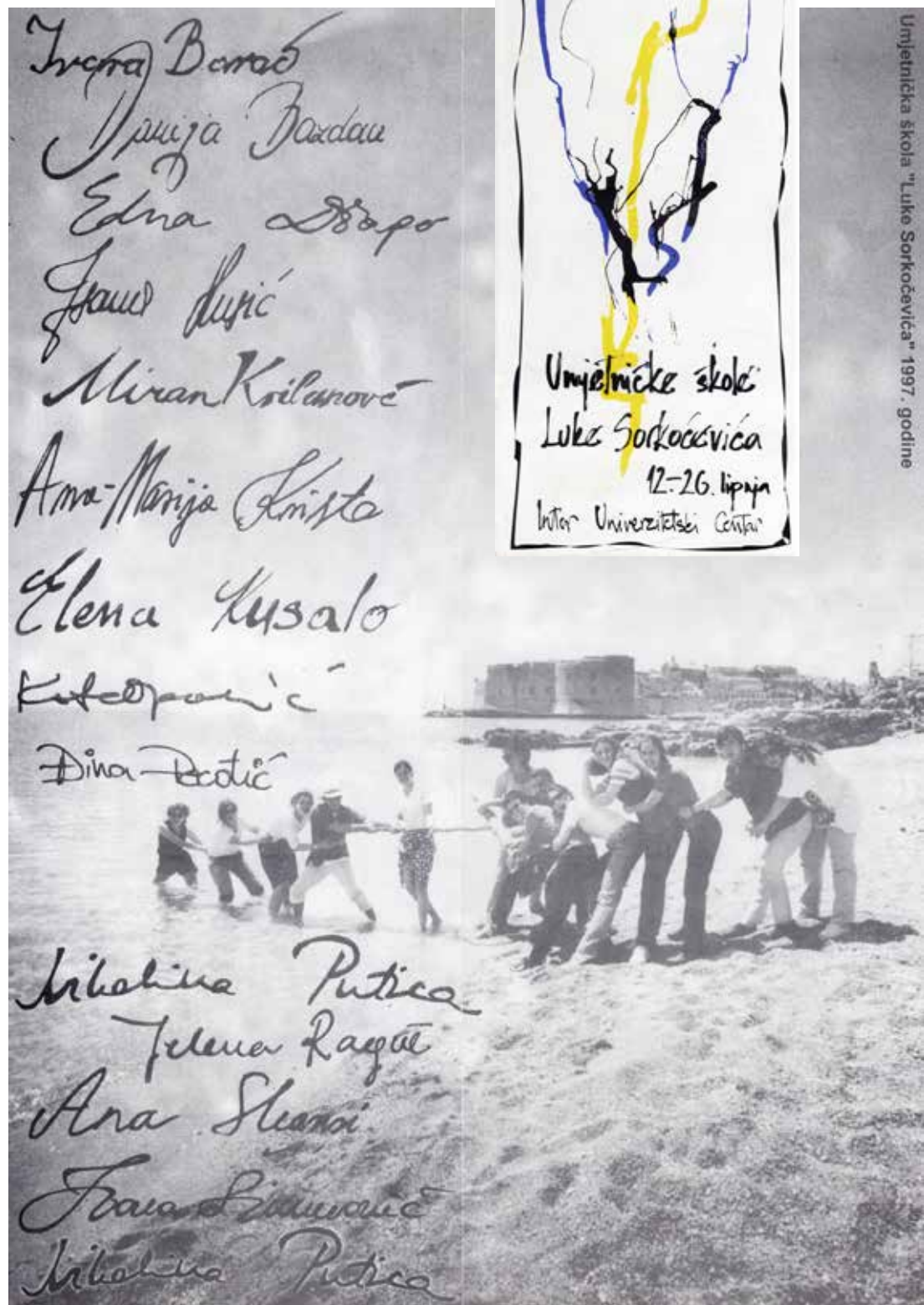
Ivana Šiljeg

Anita Šimunović

Ivona Šimunović

Nikolina Šimunović

Katija Živković - Opalić

1994
1998

mentor Josip Trostmann

Anka Bajurin

Antonija Butigan

Ivo Dimnić

Maja Dujaković

Magdalena Džinić

Isana Husić

Antonija Muhoberac Kesovija

Vikica Katić Biličić

Andrea Knezović - Bulum

Maja Kovačević

Maro Kriste

Ana Ljubičić

Marijana Marić

Nike Marušić

Marijana Milko

Roman Salčić

Ivan Skvrce

Tonko Smokvina

Goran Stamenkovski

Livia Šikić

1995

1999

mentor Luko Piplica

Nataša Bašica

Ivana Bonić

Mercedes Bratoš

Ana Marija Didović

Marina Đurović

Petra Farac

Katarina Gavrilica

Ivica Kriste

Sanja Pujo - Brković

Edina Sejdi

Srđan Vasić

Maja Vojvoda

Fani Župan

1996

2000

mentor Davor Lucianović

Boris Jović

Marija Lipanović

Ivana Lujak

Ivan Mladošić

Ana Mušćet

Pero Poljanić

Martina Poša

Jelena Seferović

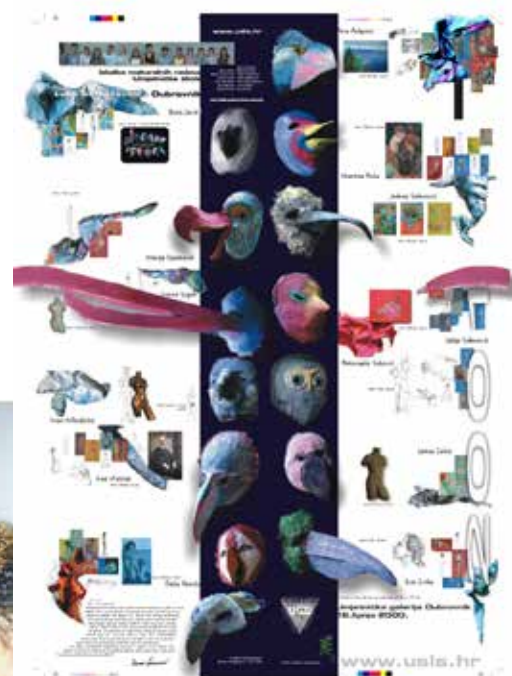
Lidija Seferović

Deša Vlahutin - Petričić

Petrunjela Vuković

Latica Zekić

Eva Zvrko

1997

2001

mentor Josip Trostmann

Ervin Babić

Ivana Džamonja Sesar

Ivana Gojavić - Redžović

Tamara Sarić

Mare Šuljak

1998

2002

mentor Luko Piplica

Amela Datri - Vilogorac

Anica Garić

Rhubin Emanuella Herceg

Ana Hrćan Šojat

Marijana Lučić Brailo

Stephanie Milina

Anamarija Obradović

Ivan Perak

Mihaela Prišlić /t

1999

2003

mentor Davor Lucianović

Antonia Begušić

Ivona Bura

Karla Glavaš

Željko Kušić

Ana Luković - Radić

Viktorija Miletić

Nikica Pavlović

Dubravka Tullio - Raić

Nives Sertić

Žarko Stanić

Marin Tošić

2000

2004

mentor Josip Trostmann

Lea Buratović

Ivana Delaš

Tanja Dujaković

Ljubomir Grgurević

Mirna Jokić

Marijana Jukić

Lukša Klaić

Ivana Miloglav

Patricia Obuljen

Goran Ružić

Vanja Vučković - Marić

2001

2005

mentor Luko Piplica

Andrea Ivušić

Patricia Marić

Ivona Matić

Mihaela Mihajlovski

Pero Mihaljević

Katina Ostojić

Leona Rajačić

Maja Suvaljko

Ivan Šoš

Stribor Zekić

2002

2006

mentor Davor Lucianović

Mia Kosović

Nikolina Vukanović

Copyright reserved by Davor Lucianović
Ljubljana, 2002

2002

Siječanj / January

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Veljača / February

		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

Ožujak / March

		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Travanj / April

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Svibanj / May

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Lipanj / June

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

2007

Sepanj / July

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Kolovoz / August

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Rujan / September

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Listopad / October

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Studeni / November

		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Prosinac / December

				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

2003

2007

mentor Ivana Selmani

Goran Babić

Antonia Bilić Novaković

Noemi Čotić

Miran Dilberović

Petra Franić

Nikolina Japunčić

Livia Kaciga - Maričić

Giovanna Kličan - Jerinić

Dario Korić

Katarina Radonić

Ana Radoš

Majda Šegetin

Josip Šoletić

Katarina Šurko - Nobilo

Tea Zvrko

2004
2008

mentor Luko Piplica

Anamarija Bianki

Antonio Bokšić

Ana Klečak

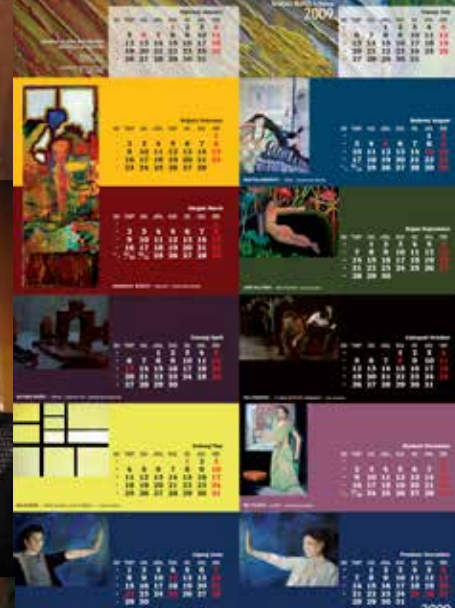
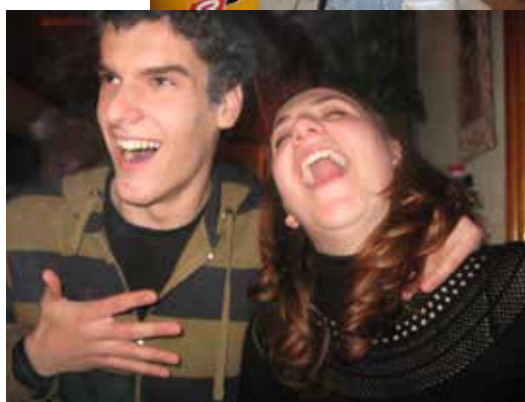
Pavla Miličić

Kristina Mirošević

Juraj Paljetak

Tea Stražičić

Iris Vuletić

2005

2009

mentor Davor Lucianović

Nada Benić

Nela Daničić

Elizabet Di Reda

Viktorija Grgurević

Marija Kolundžija

Marta Kotlar - Stanić

Ana Marija Markežić

Ita Martucci

Lucija Miloslavić

2006

2010

mentor Ivana Selmani

Pietro Boban

Karmen Čabrilo

Mihaela Nikolina Mabić

Antonela Matović

Nedjeljka Mojaš

Dora Orešić

Ivan Raguž /†

Anita Vujasin - Arbulić

U POTRAZI ZA IZGUBLJENIM VREMENOM
IZLOŽBA MATURANATA UMJETNIČKE ŠKOLE
LUKE SORKOČEVIĆA
GALERIJA SEBASTIAN - 24. - 30. 5. 2010.

2007

2011

mentor Luko Piplica

Ivana Čagalj - Vico

Luka Čivljak

Stjepan Dunger

Matea Milat

Jelena Njeguš

Željko Ogresta

Ivana Roso

Mark Sherri

Anita Trojanović

Robert Žarak

Galerija mladih 23. Svibnja 2011.
Maturalna izložba učenika likovnog odjela
Umjetničke škole Luke Sorkočevića

Luka Čivljak
Matea Milat
Jelena Njeguš

Željko Ogresta
Ivana Roso
Mark Sherri

Ivana Vico
Anita Trojanović
Robert Žarak

Izloženi radovi maturanata slikarskog odjela Umjetničke škole Luke Sorkočevića ilustriraju stečena znanja i vještine u rasponu od elementarnih crtačkih tehnika, preko slikarstva i fotografije do videa i kompjutorske grafike i animacije. Sadržaj radova kreće se od portretističkog pristupa u izravnom kontaktu sa modelom u crtačkim radovima Marka Sherria te stiliziranoj studiji „Dunda Balda“ Anite Trojanović. Tehniku portretiranja kod Vlaha Bukovca istražuje Matea Milat u

kopiji njegovog djela „Fantazija, (glave obitelji)“. Luka Čivljak i Ivana Vico upotrebljavaju fotografiju kao pomoćno sredstvo u razvijanju svojih slikarskih zadataka, a medij fotografije u elementarnom obliku - „camera obscura“ istražuje Ivana Roso. Jelena Njeguš izradila je kompjutorski generirane grafike - kopije klasičnih skulptura, a Željko Ogresta 3D kompjutorsku video animaciju. I na kraju dovršavajući multimedijalni niz, Robert Žarak izradio je

(poigravajući se filmskim klišeima), seriju plakata i „trailer“ za igrani film koji zapravo nije snimljen. Ovom izložbom u novootvorenoj „Galeriji mladih“, Umjetničke škole Luke Sorkočevića, predstavljaju se Gradu, pripremajući se za skori nastavak školovanja na nekom od studija. Do nekog budućeg sličnog susreta, poželimo im sreću.

Luko Piplica

2008

2012

mentor Davor Lucianović

Paola Burđelez - Franić

Katija Bušlje

Ana Čivljak

Roko Ćulibrk

Martina Krile

Ozana Masnec

Bruno Nikolić

Renci Pecotić

Paula Pušić

Mirna Putica

Sandra Sekulić

Stela Trojanović

Roza Zanini Mozara

2009

2013

mentor Ivana Selmani

Marija Ćurić - Pavlović

Antun Franulović

Klara Knego

Anita Matić

Petra Mirošević

Ivana Serdarević

Doris Soko

Josipa Vlašić - Šare

Galerija mladih 6. lipnja 2012.
Izložba učenika 3. razreda slikarskog odjela
Umjetničke škole Luke Sorkočevića

Izložba je otvorena 6.6.-15.6.2012.
radno vrijeme galerije
18-21 sat

2010

2014

mentor Luko Piplica

Ivana Asturić

Juraj - Lukas Capor

Mara Čaleta

Valnea Džamarija - Gjivić

Marina Hladilo

Ivana Jamnicki - Guljelmović

Anna Maria Kristić

Irena Stanović

Marina Vuletić /†

Maro Zajec

2011

2015

mentor Davor Lucianović

Sunčana Barbarić

Iva Burić

Elia Friganović

Stefanie Hudspeth

Antonio Jakobušić

Ena Osmić

Andrea Prce - Vukoja

Karla Raguž

Nikola Sturica

Kate Vandamme - Lopižić

Galerija mladih
28. svibnja 2014.
**Izložba maturalnih radova
slikarskog odjela
Umjetničke škole
Luke Sorkočevića**

Izložba je otvorena do 12. lipnja
radno vrijeme galerije
18-21 sat

2012 2016

mentor Ivana Selmani

Anđela Bušurelo

Silvia Čeperković

Bruno Di Reda

Kristina Knežević

Karmen Kovačić-Karamatić

Mara Piskulić

Helena Radoš

Mihaela Zlojić

Galerija mladih
15. lipnja 2015.

**Završna izložba učenika
2. i 3. razreda slikarskog odjela
Umjetničke škole luke sorkočevića .**

Izložba je otvorena do 30. lipnja
radno vrijeme galerije
18-21 sat

2013 2017

mentor Luko Piplica

Ivana Blažević
Isabella Grubišić - Pendo
Maroje Katušić
Tomislav Kralj
Gabrijela Putica Banović
Milan Reddy-Devlin
Karmen Rihter
Nikolina Rilović
Ana Roko
Ivo Vodopija

Galerija mladih
30. svibnja 2016.
ZAVRŠNA IZLOŽBA MATURANATA
SUKRŠNO IZLAZNIŠKO ODJELA
UMJETNIČKE ŠKOLE LUKO PIPLICA
DUBROVNIK

Galerija mladih
30. svibnja 2016.
ZAVRŠNA IZLOŽBA UČENIKA
I RAZDOJA SUKURŠNO ODJELA
UMJETNIČKE ŠKOLE LUKO PIPLICA
DUBROVNIK

DANI UMJETNIČKE ŠKOLE 2017.

SRIJEDA 24. SVIBNJA
ATRIJ PALACE SPONZA
U 20:30 SAT

I. ZAVRŠNI KONCERT
GLAZBENOG ODJELA ŠKOLE

ČETVRTAK 25. SVIBNJA
ATRIJ PALACE SPONZA
U 20:30 SAT

II. ZAVRŠNI KONCERT
GLAZBENOG ODJELA ŠKOLE

UTORAK 30. SVIBNJA
GALERIJA MLADIH
MAROJICE KABOGE 6
U 19 SATI

OTVARANJE IZLOŽBE MATURANATA
LIKOVNOG ODJELA ŠKOLE

UTORAK 30. SVIBNJA
KAZALISTE MARINA DRŽIČA
U 20:30 SATI

BALETNA VEČER
BALETNOG ODJELA ŠKOLE

2014 2018

mentor Davor Lucianović

Matea Cvjetković

Laura Divković

Glorija Duždević

Franjo Gadžić

Anamarija Kasalo

Doris Miladin

Petrunjela Perković

Anamarija Popović

Lidija Tomašković

Antonela Vlašić

Galerija mladih
28. lipnja 2018.

IZLOŽBA MATURALNIH RADOVA SLIKARSKOG ODJELA
UMJETNIČKE ŠKOLE LUKE SORKOČEVIĆA
DUBROVNIK

Galerija mladih
9. lipnja 2016.
IZLOŽBA RADOVA UČENIKA I UČENICA
2. RAZREDIŠA SLIKARSKOG ODJELA
UMJETNIČKE ŠKOLE LUKE SORKOČEVIĆA
DUBROVNIK

2015
2019

mentor Ivana Selmani

Izložba Maturanata
Slikarskog odjela UŠLS

Franka Erceg

Nicole Joven Fernandez Dafnie

Marija Kalinić

Antonela Knežević

Mihaela Kralj

Petra Marić

Marijana Murati

Ivona Raič

Mara Šaćić

Ernest Vierda

Rea Vukosavić

Marija Zvrko

Šipčić Tara

Galerija mladih
5. lipnja 2018.
 ZAVRŠNA IZLOŽBA UČENIKA 3. RAZREDA SLIKARSKOG ODJELA
 UMJETNIČKE ŠKOLE LUKE SORKOČEVIĆA
 DUBROVNIK

2016

2020

mentor Luko Piplica

Završna izložba trećeg razreda
Slikarskog odjela

Umjetnička škola
Luke Sorkočevića
Dubrovnik
Slikarski odjel
21. lipnja 2020.

Carolina Barbarić

Ena Barčić

Maro Dolenc

Marie Jeanne Jukić

Gita Jurjević

Nina Demetra Kasavica

Laura Martinović

Daria Morović

Đina Radulj

Kristiana Sain

Jelica Šabadin

Laura Žuro

Galerija mladih
12. lipnja 2018.
ZAVRŠNA IZLOŽBA UČENIKA 2. RAZREDA SLIKARSKOG ODJELA
UMJETNIČKE ŠKOLE LUKE SORKOČEVIĆA
DUBROVNIK

Završna izložba maturanata

Slikarskog odjela Umjetničke škole
Luke Sorkočevića 2020. godine.

2017

2021

mentor Davor Lucianović

Noa Val Birin

Lara Gavrić

Lorena Madeško

Anamaria Milinić

Mirela Sefer

Mara Šabadin

Gabriela Tutek-Primorac

Marta Vitković

Izložba radova drugog razreda
Slikarskog odjela

Umjetnička škola
Luke Sorkočevića
Dubrovnik
Slikarski odjel
27. svibnja 2021.

Izložba maturalnih radova
učenica slikarskog odjela
Umjetničke škole
Luke Sorkočevića

2018

2022

mentor Ivana Selmani

Karmen Ban

Stella Burđelez

Andrijana Kasavica

Leon Kokotić

Đive Majstorović

Helena Marić

Lara Miloslavić

Roko Roca

Mara Tomašević

Ela Žuvela

2019

2023

mentor Luko Piplica

Marija Baselli

Hanna Mehić

Mihaela Miljak

Tibor Mladinov

Anđela Papac

Gabriela Puljizević

Helena Pušić

Anika Matea Stražičić

 Umjetnička škola
Luke Sorkočevića
Dubrovnik

Završna izložba maturanata

Slikarskog odjela Umjetničke škole
Luke Sorkočevića 2023. godine.

Galerija mladih, Branitelja Dubrovnika 45
2. lipnja 2023.

2020
2024

mentor Davor Lucianović / Viktor Daldon

Lucia Maria Bagavac

Dominik Čížek

Vito Jakobušić

Ana Kužnin

Nika Masle

Amela Mešković

Nika Pavlović

Dora Peručić

Adelisa Pezerović

Josipa Reškovac

Leona Šuljak

Petra Ujdur

2021

2025

mentor Ivana Selmani

Ivana Bratanić

Lučia Galjer

Luciana Kapović

Mara Lešević

Antonia Muhoberac

Noemi Nešić

Leo Pivić

Nikolina Račić

Petra Rašić

Angela Salerno

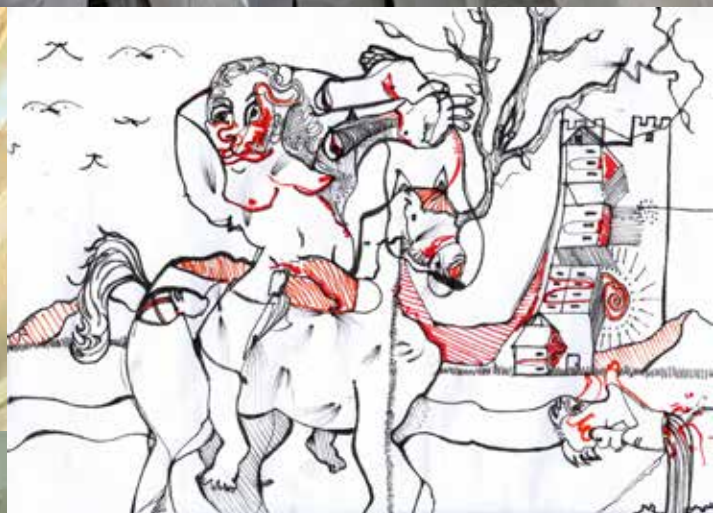
Natalie Benjapa Simatović

Marija Šepić

Marijeta Šiša

Jana Vučković

Žitković Ela

2022
2026

mentor Luko Piplica

Tonka Bender

Hana Bubica

Borna Erceg

Iryna Horbenko

Ena Enver Knezović

Dora Krstović

Viktoria Kusalo

Karlo Miloslavić Fernandez

Naomi Mišić

Laura Papac

Margarita Pavlić

Mara Pende

Klara Poković

Mara Raguž

Anamaria Stanoš

Zrinka Šmanjak

Petra Topalović

2023

2027

mentor Maro Krile / Viktor Daldon

Karla Bačić

Margarita Baće

Hana Dedović

Rita Erak

Nika Kralj

Nika Matana

Oliver Miletović

Nikoleta Milošević

Anamarija Nadilo

Marta Njirić

Ines Obad

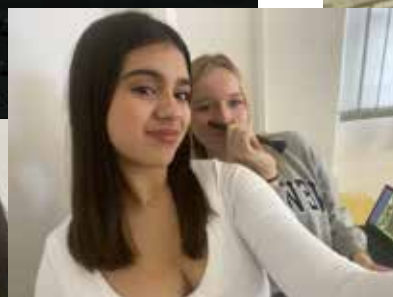
Lara Radetić

Kristian Rajačić

Lucija Salatić

Petar Tepšić

Lea Naomi Worman

GALERIJA MLADIH SLIKARSKOG ODJELA UŠLS

Galerija mladih osnovana je 2011. godine kad je zaklada „Blaga djela“ ustupila Slikarskom odjelu Umjetničke škole Luke Sorkočevića Dubrovnik na korištenje svoj prostor u Ulici Marojce Kaboge 6. Galerija je u tom prostoru djelovala do 2017. godine, kada svoju izlagačku aktivnost nastavlja u izložbenim prostorima Slikarskog odjela na adresi Ulica branitelja Dubrovnika 45. Iznimno zaslužni za osnivanje i rad galerije bili su gospari Nikola Čičo Obuljen i Joško Radica koji su inicirali dodjelu galerijskog prostora školi te Upravni odjel za kulturu i baštinu Grada Dubrovnika, koji već godinama sufinancira njezine aktivnosti.

Pored maturlnih izložbi te završnih izložbi ostalih razreda u okviru programa galerije provode se različiti projekti mimo školskog kurikulumu, mnogi od njih namijenjeni su i djeci i mladima koji ne pohađaju Umjetničku školu.

Galeriju vodi tročlano upravno vijeće koje čine profesori UŠLS, na čelu s voditeljem galerije. Nakon odlaska profesora Davora Lucianovića u mirovinu, voditeljica galerije je pročelnica Slikarskog odjela, Ivana Selmani, prof. savjetnik. Vizualni identitet galerije i sve njezine publikacije oblikovao je Maro Krile, prof. mentor.

Čast nam je pozvati Vas na otvorenje izložbe
BOJE I OBLICI
Učenika 3. razreda slikarskog odjela Umjetničke škole Luke Sorkočevića
13. svibnja 2011.
u 19.00 sati

Marjolice Kaboge 6, 20000 Dubrovnik
www.ussh.hr

Čast nam je pozvati Vas na otvorenje izložbe
GENERACIJA 2003.
bivših učenika slikarskog odjela Umjetničke škole Luke Sorkočevića
petak, 29. srpnja 2011. u 20.30 sati
Marjolice Kaboge 6, 20000 Dubrovnik

Galerija mladih
25. rujna 2017.
IZLOŽBA GRAĐEVINSKE TEHNIČKE ŠKOLE RUEKA

Galerija mladih
29. svibnja 2017.
DUBROVNIK KAO FILMSKI SET
PREDSTAVLJANJE SLIKARSKOG ODJELA
UMJETNIČKE ŠKOLE LUKE SORKOČEVIĆA
DUBROVNIK

Susreti boja

Galerija mladih
10. studenog 2016.

Umjetnička škola
Luke Sorkočevića
Dubrovnik
Slikarski odjel
21. prosinca 2018.

Bioraznolikost

Barjaci župa

2016

Godina
svetoga
Vlaha

Galerija mladih
5. veljače 2016.

Izložba radova
prvog i trećeg razreda
Slikarskog odjela

Umjetnička škola
Luke Sorkočevića
Dubrovnik
Slikarski odjel
14. lipnja 2017.

Orlando godina
The Year of Orlando
2019

Umjetnička škola
Luke Sorkočevića
Dubrovnik
Atrij Palače Sponza
10. svibnja 2019.

Orlando

– naš suvremenik

Umjetnička škola
Luke Sorkočevića
Dubrovnik
Slikarski odjel
20. prosinca 2019.

Pisci kroz vrijeme

Umjetnička škola
Luke Sorkočevića
Dubrovnik
Slikarski odjel
1. veljače 2019.

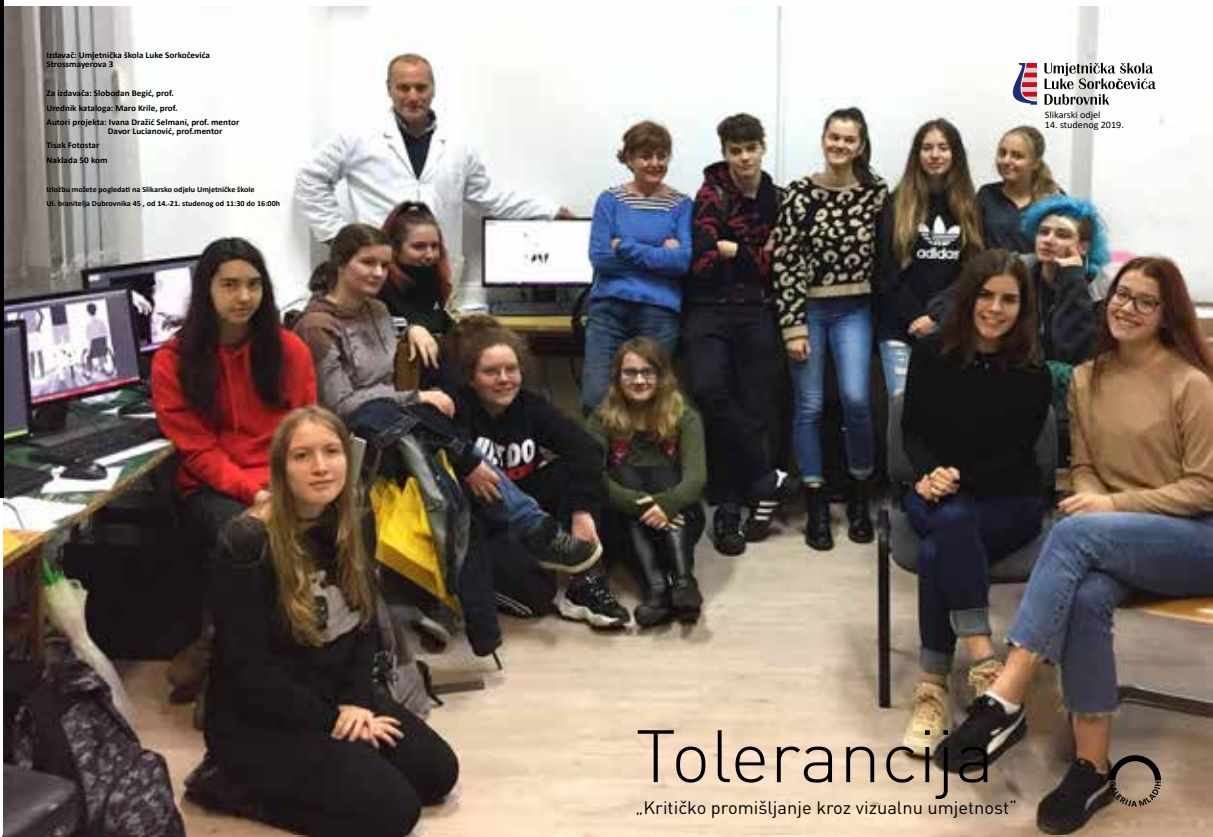
Linije i kontrast

Umjetnička škola
Luke Sorkočevića
Dubrovnik
Slikarski odjel
27. prosinca 2019.

Čarolija zimskog svjetla

Izdavač: Umjetnička škola Luke Sorkočevića
Strossmayerova 3
Za izdavača: Slobodan Begić, prof.
Urednik kataloga: Maro Križe, prof.
Autori projekta: Ivana Oražić Selmani, prof. mentor
Davor Lucianić, prof.mentor
Tisak: Fotostar
Naklada 50 kpm
tričbu možete pogledati na Slikarsko odjelu Umjetničke škole
Ul. branitelja Dubrovnika 45, od 14.-21. studenog od 11:30 do 16:00h

Umjetnička škola
Luke Sorkočevića
Dubrovnik
Slikarski odjel
14. studenog 2019.

Tolerancija

„Kritičko promišljanje kroz vizualnu umjetnost“

Dubrovački parkovi, perivoji i vrtovi

Dijalog sa skulpturama iz Umjetničke Galerije Dubrovnik

Ugrožene životinjske vrste dubrovačkog kraja

Meditacija na ornamentalne forme

DANI UMJETNIČKE ŠKOLE 2023.

SRIJEDA, 17. SVIBNJA

GALERIJA MLADIH
ULICA BRANITELJA DUBROVNIKA 45

IZLOŽBA RADOVA
SLIKARSKOG ODJELA

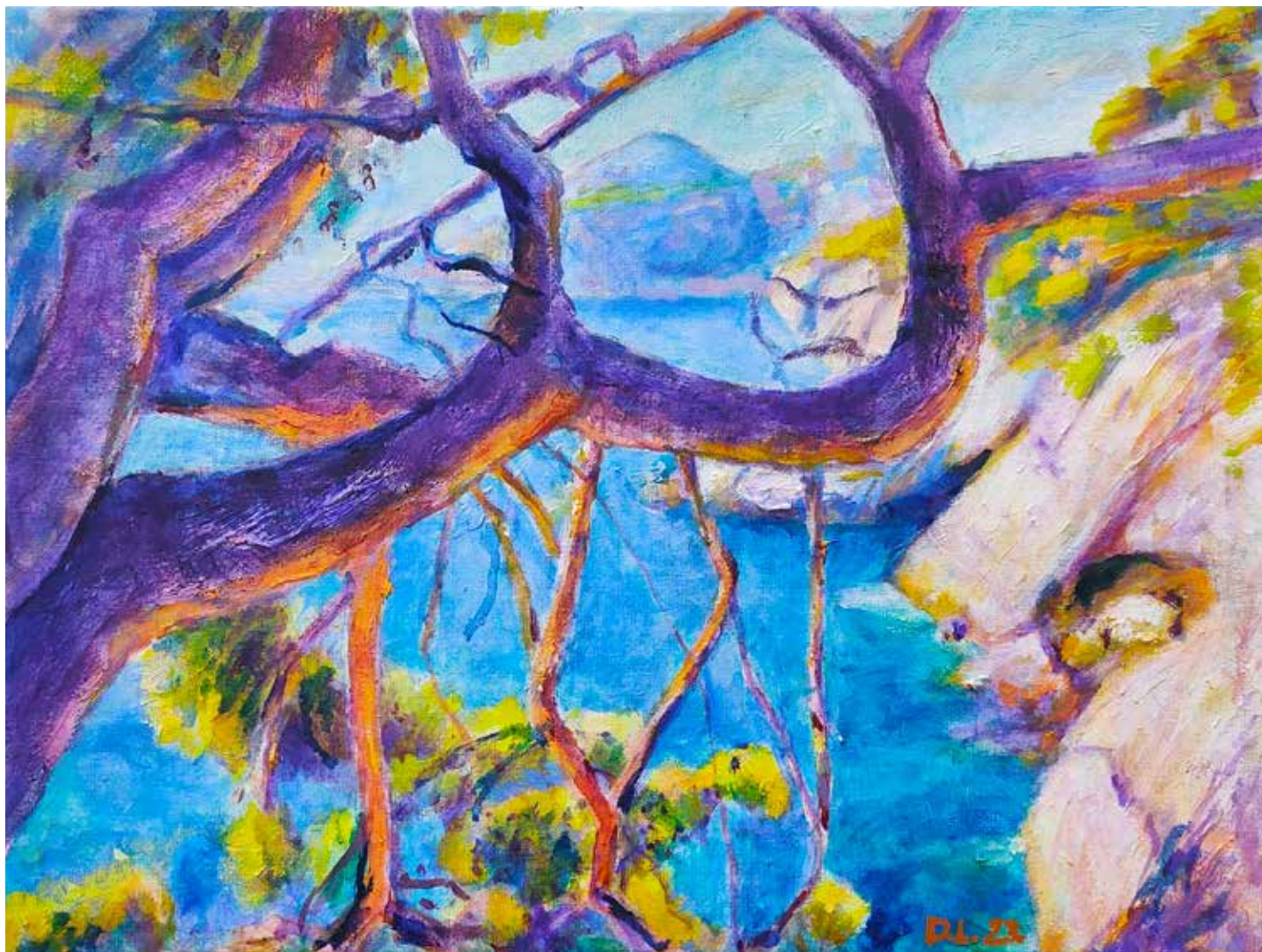

Projekt / izložba

„Dezinformacije i stereotipi“

KATALOG RADOVA S BIOGRAFIJAMA

Rođen je 1958. godine u Dubrovniku. Diplomirao je 1981. godine na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Od 1986. do 1996. djeluje kao samostalni umjetnik te izlaže na više samostalnih i skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Sudionik je Domovinskog rata i kao gradski vijećnik prvog demokratski izabranog saziva Gradskog vijeća Dubrovnika pokrenuo je osnivanje Slikarskog odjela u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. Na Slikarskom odjelu predavao je stručne predmete od osnutka odjela 1993. godine do odlaska u mirovinu 2023. godine. Bio je član upravnog vijeća Umjetničke galerije Dubrovnik i Dubrovačkih ljetnih igara te predsjednik HDLU-a Dubrovnik.

Rođen je 9. lipnja 1938. u Dubrovniku. Kao dječak kolorira skice svoga oca graditelja. Djetinjstvo je proveo u rodnom gradu gdje pohađa „Večernju školu portreta“ čuvenog hrvatskog slikara Iva Dulčića. Pripreme za Akademiju pohađa kod Milovana Stanića i Vojislava Stanića. Kod konzervatora Koste Strajnića dobiva materijale o modernom, posebno francuskom slikarstvu te s Kostom ostaje dugogodišnji prijatelj.

Diplomirao je 1963. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu kod Ive Režeka i Đure Tiljka te postaje članom Hrvatskog društva likovnih umjetnika. Odbija ponude Hegedušića i Režeka za postdiplomskim studijem i sudjelovanjem u „majstorskoj radionici“ te se vraća u Dubrovnik. Prvi put samostalno izlaže u Dubrovniku. Uz slikarstvo bavi se i pedagoškim radom. Do mirovine radi kao profesor, prvo u osnovnoj, a zatim u srednjoj Slikarsko-dizajnerskoj školi.

Jedan je od izravnih nastavljača dubrovačke kolorističke tradicije koju su uspostavili Dulčić, Masle i Pulitika. Trostmann slika zavičajne motive i lirske motive mrtve prirode, stilski se krećući između impresionizma i ekspresionizma. Izlagao je samostalno i na brojnim grupnim izložbama. Dobitnik je nagrade Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (2013.) za najviša postignuća na polju umjetnosti. Godine 2022. dobiva Nagradu grada Dubrovnika za životno djelo. Značajne su opsežne monografije o Josipu Pinu Trostmannu iz pera akademika Tonka Maroevića (2004.), i mr. sc. Tea Trostmanna (2013.).

Živi i stvara u Dubrovniku.

Rođen je u Dubrovniku 16. siječnja 1969. godine. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1994. godine. Živi i radi u Dubrovniku. Djeluje u području vizualne umjetnosti, likovne pedagogije i grafičkog dizajna.

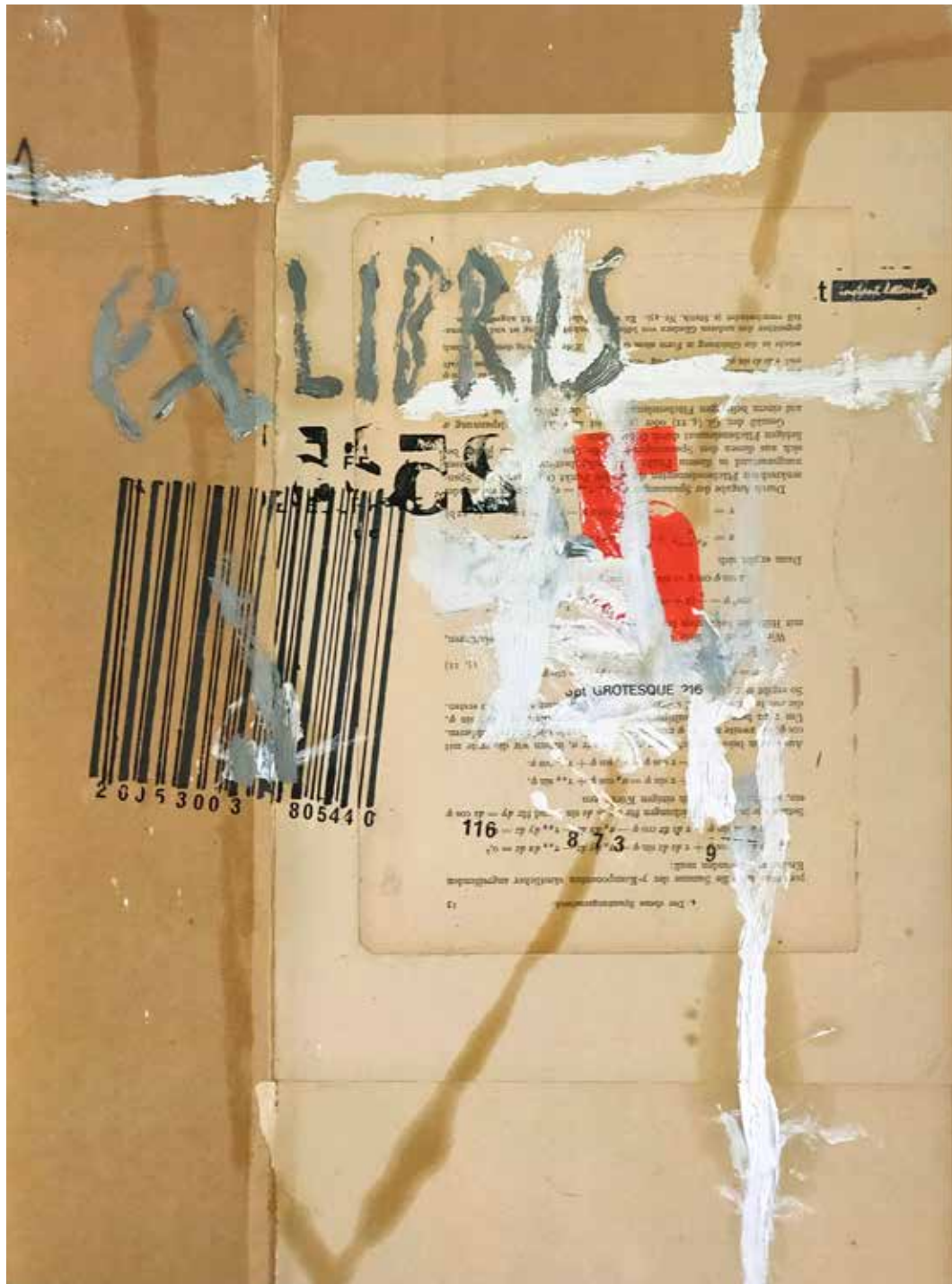
Izlaže od 1992. godine na nizu samostalnih i grupnih izložbi. Od 1995. na Slikarskom odjelu Umjetničke škole Luke Sorkočevića radi kao profesor crtanja i slikanja.

Rođen je 22. veljače 1971. u Dubrovniku, a 1997. diplomirao je na Studiju dizajna Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu. Živi i radi u Dubrovniku, bavi se vizualnim komunikacijama u dizajnerskom studiju m&m i profesor je na Slikarskom odjelu Umjetničke škole Luke Sorkočevića.

Rođena je 1972. u Zagrebu. Osnovnu i srednju školu završava u Dubrovniku da bi potom 1997. diplomirala slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Od tada se profesionalno bavi pedagoškim radom. Trenutno u statusu profesora savjetnika vrši dužnost pročelnice Slikarskog odjela UŠLS-a Dubrovnik i voditeljice Galerije mladih. Članica je HDLU-a Dubrovnik, Art radionice Lazareti i Kinookusa. Izlagala je samostalno te sudjelovala na više od trideset skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Nagrađeni joj rad Na Dančama 2016. postaje dio stalnog postava Zbirke u pokretu Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu. Živi i radi u Dubrovniku.

Rođen je 1972. godine u Dubrovniku. Godine 1995. upisuje Pedagoški fakultet u Rijeci (Odsjek likovne umjetnosti), a 1996. nastavlja studij na Akademiji likovne umjetnosti u Zagrebu. Dobitnik je Rektorove nagrade za slikarstvo 2001. godine. Diplomirao je u klasi Eugena Kokota 2001. godine. Član je HDLU-a Dubrovnik. Izlagao je na mnogim skupnim i samostalnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Živi i radi u Dubrovniku.

Nezavisna dizajnerica i kreativna direktorica Darlingmind Studija, multidisciplinarnog dizajnerskog studija fokusiranog na vizualni identitet, dizajn površina i proizvoda sa sjedištem u Torinu, Italija. Nakon završenog magisterija likovnih umjetnosti, započela je karijeru radeći u dizajnu interijera u Italiji. Radi kao slobodna kreativna direktorica za tvrtke za dizajn interijera, predaje predmet Dizajn uzoraka na Sveučilištu IED Torino i također se bavi stvaranjem vlastitog asortimana tapeta i tekstila. Oduvijek je strastvena prema umjetnosti, prirodi, uzorcima i tekstilu.

Međunarodna je umjetnica koja živi u Scottsdaleu, Arizona, SAD. Edna se bavi slikarstvom 30 godina, a za to vrijeme imala je mnoge javne izložbe i primila nagrade. Njezin je rad odabran za New American Paintings 70 i bio je na naslovnici American Art Collector (CA, V4 B2). Osvojila je nagradu čitatelja časopisa Phoenix Home and Garden za najpopularnijeg umjetnika, objavljenu u izdanju za veljaču/ožujak 2023. U ljeto 2022. bila je pozvana u Škotsku da predaje radionicu portreta u umjetničkom salonu u dvorcu Brodie. Magistrirala je slikarstvo na Savannah College of Art and Design, diplomirala umjetnost na Arizona State Universityju i završila Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku. Radi u Phoenix Centar for the Arts kao voditeljica Odjela za slikanje i crtanje. Uz to i predaje umjetnost na Mesa i Scottsdale Community College. Kroz te institucije je držala sate slikanja/crtanja za 7000+ učenika.

Miran Krilanović

Zvijer (iz kolekcije Ljepotica i zvijer), 1999.

crtež na papiru

Rođen je 6. studenoga 1978. u Dubrovniku gdje je završio srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner 1997. godine. Diplomirao je 2003. na Grafičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, tehničko-tehnološki smjer. Naknadno uz posao završio Cisco akademiju mrežnih tehnologija. Zaposlen je u hotelu na odjelima dizajna i marketinga te na održavanju informatičkih i elektroničkih sustava.

Rođena je 3. veljače 1979. u Osijeku. Godine 2005. položila je stručni ispit za temeljno stručno zvanje konzervator-restaurator za užu specijalnost - slike na različitim nosiocima (tema stručnog rada: Izrada retuša u restauraciji slika - tehnika i metodologija). Godine 2002. diplomirala je slikarstvo na Umjetničkoj akademiji u Splitu (UMAS) u klasi prof. Nine Ivančić, a 1997. završila Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku (smjer: slikarski dizajner). Od 2002. zaposlenica je Hrvatskog restauratorskog zavoda, restauratorski odjel Dubrovnik, kao konzervator-restaurator, uža specijalnost slike na različitim nosiocima. Kao konzervator-restaurator u Hrvatskom restauratorskom zavodu surađivala je na brojnim projektima i samostalno ih vodila u očuvanju umjetničke građe grada Dubrovnika na umjetninama visoke kategorije. Vizualno i grafički oblikovala rješenja za izložbe, radionice i prakse HRZ-a. Kao idejni grafički dizajner u oblikovanju vizualnog identiteta surađivala je s hotelima Croatia Cavtat, Argentina, Villa Orsula, Excelsior, Odisej, a kao dizajner seta i kostima radila za producentsku agenciju Embassy Films Croatia; serija Igra prijestolja (na setu za kostime-break down), reklama za Royal London, A Right Royal Mutiny (set dresser), Emerald city, Hungarian production Office, set za uvodnu špicu. Sudjelovala na više grupnih i samostalnih izložbi (Galerija umjetnina Split, SC Zagreb, Umjetnička galerija Dubrovnik).

Rođena u Dubrovniku gdje kao prva generacija pohađa Srednju školu Luke Sorkočevića - smjer slikarstvo. Nakon završene srednje škole nastavlja formalno obrazovanje na Umjetničkoj akademiji u Splitu, smjer profesor likovne kulture. Iako uvijek vezana uz umjetnost, put je vodi u glazbene i kazališne vode gdje niz godina radi kao producentica i koordinatorica programa Zagrebačkog kazališta mladih, Runjićevih večeri, Vip i Avantgarde jazz festival, a od 2013. godine obavlja posao koordinatorice glazbenog programa Dubrovačkih ljetnih igara.

Rođena je 1979. godine u Dubrovniku. Maturirala je 1997. godine, u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku. Bavi se slikanjem i pisanjem pjesama.

Rođena je u Dubrovniku 1979. gdje je završila srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner. Diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2002. u klasi profesora Zlatka Kauzlarića Atača. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika od 2006. Izlaže na samostalnim i grupnim izložbama. Osim slikarskim, bavi se i pedagoškim radom. Nastavnica je likovne kulture te organizatorica i voditeljica brojnih likovnih radionica za djecu i odrasle. Od 2020. radi kao kustos-pedagog u Umjetničkoj galeriji Dubrovnik gdje sudjeluje u osmišljavanju, organizaciji i realizaciji edukativnog programa Umjetničke galerije Dubrovnik. Od 2022. članica je Kulturnog vijeća Grada Dubrovnika. Njezini se radovi mogu pronaći u privatnim i javnim muzejskim kolekcijama u Hrvatskoj i inozemstvu. Živi i radi u Dubrovniku.

Rođena je 1978. godine u Dubrovniku. Maturirala je 1997. godine, smjer slikarski dizajner u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku. Godine 2003. diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Zlatka Kesera, smjer slikarstvo. Godine 2004. postaje članicom HDLU-a. Pedagoškim radom bavi se od 2005. kao profesorica likovne kulture u OŠ grofa Janka Draškovića u Zagrebu. Do sada je izlagala na trideset samostalnih i četrdesetak skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Njezini se radovi mogu pronaći u privatnim kolekcijama u Hrvatskoj i inozemstvu i fundusima muzeja i zbirki. Živi i radi u Zagrebu.

„Bila sam učenica prve generacije u razredu koji je vodio profesor Lucianović. Još u srednjoj školi počinjem se baviti fotografijom. Nakon završene umjetničke škole studiram menadžment i paralelno fotografiram. S nekih 25 godina pronalazim se u fotografiranju hrane i time se profesionalno bavim već skoro 20 godina.“

Rođen je u Zagrebu 1979. godine. Završio je 1998. Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski dizajner. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirao je 2007. godine kiparstvo u klasi profesora Stjepana Gračana. Izlagao je na samostalnim i skupnim izložbama u zemlji. Živi i radi u Dubrovniku i Pridvorju.

Rođena je 3. svibnja 1979. u Dubrovniku. Maturirala je u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner 1998. u klasi prof. Josipa Pina Trostmanna. Diplomirala je na Umjetničkoj akademiji u Splitu, smjer likovna kultura 2005. godine. Od te godine počinje se baviti pedagoškim radom kao profesorica likovne kulture i umjetnosti u OŠ Lapad, OŠ Marina Getaldića te Biskupijskoj klasičnoj gimnaziji Ruđera Boškovića u Dubrovniku. Trenutno je zaposlena kao profesorica likovne kulture u OŠ Marina Getaldića i OŠ Montovjerna. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Dubrovnik.

Rođena je u Dubrovniku 1980. godine. Završila je Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski dizajner u klasi profesora Josipa Trostmanna. Diplomirala je 2005. na Akademiji likovnih umjetnosti u Splitu, smjer konzervator-restaurator za zidno slikarstvo i mozaik. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Dubrovnik. Izlagala je na mnogim skupnim izložbama. Živi i radi u Dubrovniku.

Rođena je u Dubrovniku 22. siječnja 1980., gdje je i odrasla, a i danas tu živi sa svojim suprugom i troje djece. Pripadnica je 2. generacije Umjetničke škole Luke Sorkočevića u odjeljenju slikarskog dizajna. Mentor joj je bio Josip Trostmann. Nakon završene srednje škole upisala je ALU na Širokom Brijegu, gdje je diplomirala slikarstvo 2003. Trenutačno radi kao pomoćnica u nastavi. U slobodno vrijeme voli uživati u prirodi, meditirati, čitati, dizajnirati nakit, a povremeno i nešto naslikati.

Rođena je u Dubrovniku 9. srpnja 1980., gdje je pohađala osnovnu školu. Godine 1994. upisuje srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića u klasi Josipa Pina Trostmann. Maturirala je 1998. godine. Nakon jednogodišnje pauze upisuje Umjetničku akademiju u Splitu, smjer restaurator-konzervator za mozaike i zidno slikarstvo, gdje je 1995. diplomirala. U međuvremenu je obavljala niz poslova u struci. Između ostalog i rad na mozaicima u Naroni prilikom izgradnje Arheološkog muzeja Naroni koji je ujedno bio i tema njezina diplomskog rada. Nakon pet godina prikupljenog iskustva u struci polaže državni ispit, ali splotom okolnosti i potrebom za većom kreativnošću i slobodom u poslu prestaje s radom u struci. Otvara u prostoru vlastite zgrade u starome gradu malu suvenirnicu/galeriju u kojoj proizvodi i prodaje vlastite radove svih vrsta, materijala i tehnika, kao i radove drugih kreativnih osoba. Sudjelovala je na više grupnih i samostalnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu.

Rođena je 1980. u Dubrovniku. Maturirala je u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u klasi prof. Josipa Trostmanna. Diplomirala je slikarstvo 2004. na Likovnoj akademiji Giuseppe Assenza Basel u klasi prof. Uda Grossklausa. Nakon akademije istražuje apstraktno slikarstvo, kolaž, boju i materiju kroz reljefnost površina. Često slika arhitekturu starog grada gdje ponekad mijenja vizure u pogledu na Grad, a ponekad mijenja arhitektonske akcente i ističe pojedine fragmente. Izlagala je na četrnaest samostalnih i više skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu te sudjelovala na mnogobrojnim likovnim kolonijama. Organizirala je brojne likovne radionice za djecu i odrasle. Bila je predsjednica udruge DART. Članica je HDLU-a Dubrovnik. Živi i stvara u Dubrovniku.

Rođen je u Dubrovniku 1980. godine, gdje je 1998. završio srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner. Diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2003. u klasi profesora Eugena Kokota. Član je HDLU-a Dubrovnik i programskog vijeća HDLU-a Dubrovnik. Od 2009. do 2013. član je Kulturnog vijeća Grada Dubrovnika za muzejsko-galerijsku djelatnost i likovnu umjetnost, a od 2014. do 2018. za likovnu umjetnost. Od 2005. godine samostalno je izlagao dvadeset i šest puta u Republici Hrvatskoj i inozemstvu, među kojima su najznačajnije izložbe u Studiju Josip Račić Moderne galerije u Zagrebu, Spazio Seicento u Milanu, Italija, Galeriji Aluminij u Mostaru, Galeriji Sebastijan, Dubrovnik, Galeriji Oranžerija, Gradski muzej Vukovar, Galeriji Flora Hrvatskog društva likovnih umjetnika Dubrovnik u Dubrovniku i Gradskoj galeriji Labin. Od 1998. do danas izlagao je na više skupnih izložbi u Hrvatskoj, među kojima su najznačajnije one u Umjetničkoj galeriji Dubrovnik, Galeriji Kristofor Stanković u Zagrebu, Galeriji Brešan u Splitu i Galeriji malih formata u Bolu na Braču. Njegovi radovi se mogu pronaći u privatnim i nacionalnim kolekcijama u Hrvatskoj i inozemstvu. Od 2006. do 2019. godine radio je kao učitelj likovne kulture u Dubrovniku. Od 2019. obnaša dužnost ravnatelja Umjetničke galerije Dubrovnik. Živi i radi u Dubrovniku.

Rođena je 1981. u Dubrovniku. Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski dizajner, pohađala je od 1995. do 1999. godine. Umjetničku akademiju u Splitu upisuje 2001., smjer profesor likovne kulture, gdje stječe diplomu 2008. godine. Kao profesorica likovne kulture i likovne umjetnosti radila je u više osnovnih i srednjih škola u Splitsko-dalmatinskoj i Zadarskoj županiji. Okušala se u muzejskoj pedagogiji kao voditeljica likovnih radionica u Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu (2009.-2013.). Okušala se u kostimografiji kao asistent kostimografa patinera u seriji Igra prijestolja IV. i V. sezona, za snimanja u Dubrovniku i Splitu (2013.-2014.). Sudjelovala je i izlagala na više skupnih i samostalnih umjetničkih izložbi u Splitsko-dalmatinskoj i Dubrovačko-neretvanskoj županiji. Dulji niz godina živi u Splitu gdje radi kao profesorica likovne kulture u osnovnoj školi Marjan.

Mercedes Bratoš

Tišina, Brežuljak, Ptica u gnijezdu, 2016.

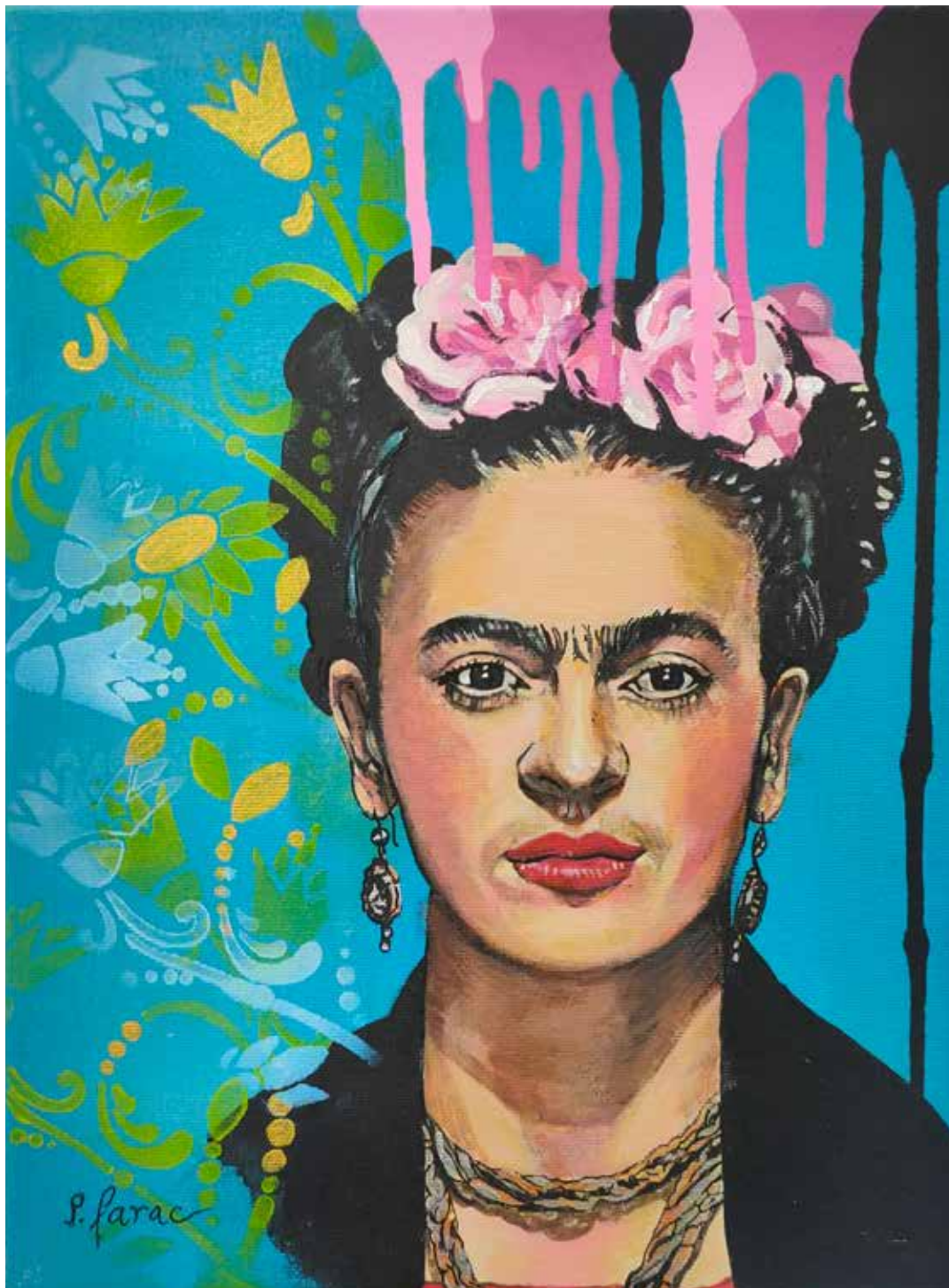
ulje na dasci (triptih)

Rođena je 1979. godine u Dubrovniku, gdje je završila osnovnu školu i srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića. Slikarstvo je diplomirala na Accademia di Belle Arti u Firenci, u klasi prof. Umberta Borelle. Godine 2014. Upisuje Učiteljski fakultet u Zagrebu, program pedagoško psihološko obrazovanje. Od 2015. do 2016. radi u Osnovnoj školi Janka Draškovića, Zagreb. Od 2017. do danas radi u Udruzi Svitanje (Udruga za zaštitu i promicanje mentalnog zdravlja) kao voditeljica i asistentica kreativnih radionica. Vodila je radionice s djecom bez odgovarajuće roditeljske skrbi, radionice centra za Downov sindrom i radi kao vanjski suradnik restaurator-konzervator. Drži sate crtanja i slikanja. Do sada je imala više samostalnih i skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Samostalne izložbe: 2008. Galerija Sebastijan, Dubrovnik, 2010. Galerija Ulrich, LIKUM, Zagreb, 2013. Galerija Flora, Dubrovnik, 2014. Galerija Dulčić, Masle, Pulitika, Dubrovnik, 2014., Galerija Matice hrvatske, Zagreb, 2014. Galerija Antun Gojak, Makarska, 2015. Galerija Slavko Kopač, Vinkovci, 2015. Galerija CZK, Čakovec, 2016. Galerija Otok, Dubrovnik, 2017. Galerija gradskog kulturnog središta Metković, 2017. Galerija ZILIK, Karlovac 2019. Galerija Kaj, Zagreb, 2020. Muzej Prigorje, Sesvete. Sudjelovala je na brojnim likovnim kolonijama i manifestacijama. Godine 2021. voditeljica je projekta CraArt, Europskog dana kreativnosti Umjetnost kao terapija, Galerija Karas, Zagreb 2021. Sveučilišna likovna kolonija, Mostar kolonija, Karlovac i druge. Članica je HDLU-a i HULULK. Živi i stvara u Zagrebu.

Rođena je 30. srpnja 1980. godine u Dubrovniku. Umjetničku školu Luke Sorkočevića završila je 1999. Godine 2004. diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Od 2006. radi u Hrvatskom restauratorskom zavodu, odjel štafelajnog slikarstva.

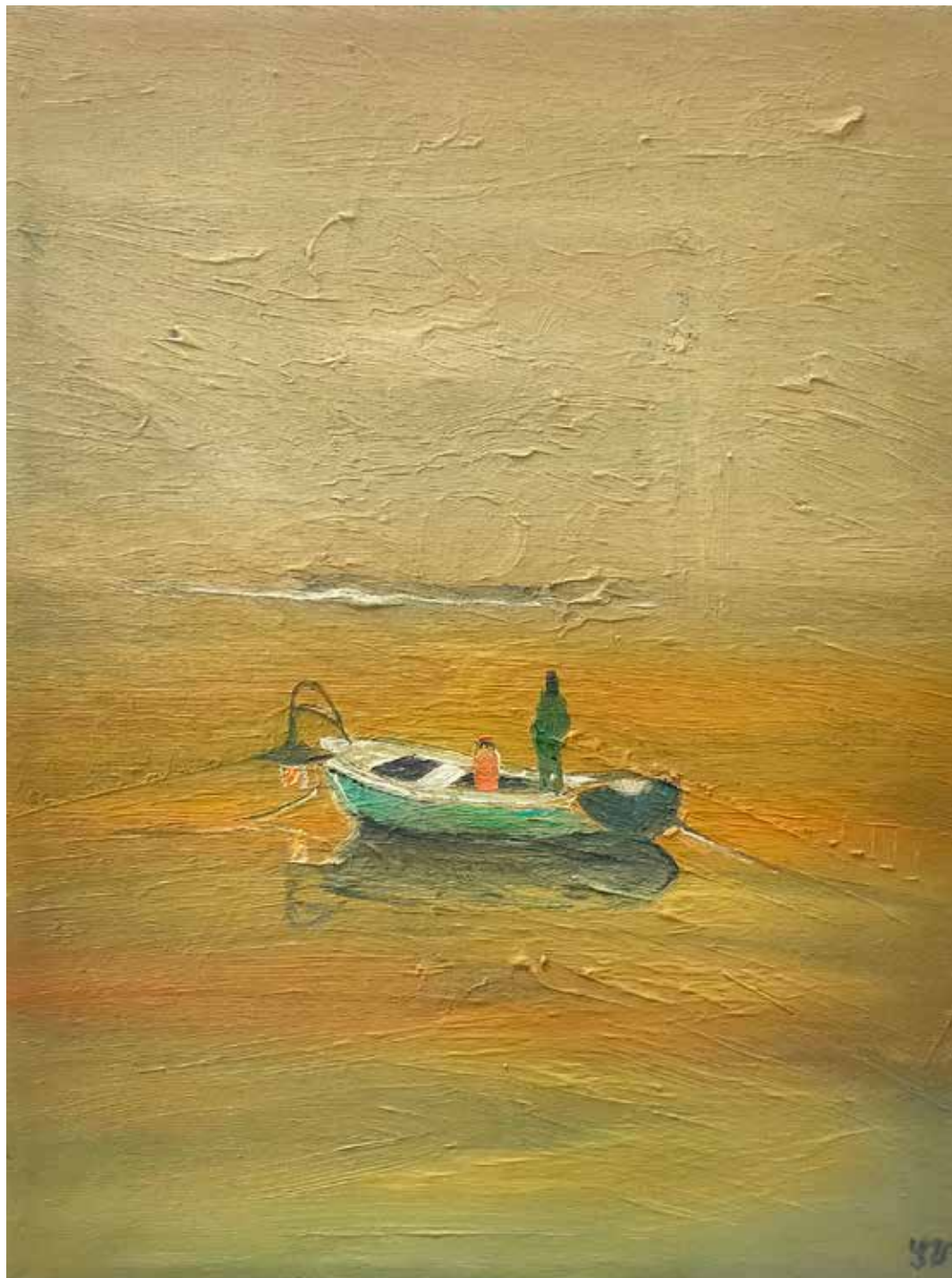
Rođena je u Dubrovniku gdje je pohađala osnovnu i srednju školu. Prije nego što je maturirala u srednjoj Umjetničkoj školi u njezinu rodnom gradu, ranije upisuje slikarski smjer na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Diplomirala je 2002. u klasi profesora Igora Rončevića. Izlagala je svoje radove na više samostalnih i skupnih izložbi. Djeluje kao samostalna umjetnica. Živi i stvara u Mlinima, Župa dubrovačka.

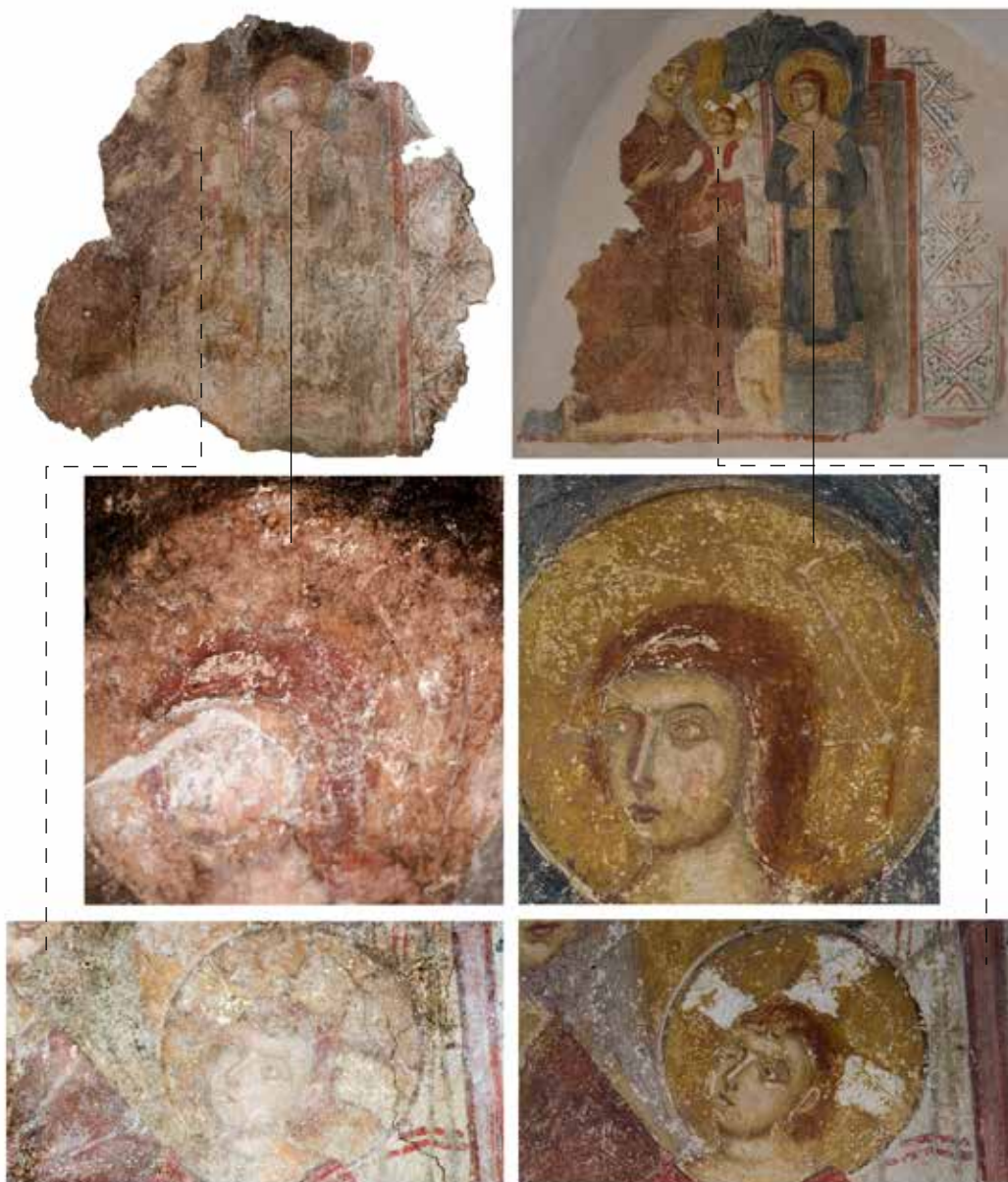
Rođena je 9. travnja 1981. u Dubrovniku. Položila je stručni ispit pri Ministarstvu kulture i medija za zvanje konzervator-dokumentarist, a prije toga je diplomirala na Umjetničkoj akademiji u Splitu, smjer nastavnik likovne kulture. Maturirala je na Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski dizajner. Ima bogato radno iskustvo (War Photo Ltd.; Dubrovnik, asistentica voditelja galerije; Hrvatski restauratorski zavod, Odjel za zidno slikarstvo i mozaik suradnik konzervatora-restauratora/konzervator-dokumentarist; vanjski suradnik Hrvatskog restauratorskog zavoda konzervator-dokumentarist; Hrvatski restauratorski zavod, fotoodjel, suradnik te konzervator-fotograf).

Rođena je u Dubrovniku 1981. godine. Od 2010. do 2012. stječe stupanj magistra konzervacije-restauracije keramike na Odjelu za Umjetnost i restauraciju Sveučilišta u Dubrovniku; 1999.-2005. profesor likovne kulture; Likovna Akademija u Splitu, a od 1996. do 1999. pohađala je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića (smjer slikarski dizajner). Položila je stručni ispit za zvanje konzervator-restaurator za užu specijalnost slike na različitim nosiocima. Ima bogato radno iskustvo (od 2020. do danas: Odjel za Umjetnost i restauraciju Sveučilišta u Dubrovniku - vanjski suradnik u nastavi u nastavi predmet Restauriranje i konzerviranje keramike za preddiplomski i diplomski studij restauracije; od 2018. do danas - zaposlena na neodređeno vrijeme u Muzejima i galerijama Konavala kao restaurator i dokumentarist arheološke građe; 2019.- Odjel za Umjetnost i restauraciju Sveučilišta u Dubrovniku - vanjski suradnik u nastavi - predmet Restauriranje i konzerviranje keramike za preddiplomski i diplomski studij restauracije; 2018.- Ambasada studio, suradnik Costume department na snimanju filma Robin Hood; 2014.- Odjel za Umjetnost i restauraciju Sveučilišta u Dubrovniku - vanjski suradnik u nastavi u nastavi predmet Restauriranje i konzerviranje keramike za preddiplomski i diplomski studij restauracije; 2011., 2013., 2014.- Ambasada studio, suradnik Costume department na snimanju serije Igra prijestolja; 2008.-2013.- Hrvatski restauratorski zavod, zaposlena kao restaurator-konzervator; restauracija slika na različitim nosiocima (platno i drvo), restauratorski radovi na drvenoj polikromiji). Sudjelovala je na radionicama, publikacijama i izložbama (2020.-2021. izložba Na razvalinama starog Epidaura; 2018.-2019.- Projekt Kasnosrednjovjekovna i novovjekovna glazirana keramika s lokaliteta Sokol - Konavle suradnju Muzeja i galerija Konavala sa Sveučilištem u Dubrovniku, Odjel za umjetnost i restauraciju, smjer keramika; 2017.-2022.- Projekt Gradina Sokol u Dunavama, suradnja s dr. Miroslavom Katićem; 2008.- Umjetnička Galerija Dubrovnik - Dubrovački likovni trenutak; 2003.- Split, Konzervatorska galerija, izložba Kulturna baština i moderno doba). Članica je HDLU-a Dubrovnik.

Rođen je u Sarajevu 1979. Crtanjem i slikanjem bavi se još iz najranijeg djetinjstva, i kako sam kaže „to je ljubav koja ne blijedi i mir i nemir“. Završio je Umjetničku školu Luka Sorkočević 1999. godine, smjer slikarski dizajner kod profesora Luka Piplice. Izlagao je na više grupnih i samostalnih izložbi, uglavnom na Pelješcu gdje i obitava, a u umjetnosti pronalazi lakoću postojanja.

Bogorodica Hodegitrija

Dubrovnik, Franjevački samostan
"Male braće"

Rođena je u Dubrovniku. Položila je stručni ispit za temeljno stručno zvanje u konzervatorsko-restauratorskoj djelatnosti, konzervator-restaurator za užu specijalnost zidno slikarstvo nakon Diplomskog studija restauracije i konzervacije, smjer restauracija keramike na Sveučilištu u Dubrovniku. Ima i stručni ispit za temeljno stručno zvanje u konzervatorsko-restauratorskoj djelatnosti, viši je restaurator tehničar za užu specijalnost zidno slikarstvo. Diplomski studij restauracije, specijalizacija za zidno slikarstvo pohađala je na Università internazionale dell'Arte u Firenzi u Italiji, a završila je smjer slikarski dizajner u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku.

Rođen u Dubrovniku 1982., gdje je započeo svoj umjetnički put u srednjoj Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner. Nakon završenog školovanja, početno je pronašao svoje mjesto kao grafičar/dizajner u lokalnim novinama, a zatim je vještine dodatno usavršavao u grafičkoj pripremi tiskare. Njegovo stručno usavršavanje nije stalo samo na tom području. Zaposlio se u odjelu prodaje i marketinga u lokalnom restoranskom kompleksu i postao viši specijalist u marketingu, gdje je stekao neprocjenjivo iskustvo tijekom dvije godine rada. Slijedeći svoju strast i ambiciju, odlučio je otvoriti vlastiti obrt posvećen raznim projektima povezanim s marketingom, videoprodukcijom, dizajnom i fotografijom. Imao je tri samostalne izložbe (prva je održana u Dvorani pape Ivana Pavla II. 2018., druga izložba fotografija u palači Sponza 2018., a treća, najnovija izložba, također u Sponzi, 2022.). Ima dugogodišnju iznimnu suradnju s HAZU-om u Dubrovniku te mnogim drugim uglednim institucijama i raznim projektima. Jedna od knjiga koju je opremio svojim fotografijama Lokruma izabrana je među 18 najljepše oblikovanih hrvatskih knjiga u 2022., a proglašena je najboljom knjigom iz Ogranka Matice hrvatske iste godine te dobitnicom Nagrade Ivan Kukuljević Sakcinski.

Marija Lipanović

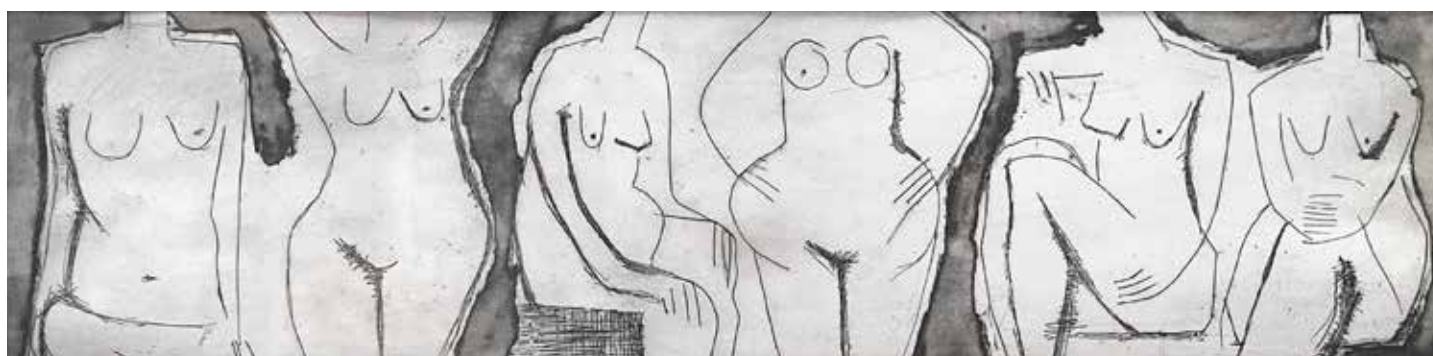
Turistički grad, 2023.

kombinirana tehnika

kolaž, tempera i bijela kreda

Rođena je 23. listopada 1981. u Dubrovniku. Upisuje srednju umjetničku školu Luke Sorkočevića te naknadno pohađa i završava petogodišnji studij restauracije na Sveučilištu u Dubrovniku. Radila je na restauraciji kulturne baštine za Hrvatski restauratorski zavod na zidnim oslicima kao vanjski suradnik te na restauraciji štukature u privatnim firmama u Zagrebu. Prisustvovala je raznim likovnim kolonijama i članica je HDLUD (Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Dubrovnik).

Rođena je u Dubrovniku 1982. Završila je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića 2000. godine. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu završava kiparstvo 2006. u klasi prof. Stjepana Skoke. Sudjelovala je na par skupnih izložbi te imala dvije samostalne izložbe. Živi i radi u Dubrovniku.

Rođen je u Dubrovniku 1981., gdje je završio osnovnu i srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića. Diplomirao je kiparstvo na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu 2007. godine u klasi prof. Nikole Džaje. Sudjeluje na brojim skupnim izložbama u Dubrovniku, Splitu, Zagrebu. Član je HDLU-a Zagreb. Živi i radi u Dubrovniku.

foto: Damir Žižić

Rođena je 1981. i multimedijalna je umjetnica. Magistra kiparstva s Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Slavomira Drinkovića, diplomirala je s najvećom pohvalom summa cum laude. Godine 2010. magistrirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, pri Odsjeku za hrvatski jezik i književnost, uz ruski jezik i književnost. Dobitnica je nekoliko stipendija za izvrsnost, finalistica je Essl Art Award nagrade za 2015., dobitnica Posebne rektorove nagrade te dviju Dekanovih nagrada za uspješnost u radu. Za rad o Golom otoku, Na promjenu zraka, stručni žiri predvođen američkim umjetnikom Geryjem Hillom dodijelio joj je 2015. Freedom Award na VII Passion for Freedom festivalu u Londonu. Dobitnica je Posebnog priznanja za ostvarenje od međunarodne važnosti, Dies Academicus, 2015. Stipendistica je nizozemskog Woman Education Funda. Godine 2016. na 25. slavonskom bijenalu osvaja Grand Prix za rad Zastave, a 2017. i Nagradu publike na istoj izložbi. Godine 2019. Zaklada Adris dodijelila joj je nagradu u kategoriji Stvaralaštvo. Godine 2023. za rad Horizont osvojila je Grand Prix na 57. zagrebačkom salonu. Radovi joj se nalaze u zbirkama suvremene umjetnosti u Muzeju likovnih umjetnosti u Osijeku, Galeriji umjetnina u Splitu, a od 2020. u fundusu Galerije Antun Augustinčić. Umjetnička je suradnica na ALU u Zagrebu, na kojoj predaje izborni kolegij Narativ. Članica je Vijeća za djelatnost Centara za kulturu u Gradu Zagrebu u mandatu od 2021. do 2025. godine, kao i Radne skupine za izradu Prijedloga plana razvoja kulture Grada Zagreba za razvoj kulturne strategije u razdoblju od 2023. do 2030. godine. Doktorandica je na poslijediplomskom sveučilišnom studiju Likovnih umjetnosti pri ALU u Zagrebu. Voditeljica je odjela za kulturu i nakladništvo pri Pučkom otvorenom učilištu Zagreb.

Rođen je u Dubrovniku 1981. godine. U Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku maturirao je na slikarskom odjelu u klasi prof. Davora Lucianovića (1996.-2000.) te nakon toga pohađao Likovnu akademiju u Širokom Brijegu, na slikarskom odjelu u klasi prof. Ante Kajinića (2000.-2005.). Trenutno radi na svojem imanju na Pelješcu kao vinar i vinogradar te se umjetnički izražava kroz medije fotografije, grafičkog dizajna i muzike.

Završila je Umjetničku školu Luke Sorkočevića, 1996.-2000, zatim Stuttgart Fashion College, 2001.-2004. te London College of Fashion, 2004.-2007. Budući da je oduvijek uživala u crtanju i umjetnosti, čak i u apstraktnom smislu, upisala je Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku prije nego što je svoju ljubav prema modi prihvatila na Državnoj školi za modni dizajn u Stuttgartu u Njemačkoj. Zatim se preselila u London i nastavila je studij na London College of Fashion, gdje je diplomirala žensku odjeću, nakon čega je nastavila karijeru u modi u kojoj je dizajnirala, ilustrirala i vezla za dizajnere kao što su Alexander McQueen, Philip Treacy, Bruce Oldfield i Ralph & Russo.

Rođena je u Dubrovniku 1981. godine. Godine 2000. završila je Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku. Godine 2006. diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU). Trenutno živi i radi u Londonu, Ujedinjeno Kraljevstvo.

Rođena je 9. studenoga 1981. u Dubrovniku. Od 1996. do 2000. pohađala je Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajn; 2001.-2006. Umjetničku akademiju u Splitu, studij likovnih umjetnosti, smjer likovne kulture. Od 2006. do danas radi u Osnovnoj školi Marina Držića kao profesorica likovne kulture.

Rođena je 1981. u Dubrovniku, gdje je završila srednju umjetničku školu. Nakon jedne završene godine studija slikarstva u Ljubljani 2002. upisala je ALU u Splitu. Diplomirala je 2007. u klasi prof. Gorkog Žuvele, smjer slikarstvo. Imala je nekoliko samostalnih izložbi i sudjelovala na više skupnih. Živi i radi u Dubrovniku.

Rođena je u Dubrovniku 8. svibnja 1983. Nakon završene osnovne škole "Lapad", upisuje Srednju umjetničku školu Luke Sorokočevića. Zatim nastavlja petogodišnje školovanje na ALU, na Širokom Brijegu, gdje stječe zanimanje akademski slikar-profesor likovne kulture. Diplomirala je 2007. godine. Radila je kao prof. likovne kulture u Gimnaziji na Širokom Brijegu i u osnovnoj školi. Imala je dvije samostalne izložbe i par skupnih.

Rođena je u Dubrovniku 1982. godine, gdje je završila srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner 2001. godine. Diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Splitu, smjer profesor likovne kulture 2008. Bavi se pedagoškim radom, voditeljica je brojnih likovnih radionica za djecu i odrasle. Profesorica je u osnovnoj školi. Živi i radi u Dubrovniku.

Diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2008. godine. Predstavila se na brojnim samostalnim i skupnim izložbama te filmskim festivalima i umjetničkim rezidencijama u zemlji i inozemstvu. Njezini recentni radovi tematiziraju odnos prema prolaznosti, sjećanju, praznini i nestajanju kroz razne medije, od crteža i slike preko grafike do fotografije i videa. Uz umjetničku praksu djeluje i kao grafička dizajnerica. Živi i radi u Zagrebu. Od 2018. surađuje s Ivanom Ognjanovac kao umjetnički dvojac, od kada kroz različite umjetničke pristupe istražuju modele komunikacije i suradnje. Realizirale su tri samostalne izložbe, animirani film Roze priče, VR Meni je bolje dok ti šutiš te dva participativna umjetnička projekta Utkano pod kožu i Njihova tkanja.

Amela Datri - Vilogorac

Skica, inspiracija u sinovima Reje Silvije i boga Marsa, 2023.
original (STAEDTLER pigment liner, UNI akrilna tempera na papiru)

Rođena je u Dubrovniku 7. svibnja 1984. godine. Završila je umjetničku školu Luke Sorkočevića 2002. godine, nakon toga upisala i završila Građevinski fakultet u Sarajevu. Trenutno živi u Rimu.

Rođena je 03.02 1983. u Dubrovniku. Godine 2002. završava srednju Umjetničku Školu Luke Sorkočevića -smjer slikarski dizaj-
ner. 2010 . diplomirala je na Umjetničkoj akademiji u Splitu, smjer kiparstvo u klasi prof. Kažimira Hraste. Članica je HULU-a u
Splitu. Zasnih 17 godina radi kao tattoo umjetnica.

Rhubin Emanuella Herceg

THE SENTINEL - ogrlica iz kolekcije GARDEN OF SECRETS, 2011.

perlice, staklo, umjetna koža, satenski konac

Rođena je 1983. u Münchenu, a u Dubrovniku živi od svoje devete godine. Maturirala je 2002. u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski dizajner. Nakon dvije godine studija Akvakultura u Dubrovniku, odlučila se upisati na fakultet Modnog dizajna u Zagrebu, gdje je magistrirala 2011. U međuvremenu završava i tečaj za vizažista. Nakon završenog fakulteta vraća se u Dubrovnik gdje 2012. s tri kolegice, Anamarijom Obradović, Stephanie Milina i Petrunjelom Vuković pokreće prodajni prostor, art studio PRSA u kojem izlažu i izrađuju razne umjetničke i modne predmete. U međuvremenu završava tečajeve za joga instruktora te pomalo počinje raditi u svijetu filmske produkcije u kojemu se zadržava nekoliko godina u različitim sektorima. Godine 2015. sa svojom sestrom Dalijom Gjaja pokreće joga studio We DU Yoga koji djeluje i danas. Stalno se vraća umjetničkom izričaju kroz različite medije, izradu nakita, fotografiju, rad sa zvukom, pokret, uređivanje različitih interijera u vidu svojih poslovnih prostora i drugo.

Rođena je 1983. godine u Dubrovniku, gdje je pohađala Umjetničku školu Luke Sorkočevića. Godine 2012. diplomirala je na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci i stekla zvanje magistra likovne pedagogije. Izlagala je do sada na pet samostalnih izložbi te na brojnim žiriranim izložbama u zemlji i inozemstvu, od kojih se ističu: 2022. Minijature, Narodna knjižnica Grad, Dubrovnik; 2021. Skrivena ljepota dvorišta, Gradska knjižnica Senj; 2017. Dubrovački likovni trenutak 3. Umjetnička galerija Dubrovnik, Dubrovnik; 2016. Sjajni trenuci, Dioklecijanovi podrumi, Split; 2015. 4. Umaški umjetnički salon ARTUM, Muzej grada Umaga, Umag; 2013. GraficaRi, Mali Salon, Rijeka (pohvala žirija za grafiku); 2014. Izgubljeni u šumi, Galerija Juraj Klović, Rijeka; 2013. Grenzgängen, Bund Gelsenkirchener Kunstler e.V., Gelsenkirchener, Njemačka; 2011. 3. Foire Internationale du Dessin, Paris, Francuska; 2010. 33. Zagrebački salon, Mimara, Zagreb; 2008. PULP 2, ULUPUH, Zagreb; 2007. (Do)živjeti drugačije, Mali salon, Rijeka (Nagrada Zaklade Sveučilišta u Rijeci za instalaciju Kroz igru rastem i osvojeno drugo mjesto u sklopu izložbe). Članica je HDLU-a Rijeka od 2012. godine. Radi u Osnovnoj školi Anž Frankopan u Gornjem Kosinju i u Osnovnoj školi Luke Perkovića u Brinju. Udana i majka dviju djevojčica.

Rođena je 1983. u Dubrovniku. Maturirala je 2002. godine u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski dizajner. Diplomirala je 2007. na Umjetničkoj akademiji u Splitu smjer likovna kultura, stečeno zvanje profesor likovne kulture. Radi u Gimnaziji Dubrovnik na mjestu profesora likovne umjetnosti i u OŠ Cavtat na mjestu učitelja likovne kulture. Živi sa suprugom i troje djece u Močićima, Dobrota.

ručno rađen „zero waste“ kimono
akrilne boje, vezen pamučnim koncem

Rođena je 1983. u Stockholmu, a 1986. doselila se u Dubrovnik. Godine 2002. završila je smjer slikarski dizajner u srednjoj Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. U godinama pauze između srednje škole i fakulteta pohađa tečajeve metalurgije, analogne fotografije i lončarstva, puno putuje i radi razne poslove. Godine 2004. upisala je fakultet IED (Istituto Europeo di Design) u Milanu, gdje 2007. završava smjer dizajner interijera te se nakon toga kratko zapošljava u arhitektonskom studiju u Zagrebu. Godine 2008. se vraća u Milano zbog dobivanja stipendije za pohađanje master programa u dizajnu ambalaže, gdje ujedno na programu radi kao tutor za međunarodne studente pri istom fakultetu IED. Godine 2010. se zapošljava u studiju retail i product dizajna zvanog Lunapark u Istanbulu, gdje živi i radi sve do početka 2012., nakon čega se vraća u Dubrovnik da bi započela projekt art studio PRSA (gdje izlaže i prodaje razne umjetničke tvorevine i rukotvorevine) s kolegicama i prijateljicama Anamarijom Obradović, Petrunjelom Vuković te Rhubin Herceg. Godine 2013. započinje rad u filmskoj produkciji gdje u narednih 10 godina radi u raznim sektorima poput Art departmenta kao patiner, rekviziter, greens, set-dec itd. te u produkcijskom sektoru. Kroz godine također radi kao freelancer multidisciplinarnog dizanja, većinom u području grafičkog dizanja, 3D projektiranja i sl. te radi kao kuharica na joga povlačenjima, jahtama i u restoranima jer joj je kuhanje velika strast. Godine 2019. sudjeluje na skupnoj multimedijalnoj izložbi: Vrijeme Srca (Re)animacija poezije, s radovima koji uključuju ilustracije, instalacije, animirane filmove, mozaike, skulpture, audio i video radove, tapiserije, stripove, lutkoslike i slikolutke. Godine 2022. otvara sezonski obrt s uslugama poput kuhanja, izrade suvenira i rukotvorina, usluge dizajnerskih djelatnosti i filmske djelatnosti.

Rođena je 1983. u Dubrovniku. Završila je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku. Diplomirala je na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu 2009. u klasi prof. Gorkog Žuvele, smjer slikarstvo. Sudjelovala je na samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i u inozemstvu. Kao slikar izvođač radila je na mnogim filmskim projektima, u kazalištu te na Dubrovačkim ljetnim Igrama. Živi i radi u Dubrovniku.

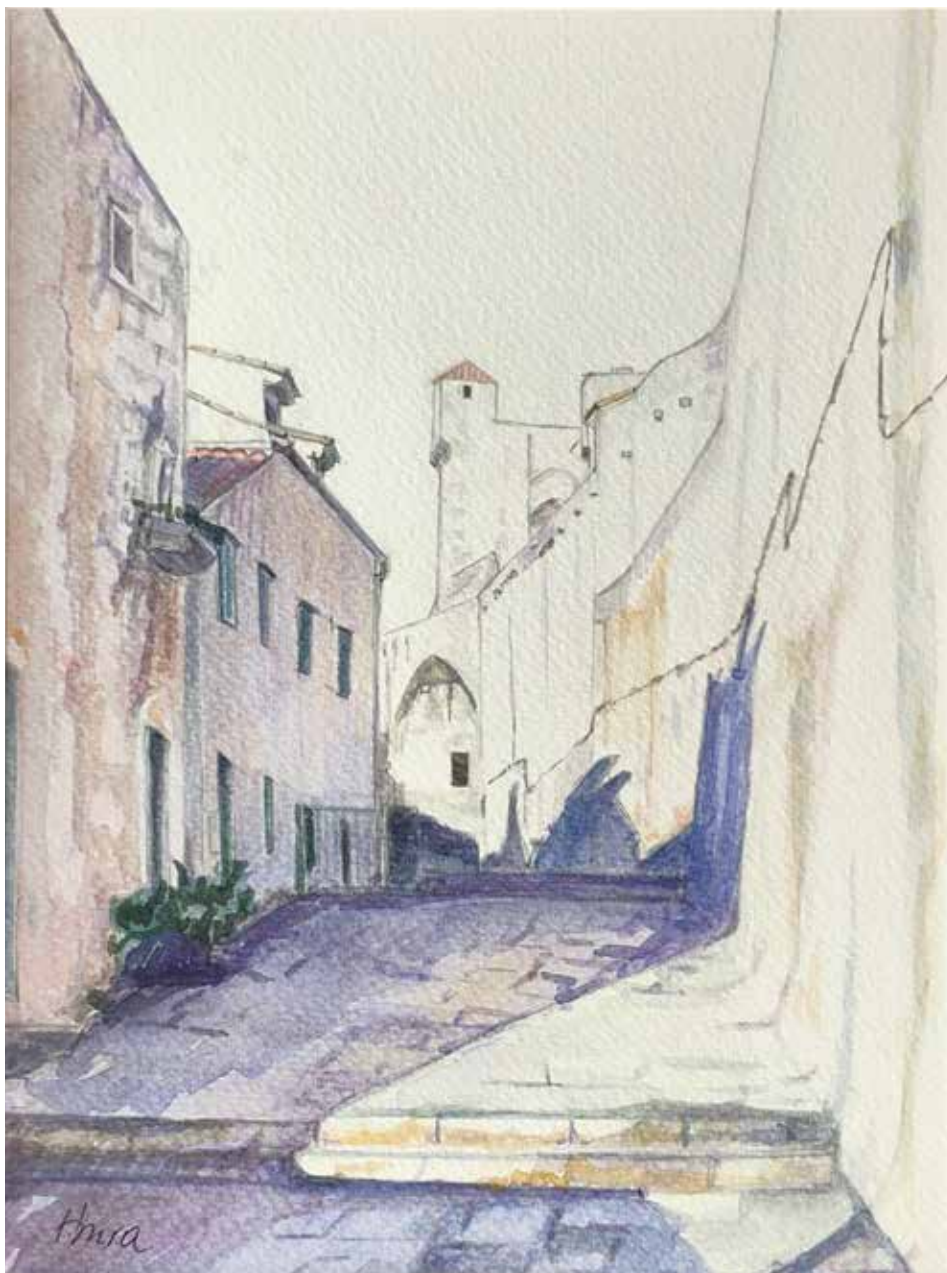
Rođen je 1983. godine u Dubrovniku. Diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu 2007. u klasi mentora prof. Antuna Borisa Švaljeka. Poslijediplomski studij slikarstva Ars Sacra završava 2009. godine na istoimenoj ustanovi u klasi mentora prof. Ante Kajinića. Osim slikarstvom bavi se i pedagoškim radom u OŠ Ivan Gundulića te kao vanjski suradnik na Sveučilištu u Dubrovniku, Odjel za umjetnost i restauraciju. Izlagao je na 15 samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu te većem broju skupnih. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Dubrovnik. Djela mu se nalaze u privatnim i javnim zbirkama i muzejima u Hrvatskoj i inozemstvu. Živi i stvara u Dubrovniku.

Rođena je 3.4.1984. u Dubrovniku, a napustila nas je 7.4. 2023. Srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića završila je 2002. godine. Diplomirala je 2013. na studiju Modnog dizajna na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu. Stvarala je u području 3D animacije, grafičkog dizajna, web dizajna, ilustracije i kostimografije.

Ivona Bura

Bez naziva, 2023.
akvarel na papiru

Rođena je u Dubrovniku 1984. godine. Umjetnički put započinje 1994. u Likovnoj radionici Lazareti u Dubrovniku. Potom pohađala srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, gdje je maturirala 2002. godine. Diplomirala je 2009. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, odsjek za slikarstvo u klasi prof. Duje Jurića. Daljnje usavršavanje nastavlja u ateljeu španjolskog slikara Xavier Serra de Rivera u Barceloni. Sudjelovala je u brojnim samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu.

Rođena je 4. ožujka 1984. godine u Dubrovniku. Godine 2003. završila je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner. Živi i radi u Dubrovniku.

Rođena je 1984. godine u Dubrovniku. Nakon završene srednje Umjetničke škole Luke Sorkočevića- smjer slikar dizajner, upisuje Umjetničku akademiju Sveučilišta u Splitu: slikarstvo 2004. te kiparstvo 2014. godine. S timom kolega sudjelovala je na natjecanju srednjih umjetničkih škola u Čakovcu s maketom dubrovačke karake izrađene u carti pesti (2001.). U sklopu Dubrovačkih ljetnih igara oslikavala je tkanine u projektu manufakture Pantela (2002.). Sudjeluje na skupnoj izložbi učeničkih radova UŠLS-a 2003. u galeriji Sebastijan u Dubrovniku. Tijekom studija u Splitu izlaže u sklopu studentskih projekata UMAS-a (2008.). Godine 2009. polaznica je Workshop art Gift, projekta studenata Akademija likovnih umjetnosti iz Braunschweiga (Njemačka) i Toulousea (Francuska) koja je realizirana u suradnji sa Slikarskim odjelom UMAS-a. Godine 2013. sudjeluje u projektu udruge Sve ostalo je glazba / The Rest is Music i to slikajući na sceni za vrijeme izvedbe glazbeno-scenskog kolaža Weltschmerz u Kneževu dvoru u Dubrovniku. Uslijedile su izložbe i izlaganja na Adria art anale suvremene umjetnosti, 2015. AAAtmosfera - Spajanje svjetova u Dioklecijanovim podrumima u Splitu. Uz vodstvo i sudjelovanje na brojnim likovnim radionicama i kolonijama za različite uzraste polaznika, nakon povratka u rodni Dubrovnik, 2023. organizira prvu Likovnu koloniju na rijeci Ombli, s ciljem osvještavanja i uključivanja lokalnog stanovništva u kulturno-umjetničke akcije i intervencije u javnom prostoru.

Dubravka Tullio - Raić

Posta, 2023. (triptih)
ugljen i akril na papiru

Rođena je u Dubrovniku 1985., gdje je završila srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner. Diplomirala je slikarstvo na Umjetničkoj akademiji u Splitu 2008. u klasi profesorice Nine Ivančić. Od 2015. zaposlena je u Prirodoslovnog muzeju Dubrovnik na radnom mjestu muzejskog pedagoga. Autorica je i koordinatorica muzejskih i pedagoških programa, festivala i akcija te je autorica i koautorica publikacija Prirodoslovnog muzeja Dubrovnik, kao i brojnih likovnih postava izložbi Prirodoslovnog muzeja Dubrovnik. Osim slikarstva i pedagoškog rada ostvaruje se kroz ilustraciju i fotografiju. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Dubrovnik i Hrvatskog muzejskog društva. Njezini se radovi mogu pronaći u privatnim kolekcijama u Hrvatskoj i inozemstvu. Majka je dvoje djece.

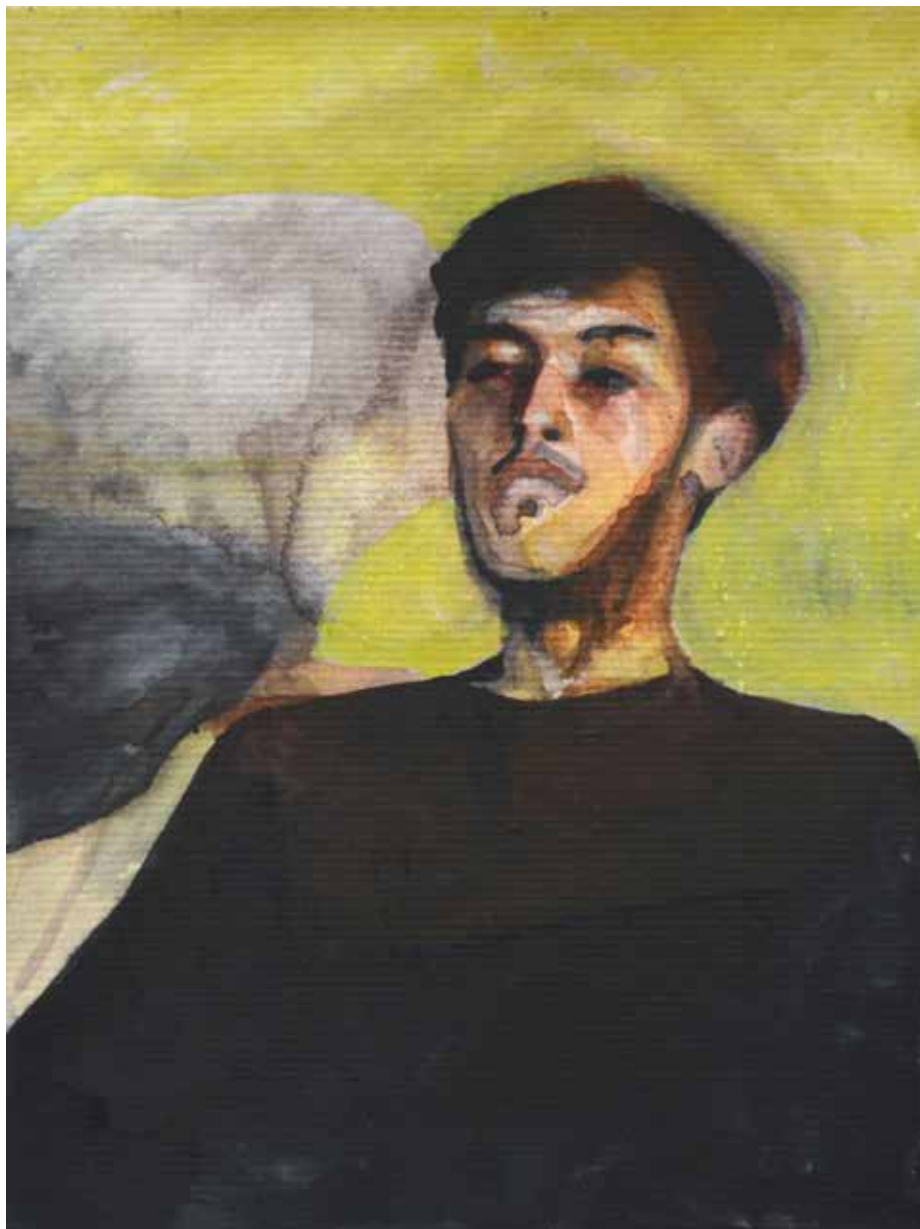
Rođena je u Dubrovniku 1984. godine. Multimedijalna umjetnica, diplomirala je Nove medije 2009. na ALU u Zagrebu. Njezini interesi variraju od dugogodišnjih interdisciplinarnih projekata, do poetskih instalacija i performansa. Fluidna u medijima te istraživanjima granica i preklapanja istih, smatra da su fotografija i film još uvijek najbitniji u njezinom radu, a da su iščitavanja teme i konteksta rada ti koji za nju određuju finalni medij i formu radova. U recentnim radovima bavi se percepcijom i promatranjem okoliša te našeg odnosa s istim, a promatranje kao čin kontemplacije je metoda koju koristi već niz godina. Svjetlo, kao proto-medij zapisa u fotografiji i filmu, često se pojavljuje kao motiv ili nositelj radnje određenog djela: 60 godina 15 dana (2016.), 3 do 10, stabla (2017.), Pogled koji nestaje (2018.), Kuća je Šuma je Kuća (2019), U đardinu, ispod i između (2019-2023), Objekt za pokret, svjetlo i zvuk (2022. s J. Parvianenom), Pejzaži (2023.) Od 2016. autorica je vizualnog identiteta festivala animiranog filma i stripa Supertoona u Šibeniku. Kao koautorica i multimedijalna suradnica radila je i na nagrađivanim dizajnerskim projektima s D. Gamulinom i A. Sevšekom kao što su Lipa pamti (2017.), Ako te zaboravim...- Holokaust u Hrvatskoj 1941.-1945. (2020.). Predavala je na Studiju dizajna Sveučilišta u Zagrebu i na POU Zagreb. Izlagala je na nizu samostalnih i skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu.

Rođen je u Dubrovniku 8. lipnja 1984. godine. Završio je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikar dizajner 2003. Maturirao je u klasi prof. Davora Lucianovića s temom Koncept malog gradskog automobila napravljenog u tehnici glinenog 3D modela i crtežima tehnikom pastel u olovci. Godine 2004. u Zagrebu je upisao Callegari - talijansku školu mode i dizajna i završio program osposobljavanja za projektanta unutarnjih prostora. Godine 2004. upisao je Umjetničku akademiju Sveučilišta u Splitu i 2010. diplomirao s temom Predromanička kulturna baština otoka Lopuda i Šipana i s tri slikarska rada s temom Problemi digitalne komunikacije. Živi i radi u Dubrovniku.

Rođen je u Dubrovniku gdje polazi osnovnu školu Marina Getaldića (1991.-1999.) i Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikar dizajner (1999.-2003.). Prvu godinu provodi kod profesora Josipa Pina Trostmannna, a kasnije kod profesora Davora Lucianovića sve do mature. Godine 2004 upisao je Arhitektonski fakultet u Zagrebu i diplomirao 2011. kod profesora Borisa Koružnjaka. Godine 2016. osnovao je ured TAB architecture. Za vrijeme fakulteta radio u više ureda i sudjelovao u izradama natječaja (Arhitektonski atelje kod profesora Marjana Hržića, AARH kod arhitekta Radana Hubicke, Prag, 3LHD studio, Zagreb). Nakon fakulteta se vratio u Dubrovnik i zaposlio u Alamat studiju te sudjelovao na više većih i manjih projekata.

Rođena je i odrasla u gradu Dubrovniku. Od 2000. do 2004. bila je đak srednje Umjetničke škole Luke Sorkočevića: prve godine pod vodstvom prof. Davora Lucianovića, prof. Luka Piplice i prof. Mara Krile te zadnje tri godine pod vodstvom prof. Josipa Pina Trostmanna. Iste godine upisuje ALU u Zagrebu gdje se dalje razvijala pod vodstvom prof. Đure Sedera te kasnije prof. Duje Jurića u čijoj je klasi i diplomirala 2011. godine. Za vrijeme studija u Zagrebu, 2008., provela je jedan semestar na razmjeni na Akademiji umjetnosti, arhitekture i dizajna u Pragu. Zatim je daljnje obrazovanje nastavila na Likovnoj akademiji u Düsseldorfu, gdje je magistrirala 2020. u klasi prof. Siegfrieda Anzingera. Od samostalnih izložbi izdvaja: 2020. u K21, Düsseldorf, 2016. ARL Otok Gallery, Dubrovnik, 2014. Pro Arte, Erkelenz, 2013., HDLU Flora, Dubrovnik i 2009. Centar KNAP, Zagreb.

Tanja Dujaković (1985.) maturirala je 2004. u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner. Diplomirala je na Sveučilištu u Dubrovniku na studiju konzervacije i restauracije. Od tada radi kao nastavnica na istom sveučilištu, na Odjelu za umjetnost i restauraciju. Uža specijalnost joj je knjižna građa i arhivsko gradivo te umjetnine na papiru.

Ljubomir Grgurević (1985.) maturirao je slikarsko-dizajnerski smjer UŠLS-a 2004. Diplomirao je sociologiju i komparativnu književnost na Sveučilištu u Zagrebu. Sudjelovao je u radu Art radionice Lazareti, od 2013. do 2018. kao zaposlenik, a i dalje kao član udruge. Trenutno je zaposlen u Muzeju crvene povijesti. Za sebe kaže da je vrijeme koje će posvetiti likovnoj umjetnosti tek pred njim.

Rođen je u Dubrovniku 1985. godine. Završio je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, u klasi profesora Josipa Trostmanna. Studirao je na Sveučilištu u Dubrovniku na studiju restauracije i konzervacije. Radi kao restaurator zidnih oslika u umjetničkoj radionici Šarena jezera. Piše erotsku poeziju pod pseudonimom Mate Granfarola.

Ivana Miloglav

Bez naziva, 2023.
kombinirana tehnika

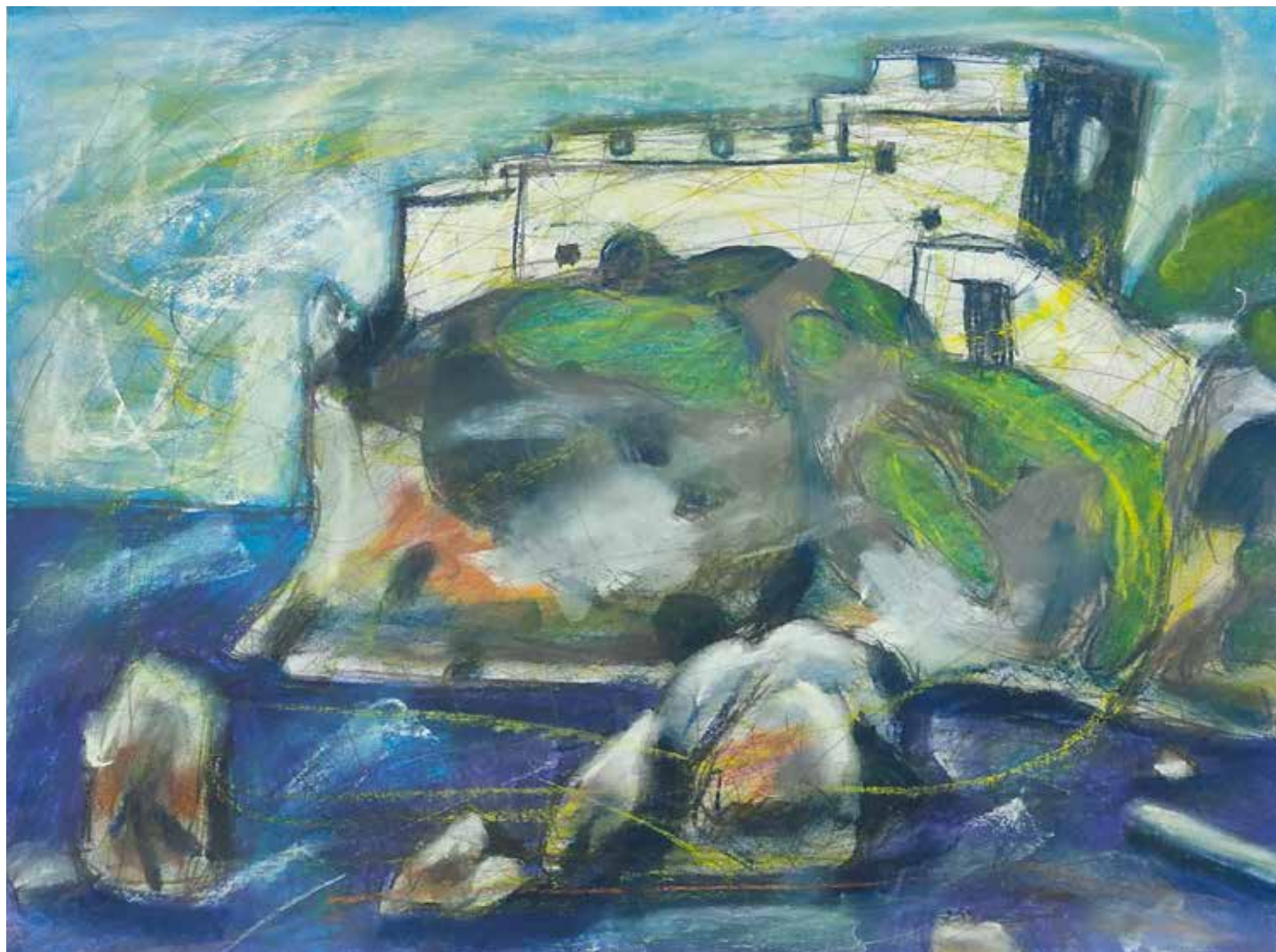
Rođena je 1986. godine u Dubrovniku. Godine 2009. diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Duje Jurića. Članica je HDLUDU-a i HZSU-a. Sudjelovala je na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Živi i radi u Dubrovniku.

Procesus civilium et criminalium – svezak 14 /
kodeks iz Dubrovačke biskupije iz 18. stoljeća

Fototeka Hrvatskog restauratorskog zavoda. Autor: Vanja Vučković

Rođena je 1984. godine u Sarajevu. Nakon završene srednje Umjetničke škole Luke Sorkočevića u Dubrovniku upisuje studij konzervacije i restauracije na Sveučilištu u Dubrovniku, smjer restauracija papira. Zapošljava se u Hrvatskom restauratorskom zavodu 2008. godine na mjestu konzervatora-restauratora, gdje 2019. godine postaje voditeljica Odsjeka za papir. Tijekom višegodišnjeg rada u konzervatorsko-restauratorskoj struci sudjelovala je na više znanstvenih i stručnih skupova.

Rođena je 27. studenoga 1986. godine u Dubrovniku. Srednju umjetničku školu Luke Sorkočevića završila je 2005. godine. Akademiju likovnih umjetnosti Sveučilišta u Mostaru sa sjedištem na Širokom Brijegu pohađala je od 2006. do 2011. godine. Diplomirala je na slikarskom odjelu u klasi prof. Ante Kajinića. Na istoj Akademiji upisala je 2011. posljediplomski doktorski studij Ars sacra te krajem 2013. započela izradu doktorske disertacije pod mentorstvom prof. Antuna Borisa Švaljeka i komentorstvom prof. Silva Radića. Obranom disertacije 28. ožujka 2019. stekla je doktorat iz područja umjetnosti - polje likovnih umjetnosti, grana slikarstvo te promovirana u doktoricu umjetnosti.

Rođena je 2. kolovoza 1984. u Dubrovniku. Pohađala je 1991.-1995. osnovnu školu u Beču, 1995.-1999. gimnaziju u Beču, zatim 1999.-2001. Umjetničku školu Luke Sorkočevića, da bi se 2004. vratila u Beč. 2004.-2014. Arena Wien kulturni centar, 2008.-2011. Kunstforum, Umjetnička galerija, zatim 2011.-2014. Fh Campus Wien, Bachelor of Science in Health Studies, Studij radio-loške tehnologije. Od 2014. godine do sada: Radiološka tehnička služba na traumatologiji u bolnici u Beču.

Rođen je 5. kolovoza 1986. u Dubrovniku. Završio Umjetničku školu Luke Sorkočevića 2006. godine. Slikar. Trenutno živi u Berlinu. Voli film, slikarstvo i poeziju u filmu. Bavi se snimanjem kratkih eksperimentalnih videa/eseja te ilustriranjem dječjih slikovnica.

Rođena je 1986. u Dubrovniku gdje je pohađala srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića. Studirala slikarstvo na Umjetničkoj akademiji u Splitu, 2013. godine magistrirala u klasi prof. Nine Ivančić. Na Filozofskom fakultetu u Splitu završila program pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkog obrazovanja te stekla zvanje nastavnika likovne kulture. Nakon završetka studija nekoliko godina radila u OŠ Orebić, a nakon toga bila zaposlena kao kustos u Pomorskom muzeju na Pelješcu gdje se među ostalim bavila organiziranjem kulturnog ljeta. Godinama se kroz volontiranje u udrugama te kroz suradnju s drugim organizacijama/udrugama/ustanovama bavila vođenjem kreativnih radionica, osmišljavanjem kulturnih događaja, intervencijama u javnim prostorima, izrađivanjem scenografije za dječje predstave itd. Aktivno se bavi slikarstvom i kreativnim radom, oslikava murale, vodi tečaj slikanja za odrasle. Do sada je ostvarila nekoliko samostalnih i sudjelovala na više skupnih izložbi. Živi i radi u Splitu.

Rođena je u Dubrovniku. Pohađala srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića. Godine 2010. diplomirala slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Splitu u klasi prof. Nine Ivančić. Godine 2013. magistrirala kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Splitu u klasi prof. Kuzme Kovačića. Izlagala je na brojnim skupnim i 6 samostalnih izložbi te sudjelovala na likovnim radionicama i umjetničkim kolonijama. Trenutno živi i djeluje na otoku Šolti.

Rođena je u Splitu 1988. godine. Umjetničku školu Luke Sorkočevića završila je u Dubrovniku, a magistrirala je Kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Splitu u klasi prof. Kuzme Kovačića 2013. godine. Godine 2014. je tromjesečno boravila u rezidencijalnom boravku za mlade umjetnike u GLO-ART centru - Belgija. Godine 2016., žirirane izborom u Studiju za suvremenu umjetnost Let 777, boravila je u Kanadi, gdje je u eksperimentalnom i multimedijalnom centru La Chambre blanche u Quebecu dva mjeseca istraživala nove tehnološke mogućnosti u vizualnim izvedbama te postavila dvije samostalne izložbe. Surađivala je s Ambasada filmom i Alex produkcijom u scenografijama nekoliko filmskih projekata uključujući Čarobnjak iz Oza, Igra prijestolja, DIG, Game of war, Winnetou. Zajedno s umjetnicima Ivanom Franke, Lukom Piplicom te timom Raqs Medija Colectivom iz New Delhija, u sklopu izbora Dubrovnika za Europsku prijestolnicu kulture, sudjelovala u projektu Granice percepcije.

Miran Dilberović

Ljetni spust, 2023.
frame iz animacije
print

Rođen u Dubrovniku 1988., završio srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, magistrirao na Akademiji likovne umjetnosti u Zagrebu. Radi kao dizajner sekvenci/konceptata na filmovima i raznim multimedijalnim sadržajima.

Rođena je u Dubrovniku 1989. godine, srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića upisuje 2003. godine. Nakon završetka srednje škole upisuje Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Godine 2013. završava diplomski studij te se zapošljava u struci u raznim uredima projektira i izvodi niz projekata različitih mjerila, od interijera do visokogradnje. Paralelno sa studijem počinje se baviti fotografijom koja vrlo brzo postaje velik dio njezina života, a fotografije su inspirirane svakodnevnim životom i putovanjima

Rođena je u Dubrovniku 10. kolovoza 1989. Završila je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski dizajner. Magistrirala na Odjelu za umjetnost i restauraciju Sveučilišta u Dubrovniku i također stekla diplomu prvostupnika na Institutu za umjetnost i restauraciju Palazzo Spinelli u Firenci. Godine 2018. radila kao vanjski suradnik asistent na Odjelu za umjetnost i restauraciju Sveučilišta u Dubrovniku. Godine 2019. radila u K R Centru kao konzervator-restaurator te položila stručni ispit i stekla stručno zvanje konzervator-restaurator slika na različitim nosiocima. Uz to je licencirani turistički vodič za Dubrovačko-neretvansku županiju. Suosnivačica je Art studija Kantunid u kojem održava redovne likovne radionice za djecu i odrasle. Aktivno sudjeluje na samostalnim i skupnim izložbama u Dubrovniku i Zagrebu i kao dio projekta "diobanaoba", u sklopu kojeg je i suautorica likovnih omota za albume grupa Gruhak i Silente. Scenografkinja na nekoliko predstava dubrovačkih kulturnih udruga te redateljica i scenaristica kratkometražnih filmova Banaon i Karaon. Članica Hrvatskog društva likovnih umjetnika Dubrovnik.

Rođena je 6. svibnja 1987. u Dubrovniku. Godine 2007. završava srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski dizajner. Godine 2013. sveučilišna prvostupnica kiparstva, a 2014. magistar kiparstva. Od 2015. godine sudjeluje na platformi PowerProgressiveArt: NATURA HEREDITAS BORD.

Rođena je u Dubrovniku 1988. godine. Završila je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića 2007. u Dubrovniku te stekla zvanje slikar dizajner. Pohađala je Akademiju likovnih umjetnosti u Splitu, smjer slikar. Od završetka školovanja aktivno se bavi slikanjem. Sudjeluje na samostalnim i skupnim izložbama. Suosnivačica je Art studija Kantunić u kojem se održavaju redovne likovne radionice za djecu i odrasle. Majka je dvoje djece, živi i stvara u Dubrovniku.

Rođen je u Dubrovniku 6. lipnja 1988. Završio je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski odjel. Diplomirao je na američkom fakultetu, Rochester Institute of Technology, u Dubrovniku, i time stekao diplomu prvostupnika ekonomije i ugostiteljstva s naglaskom na ljudske potencijale. Od 2018. u slobodno vrijeme bavi se fotografijom i snimanje dronom, a od 2021. se zapošljava na lokalnoj televiziji DUTV kao snimatelj i tu se upoznaje s videom i montažom u medijima. Od 2022. pa do danas radi za T&V Studio i kao snimatelj i montažer za RTL televiziju i Novu TV.

Nakon završene Umjetničke škole Luke Sorkočevića magistrirala je na Accademia di Belle arti di Brera u Milanu, gdje se kroz upoznavanje raznih tehnika na koncu okreće fotografiji kao najdražem mediju. Samostalne izložbe umjetničke fotografije Jezik duše i Šarena zima u Uvali te sudjelovanje na Premio Nazionale delle Arti te izložbi Immagini contro il femminicidio izdvaja kao svoje najveće profesionalne uspjehe. Posljednje 4 godine bavi se fotografijom koja više nije u službi umjetnosti, ali otvara vrata nekom novom i uzbudljivom procesu koji se nastavlja na teme koje su obilježile njeno dosadašnje stvaranje. Njezin umjetnički rad neprestano je studija identiteta. Istražuje emocionalno i fizičko tijelo te odnose u prostoru.

„Igre, animacije, stripovi, filmovi i art u zabavnoj industriji su ono zbog čega sam počeo i još dan danas crtam“, kaže umjetnik. Isprije je razvijao svoj interes za umjetnost kroz rani školski obrazovni put u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. Nakon završetka srednjoškolskog obrazovanja, našao se u studiju restauracije u Dubrovniku. Kasnije je istražio svoju kreativnu stranu studirajući industrijski dizajn u Beču. Nakon završetka obrazovanja, primoran okolnostima prihvaća posao restauratora povijesnih dekoracija fasada u Zagrebu. Međutim, prava strast bila je umjetnost i dizajn u kontekstu razvoja igara. Sad aktivno radi na promjeni karijere u smjeru industrije razvoja igara.

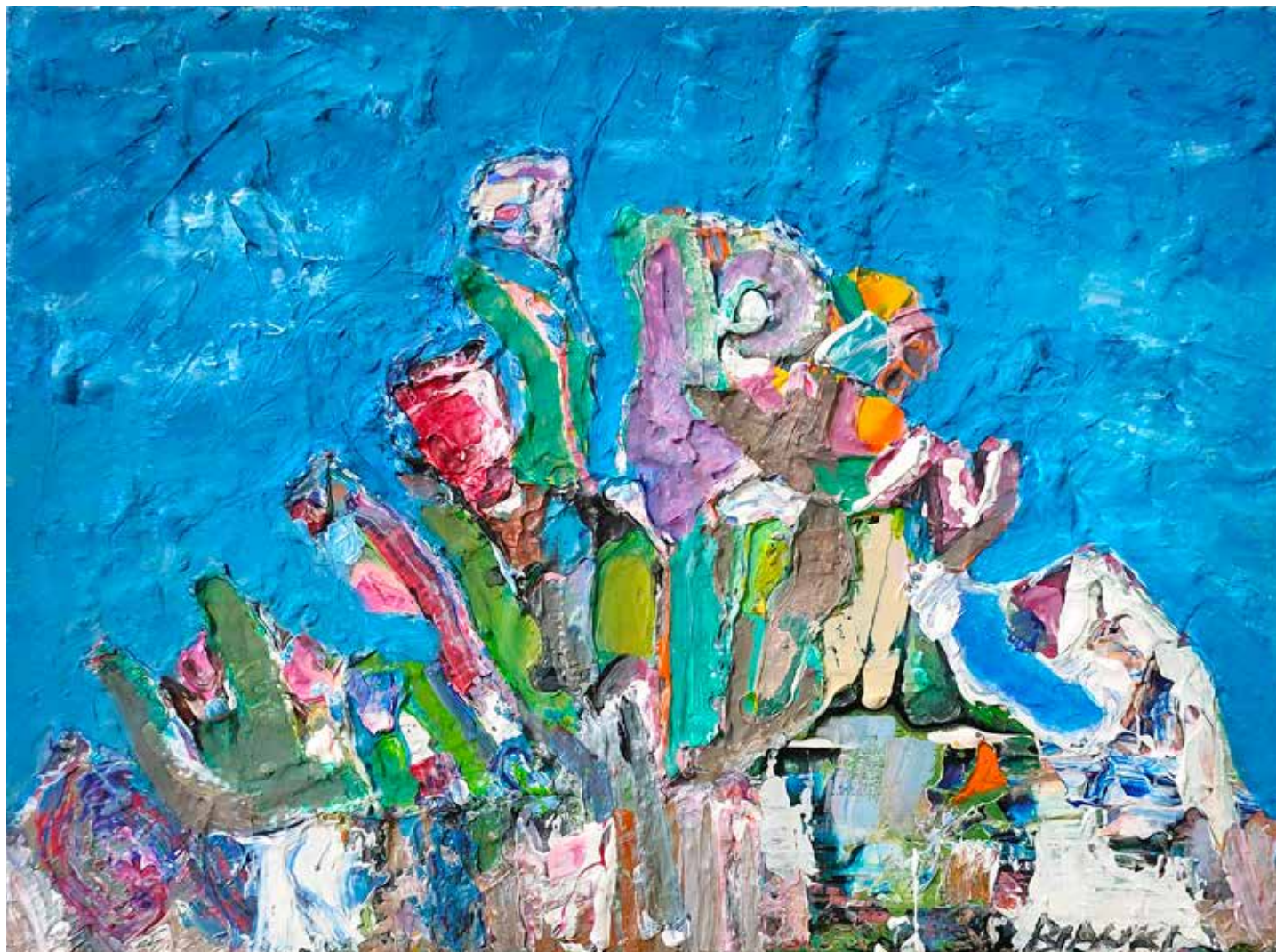

Rođena je u Dubrovniku 4. rujna 1987. Završila je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski dizajner. Godine 2009 upisala Akvakulturu u Dubrovniku gdje završava preddiplomski studij. Godine 2012. upisuje diplomski studij marikulture, a na istom području magistrira. Umjetničko stvaranje joj je orijentirano na uređenje interijera. Živi i stvara u Dubrovniku.

Anamarija Bianki

Bez naziva, 2023.

ulje na platnu

Rođena je 7. rujna 1989. godine u Dubrovniku. Još od malih nogu pokazivala je interes za umjetnost i slikarstvo. Pohađala je osnovnu školu u Slanome, a zatim upisala Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarstvo. Godine 2016. se ukrcava na brod kao časnica za zaštitu okoliša te otad plovi svjetskim morima. Svoj maturalni rad temeljila je na apstraktnom ekspresionizmu te u tom duhu stvara i danas.

Rođen 4. listopada 1989. u Dubrovniku i vlasnik je dizajnerskog studija Što misliš? u kojem djeluje i surađuje s raznim profesionalcima iz industrije. Multidisciplinirani je dizajner koji radi na području grafičkog i UI/UX dizajna te se bavi profesionalnom fotografijom u kojoj je specijaliziran za product i arhitektonsku fotografiju. Profesionalno surađuje s domaćim i stranim klijentima na raznim projektima vezanim za brending, web i mobile dizajn te fotografiju preko 10 godina.

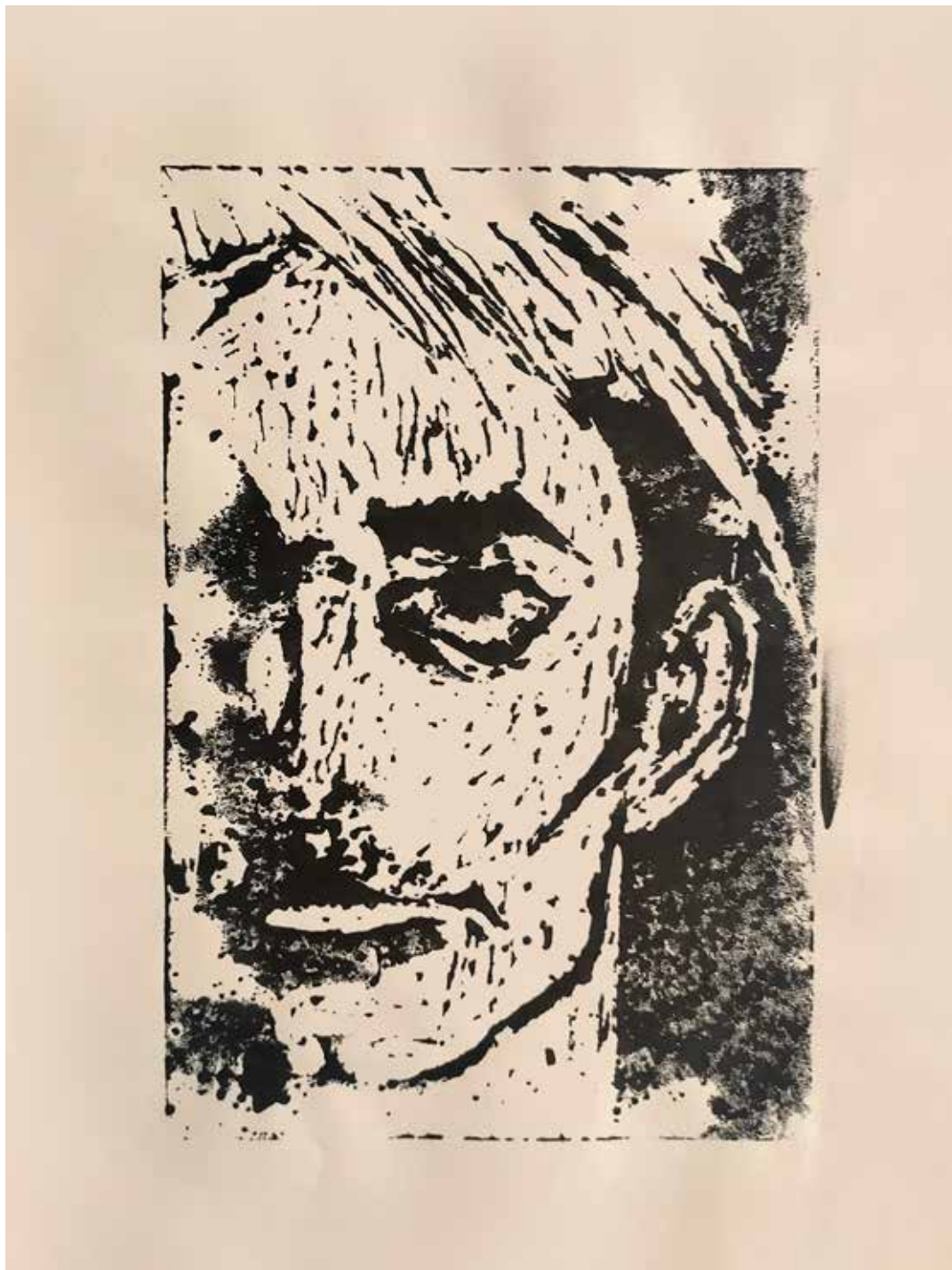
Rođena je u Dubrovniku 1989. godine. Nakon završene srednje Umjetničke škole Luke Sorkočevića, završila je preddiplomski studij odnosa s javnošću te diplomirala upravljanje poslovnim komunikacijama na Sveučilištu Vern. Kroz rad u Laubi - kući za ljude i umjetnost surađivala je s većinom kompanija i organizacija iz Hrvatske, ali i inozemstva te sudjelovala u organizaciji brojnih korporativnih događanja, koncerata, konferencija, radionica, festivala i izložbi od kojih su neke nagrađene posebnim nagradama. Kroz rad na RTL-u vodila je razne projekte poput Digital Shapers konferencije, InDizajna - Festivala modernog doma, izložbe Mali princ: Putovanje te brojne koncerte. Stekla je bogato iskustvo iz područja PR-a, marketinga i event managementa, trenutno radi program i produkciju na dva projekta te s poslovnim partnerom i prijateljem priprema nešto sasvim novo.

Rođena je 15. rujna 1989. u Dubrovniku gdje je završila Umjetničku školu Luke Sorkočevića. U Zagrebu je nastavila školovanje na studiju dizajna na Arhitektonskom fakultetu gdje je stekla titulu prvostupnika industrijskog dizajna te nakon toga upisuje diplomski na Grafičkom fakultetu, gdje je postala magistar inženjer grafičke tehnologije - smjer grafički dizajn.

Multimedijalna je umjetnica, živi u Berlinu i dolazi iz Dubrovnika gdje je kao tinejdžerka proučavala slikarstvo i povijest umjetnosti. Pohađala je Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku. Magistrirala je animaciju i nove medije na ALU Zagreb. Dodatno se usavršavala na Animation Sans Frontières - EU Development Lab, Otvorena radionica, Viborg, Danska. Njezin rad obuhvaća različite medije, uključujući pisanje, stripove, 2D animaciju, 3D modeliranje i skulpturu, a kulminira slikama zračnim kistom i orkestriranim izvedbama. Radila je kao redatelj animacije za TED ED, Animafest i Adult Swim. Također je dizajnirala proizvode koji koriste 3D ispis pod svojim bivšim brendom, ITCC i SHCR, uključujući Skull Slippers i svijeće EMO Bunny. U suradnji sa svojim sestrama Martom i Anom Stražičić, suosnovala je SwS kolektiv, pionira animacije u stvarnom vremenu u istočnoj Europi (2014./15.). Njihova je umjetnost bila izložena u galeriji Polansky, Ung5, Trauma Bar und Kino i Number1Mainroad. Teain rad je predstavljen u publikacijama kao što su Kingkong Magazine i Heavy Metal. Radili su kao VJ u Deutche Oper House Gila Schneidera i debitirali u Sonic Acts s BOD i Pirate Sheep. Trenutno je uključena u umjetničko vođenje vlastitog brenda Fluff +, u suradnji s KMIF-om i kreiranje vizualnog ID-a za Trust.Support Arc III.

Rođena je u Dubrovniku 17. rujna 1990. godine. Upisuje USLS 2005. godine gdje joj stručne predmete predaju prof. Lucianović, prof. Selmani, prof. Piplica i prof. Krile. Upisala je Filozofski fakultet u Zagrebu 2009. godine, smjerovi povijest umjetnosti i rusistika. Danas radi u ugostiteljstvu u Amsterdamu.

Rođena je 27. listopada 1990. u Dubrovniku gdje je završila osnovnu i srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića. Na Sveučilištu u Dubrovniku završila preddiplomski i diplomski sveučilišni studij konzervacije i restauracije, smjer konzervacija-restauracija metala. Od travnja 2016. radi na Odjelu za umjetnost i restauraciju Sveučilišta u Dubrovniku, gdje sudjeluje u provedbi nastavnog procesa na preddiplomskim i diplomskim kolegijima te je voditeljica radionice za konzervaciju-restauraciju metala.

Rođena je u Dubrovniku, maturirala 2010. u razredu prof. Ivane Dražić Selmani. Diplomirala povijest umjetnosti te francuski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radi u sustavu zaštite kulturnih dobara. Umjetnost više aktivno ne stvara, ali je rado promatra, podržava, o njoj čita i raspravlja.

Rođena je 31. svibnja 1991. godine u Dubrovniku. Generacija je srednje Umjetničke škole Luke Sorkočevića 2009./2010. Po završetku i maturiranju u srednjoj Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića pokušala je upisati Akademiju tri puta. Nažalost neuspješno, što joj se tada dok još nije bila sazrela činilo kao smak svijeta.

„Dugi niz godina odbacila sam slikanje zbog osjećaja pogubljenosti, a možemo reci i da sam imala ‘umjetničku blokadu’. S godinama i iskustvima koje sam proživjela, plamen i želja za slikarstvom i svemu umjetničkom se uzburkala. Svi moji radovi koje sam napravila označuju moj dio života, stanja uma, svijesti, emocija i iskustava kroz koje sam prolazila. Ovo je prvi put da će moji radovi biti izloženi javnosti jer sam ih prvenstveno radila za sebe, da izbacim sve emocije koje sam u datom trenutku osjećala. Drago mi je da ih imam priliku podijeliti sa širim krugom ljudi i nadam se da će svatko pronaći dio sebe u njima jer na kraju svega slikarstvo tome i služi, da svatko vidi ono što želi vidjeti. I za kraj...svaka ova slika je moj komadić životne priče, koja je vaša?“

Rođena je u Dubrovniku. Završila je srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, slikarski dizajn, a studij Produkcije i menadžmenta u Sarajevu. Od 2013. godine bila je angažirana na brojnim filmovima, serijama i televizijskim projektima u ulogama producenta, asistenta producenta i planera / organizatora. Od 2019. godine aktivno radi kao producent i content-manager u Festivus agenciji u Dubrovniku.

bakrena žica, srebrne kuglice, poludrago kamenje
(geoda ahata, krisokola, apatit, ametist, plavi kalcedonit i amazonit)

Rođena je 1992. godine u Dubrovniku. Maturirala je 2010. godine, smjer slikarski dizajner Umjetničke škole Luke Sorkočevića. Nakon toga studirala je na Rochester Institute of Technology, smjer informatičkih tehnologija u Dubrovniku i Zagrebu. Danas živi i radi u Dubrovniku i dalje se bavi kreativnim radom kao što je izrada nakita, drugih ukrasno-uporabnih predmeta i povremeno slikarstvom.

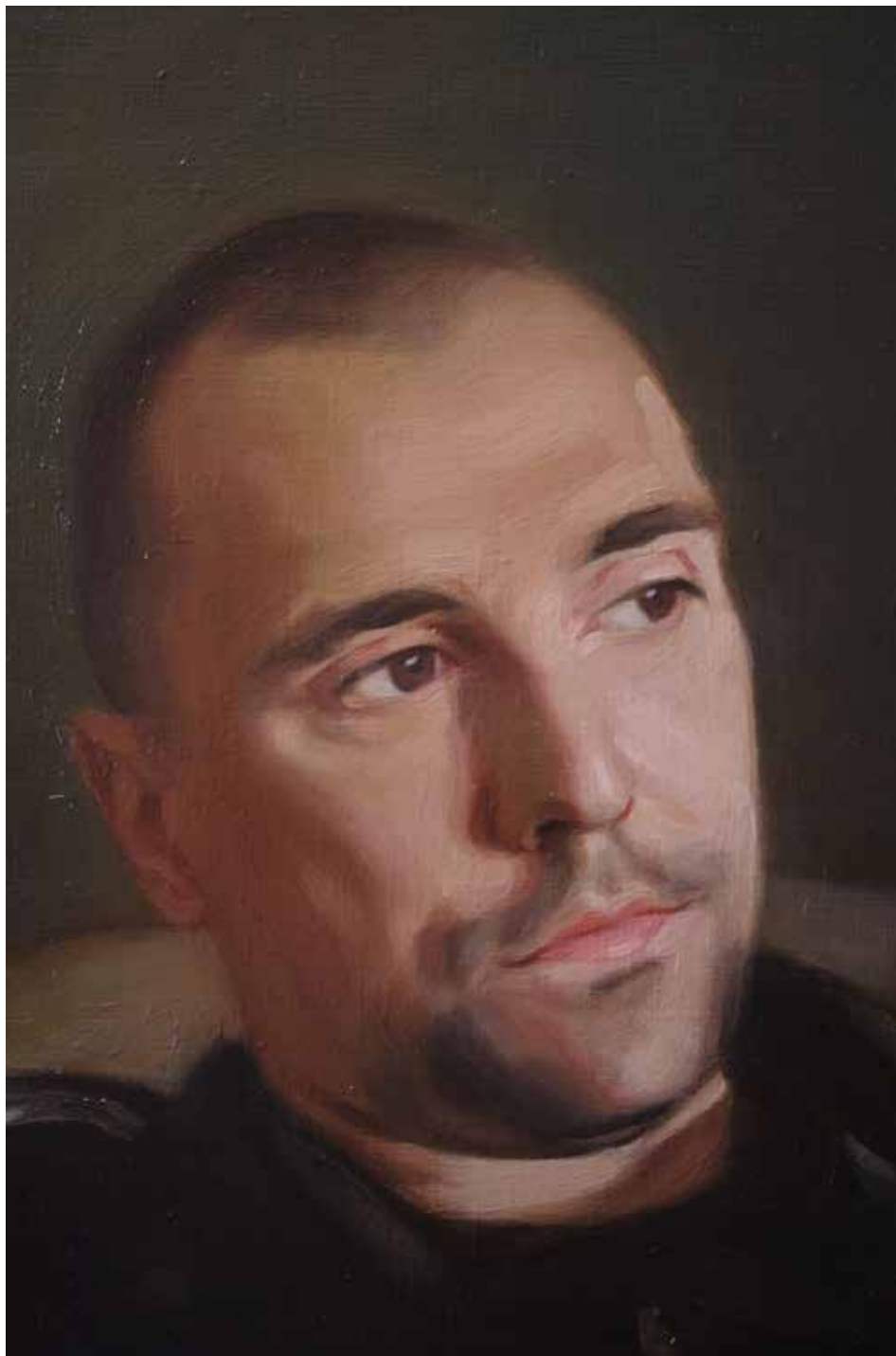
Rođena je 1992. godine u Sarajevu. Srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner, završava 2010. godine u Dubrovniku. Nakon srednje škole upisuje Likovnu akademiju u Zagrebu, smjer slikarstvo. Diplomirala je slikarstvo u klasi profesora Zlatka Kauzlarića Atača 2016., čime stječe zvanje magistar slikarstva. Nakon završenog tečaja za obradu plemenitih metala i grafičkog dizajna zapošljava se u Muzejima i galerijama Konavala. Prvo radi kao muzejski tehničar te nakon položenog državnog ispita zapošljava se kao muzejski dizajner. Održava radionice slikanja za djecu i odrasle, priprema izložbe te grafičke pripreme kataloga i drugih tiskovina. Živi i radi u Konavlima.

Rođena je 21. 2. 1992. u Dubrovniku, gdje 2011. završava Umjetničku školu Luka Sorkočević.

Luka Čivljak

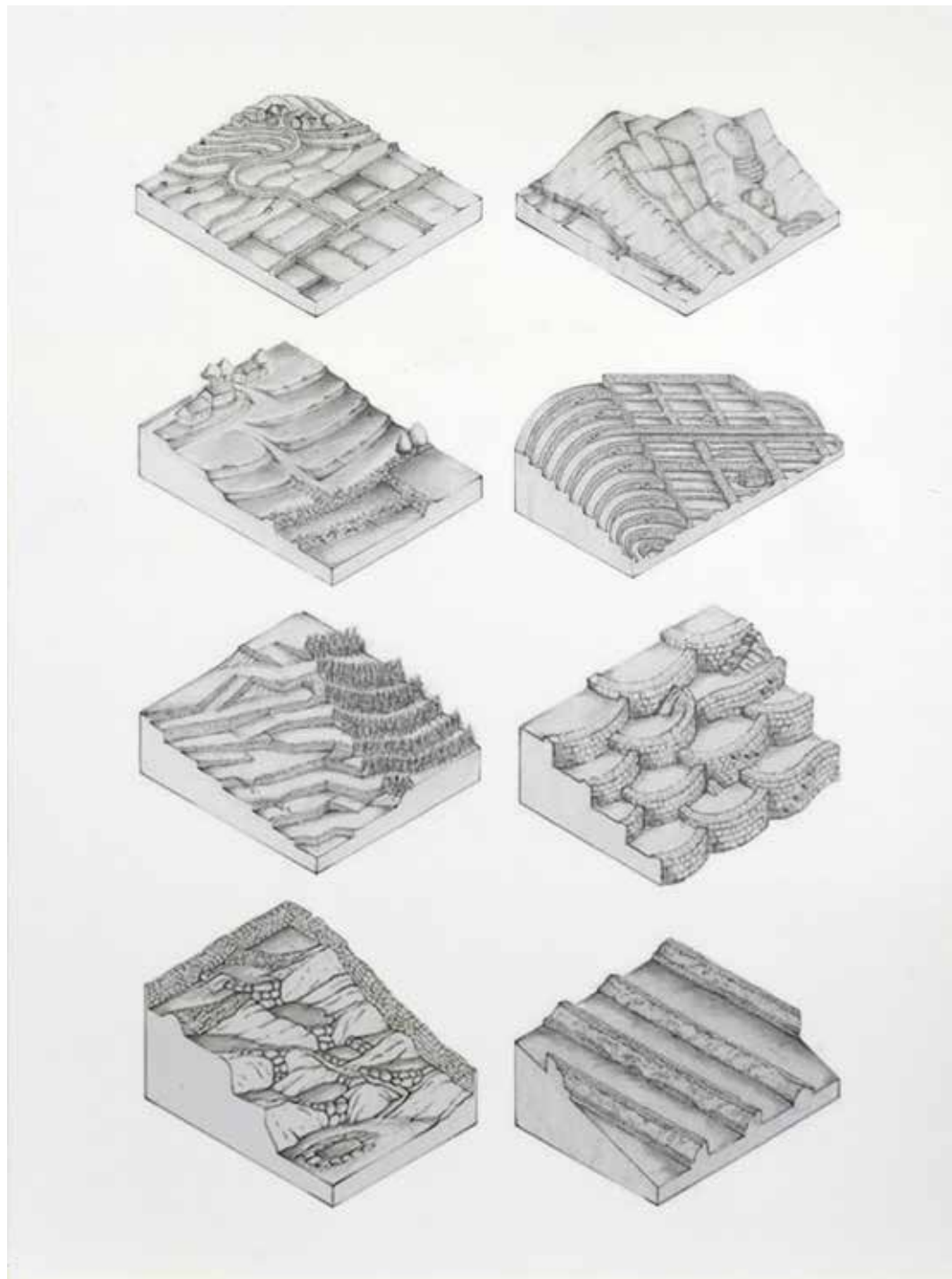
Portret Dina, 2023.
ulje na platnu

Rođen je 12. listopada 1991. u Dubrovniku, gdje 2011. završava Umjetničku školu Luke Sorkočevića, nakon čega 2017. diplomira slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Živi i radi u Dubrovniku.

Rođena je 8. kolovoza 1992. godine. Po završetku srednje škole upisuje studij povijesti umjetnosti u Zadru te studij konzervacije kulturnog nasljeđa na Sveučilištu u Gothenburgu. Tokom i nakon studija posvećuje se istraživanju uloge kulturnog nasljeđa i njegove zaštite u konfliktnim i postkonfliktnim zonama te interpretaciji teškog nasljeđa u muzejima. Danas radi kao istraživačica u Muzeju ratnog djetinjstva u Sarajevu.

Rođena je 1992. godine u Dubrovniku. Nakon mature 2011. godine u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku, upisuje studij krajobrazne arhitekture na Agronomskom fakultetu u Zagrebu. Tokom studija sudjeluje na brojnim međunarodnim radionicama i natjecajima. Diplomirala je 2017. godine. Radi u Studiju LandA d.o.o. u Dubrovniku kao krajobrazni arhitekt u kojem ima priliku raditi na brojnim projektima diljem Hrvatske. Suautorica je triju znanstvenih članaka. Djelujući kroz udrugu Dragodid kao predsjednica, organizirala je brojne suhozidne radionice u Konavlima. Aktivno se bavi speleologijom i uživa u poljoprivredi kao nositeljica obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva u Pavljem Brdu gdje živi s obitelji.

Rođen je u Dubrovniku 1992. godine. Umjetničku školu Luke Sorkočevića pohađao je od 2007. do 2011., nakon čega je studirao na Sveučilištu u Dubrovniku gdje je diplomirao na studiju Mediji te je najviše vremena provodio na studentskom radiju, gdje je često i dalje pratio umjetnost. Sada radi na Libertas televiziji kao novinar i urednik te voditelj nekoliko emisija na temu umjetnosti i kulture. U slobodno vrijeme bavi se glazbom, pisanjem i naravno slikarstvom, najčešće u suradnji s puno talentiranijim prijateljima.

Rođena je 14. lipnja 1991. u Dubrovniku, gdje je njezin umjetnički put započeo još u osnovnoj školi. Pohađala je muzičku školu, posvetila se violončelu, ali također je pokazala interes i za slikarskom umjetnošću dok je bila u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. Kasnije je odlučila nastaviti svoje školovanje upisom srednjoškolskog slikarskog programa. Nakon završetka srednje škole, krenula je putem restauracije na Sveučilištu, no ubrzo je otkrila da to nije pravi poziv. Njezina karijera obuhvatila je rad u turizmu i ugostiteljstvu, a potom i još uvijek u prometu nekretninama. Unatoč promjenama u karijeri, umjetnost je uvijek bila neizostavan dio njezina života. Posebno je ponosna na činjenicu da je nakon završetka srednje škole ponovno uzela kist u ruke kako bi pridonijela svojim radom za obljetnicu škole. Njena strast prema slikarstvu izražena je kroz tehniku akvarela i apstrakciju.

Rođena je 21. studenoga 1993. u Dubrovniku. Nakon mature na Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića 2012. godine, upisala je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Po završetku preddiplomskog studija, 2017. diplomirala je kiparstvo u klasi prof. Peruška Bogdanića. Od 2015. sudjeluje na radionicama i kolonijama (Bale, Jarčevac) te izlaže na skupnim izložbama (Zagreb, Đurđevac, Klanjec). Dobitnica je Pohvalnice Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu (2014., 2015., 2016.), Rektorove nagrade te Nagrade ALU (2016./2017.). Godine 2018./2019. završila osposobljavanje i usavršavanje za oblikovateljicu predmeta od keramike na Pučkom otvorenom učilištu u Zagrebu. Godine 2021. otvara studio keramike pod nazivom Rego u Dubrovniku, gdje i danas živi i stvara.

Rođena je 31. ožujka 1993. godine u Frankfurtu, u Njemačkoj. Osnovu školu pohađala je u Mokošici i paralelno završila osnovnu muzičku školu za violončelo. Pohađala je srednju školu Luke Sorkočevića i maturirala smjer slikarski dizajner. Kroz srednju školu izlagala je u Galeriji mladih i na Danima Umjetničke škole Luke Sorkočevića. Godine 2017. postaje prvostupnica inženjerka tekstilnog i modnog dizajna a 2021. postaje magistra inženjerka tekstilnog i modnog dizajna, smjer kostimografija. Tijekom magistarskog studija 2018. godine sudjeluje u izložbi Katarina Velika. Za sudjelovanje u izradi kostima kao kostimograf u operi Cosi fan tutte nagrađena je Rektorovom nagradom. Godine 2019. sudjeluje na izložbi Međunarodni Dan Boja, na EDU- međunarodnoj studentskoj radionici kostimografije, mode i tekstilnog oblikovanja te likovne kritike/eseja, ZAGREBAČKA SILUETA, izv. prof. Tanja Devetak, DEKONSTRUKCIJA PREDMETA U KOSTIM, red. mr. art. Ljiljana Petrović, (PRE)USMJERAVANJE, doc. dr. art. Ivana Bakal i u mjuziklu Šuma Striborova, učiteljskog fakulteta u suradnji s ADU i Muzičkom akademijom, kao kostimograf pod mentorstvom Ivane Bakal. Za mjuzikl Šuma Striborova također je nagrađena Rektorovom nagradom. Godine 2020. završava program cjeloživotnog učenja Radionice keramike za odrasle na Sveučilištu u Dubrovniku te 2021. postaje članica ULIPUD-a i sudjeluje na dvije izložbe. Danas živi i radi u Dubrovniku, u slobodno vrijeme fotografira, slika i izrađuje i šije haljine i odjeću 20-ih i 50-ih godina.

Rođen je u Dubrovniku 8. rujna 1993. godine. Osnovnu školu pohađao u Lapadu paralelno s Glazbenom školom Luke Sorkočevića. Nakon osnovne škole odlučio je upisati Umjetničku školu Luke Sorkočevića, ali smjer slikarskog dizajnera, iako je početno išao u muzičku. Budući da je volio i glazbu, a i likovnu umjetnost uskoro se opet vratio glazbi, ali je nastavio povremeno crtati. Završio je preddiplomski studij konzervacije i restauracije na Sveučilištu u Dubrovniku, a sada radi kao kućni majstor.

Rođena je 15. listopada 1993. u Dubrovniku, a 2012. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića.

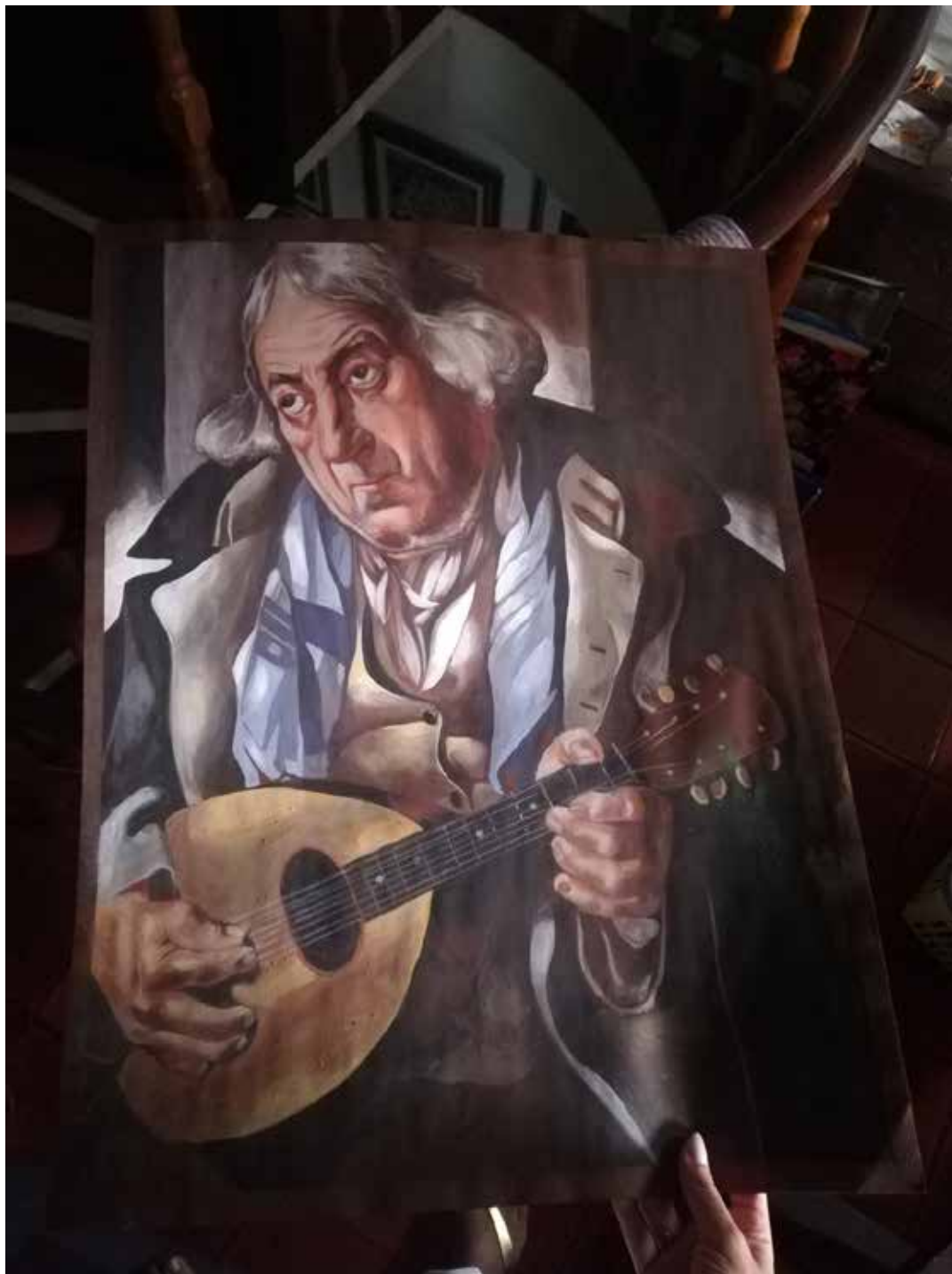
Svoj je kreativni put započela u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića kao dio generacije 2012. godine. Nakon toga je upisala Akademiju dramske umjetnosti u Zagrebu, studij snimanje, nastavljajući razvijati svoju strast prema vizualnoj umjetnosti. Želja za dodatnim obrazovanjem i internacionalnim iskustvom odvela je na University of the Arts London, gdje je sudjelovala u posebnom preddiplomskom studiju usmjerenom na umjetničku fotografiju. Kasnije diplomira studij odnosa s javnostima na Sveučilištu u Dubrovniku, a danas je uspješna marketinška stručnjakinja koja se ističe svojim kreativnim pristupom i razumijevanjem umjetničkog izraza. Unatoč primarnom fokusu na marketing, i dalje aktivno sudjeluje u svijetu fotografije i umjetnosti, osim rada za raznolike klijente, samostalno razvijajući svoj umjetnički portfolio.

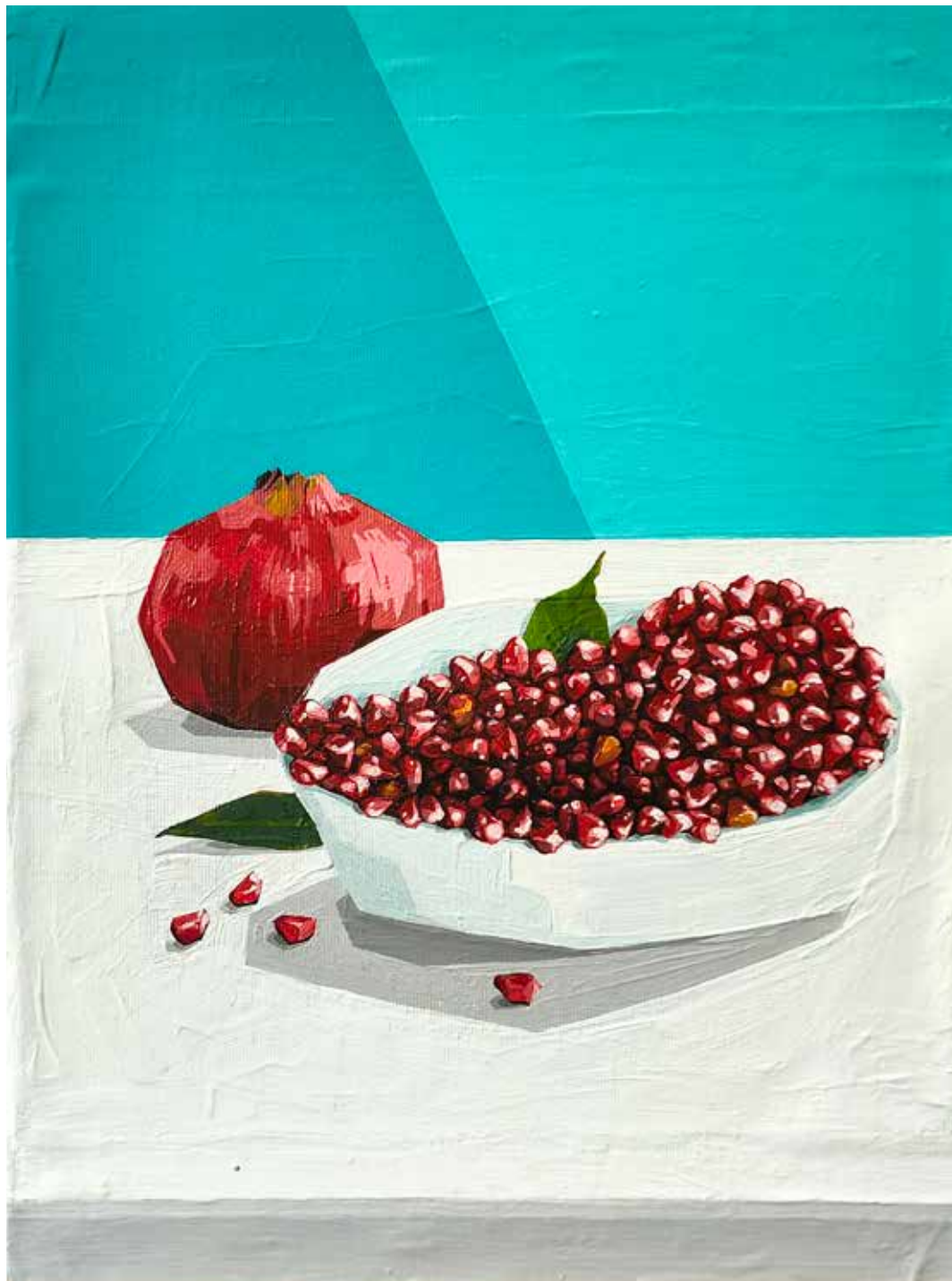
Rođena je u Rami, u Bosni i Hercegovini pred 30 godina, gdje je stekla svoje prve korake i oblikovala svoje rane interese. Odrastala je u obitelji koja ju je poticala na kreativnost i istraživanje. Pohađala je Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, gdje je razvijala svoju strast prema umjetnosti, posebno prema fotografiji i slikarstvu. Trenutno je posvećena fotografiji. Kroz svoj objektiv, pokušava uhvatiti ljepotu trenutka i izražavati svoju kreativnost. „Moje fotografije pričaju priče i pokazuju ono što riječi često ne mogu. Osim umjetnosti, u mom životu postoje i druge strane. Ponosna sam majka dvoje divne djece, sina Nike i kćerkice Emme te supruga Željka. Oni su moja snaga i inspiracija u svemu što radim i činim. Živimo u prelijepom Kasselu u Njemačkoj, gdje sam pronašla svoj drugi dom. Volim putovati i istraživati nove kulture i prekrasna mjesta. Svaka destinacija pruža mi priliku za nova iskustva. Osim fotografije, ljubav prema čitanju čini bitan dio mog života. Knjige me vode u različite svjetove i šire moje vidike. U životu se vodim filozofijom da je umjetnost način izražavanja dubokih emocija i pogleda na svijet. Moje fotografije su moj glas i moj način da dijelim svoje perspektive s drugima“.

Završila je Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku pod mentorstvom profesorice Ivane Dražić Selmani. Diplomirala je slikarstvo na Likovnoj akademiji u Zagrebu u klasi profesora Igora Rončevića. Do sada je imala dvije samostalne izložbe u Kulturnom centru Mesnička u Zagrebu i u Palači Spozna u Dubrovniku te je sudjelovala u više grupnih izložbi. Radi kao nastavnica likovne kulture u Orašcu, u Osnovnoj školi Antuna Masle i na otoku Lopudu, u područnoj školi Osnovne škole Antuna Masle Orašac. Život na Mediteranu utisnuo joj je snažne vizure u podsvijest pa stvara slike inspirirane morskim motivima i vizurama koje prate plavi i tirkizni tonovi.

Junior dizajnerica s iskustvom izrade čistih, elegantnih i preciznih dizajna, u potrazi je za novim poslom grafičkog dizajnera. Obrazovanje: Visoko Učilište Algebra, Fakultet hrvatskih studija, Umjetnička škola Luke Sorkočevića. Iskustvo je stjecala kroz tečaj web dizajnera, a certificirana je grafička dizajnerica - specijalistica digitalnog izdavaštva, magistra edukacije filozofije (mag. educ. phil.), sveučilišna prvostupnica (Baccalaureus) povijesti i filozofije (univ. bacc. hist. et phil.), slikarski dizajner. Radi na kreiranju vizualnog identiteta klijenata.

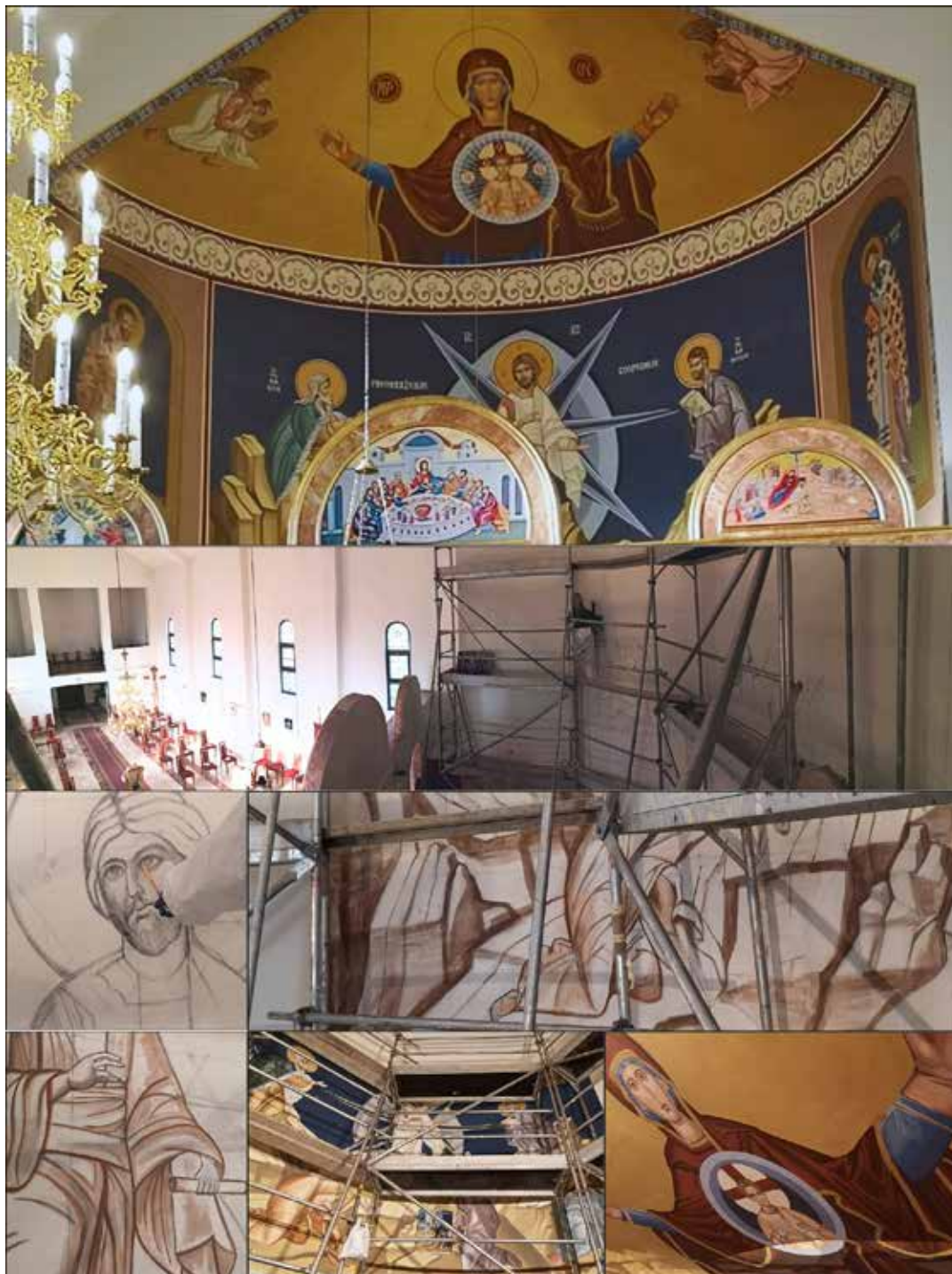
Rođena 1994. godine u Dubrovniku. Godine 2019. magistrirala slikarstvo na Umjetničkoj akademiji u Splitu pod mentorstvom Nine Ivančić. Iste godine polaže pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičku izobrazbu za cjeloživotno obrazovanje na Filozofskom fakultetu u Osijeku. Samostalnu izložbu pod nazivom PREMIJERE 63 održala je 2018. u Zlatnim vratima u Splitu gdje se prvi put predstavila publici radovima, a tijekom i nakon studija sudjelovala je na brojnim skupnim izložbama u Dubrovniku, Splitu i Zagrebu od kojih ističe sudjelovanje na prvom Street Art Parku 2021. u Dubrovniku u sklopu manifestacije Ljeto u Gružu, na kojem je njezina ideja za uređenje parka odabrana među tri najbolje ocijenjena rješenja putem javnog natječaja. Među istaknutima su i Prvi međunarodni festival umjetnosti Split Art Convention održan 2018. u Dioklecijanovim podrumima u Splitu te iste godine kolektivna izložba Knjige za čitanje, knjige za gledanje u Galeriji Šira u Zagrebu. Sudjeluje na brojnim likovnim kolonijama, programima i radionicama, članica neprofitnih umjetničkih udruga DULU i HDLUDU. Svojim slikarskim doprinosom obogaćuje izložbene prostore i galerije u Dubrovniku i okolici, a od nedavno je redovna voditeljica radionica za djecu i odrasle u PopHearthFactoryju.

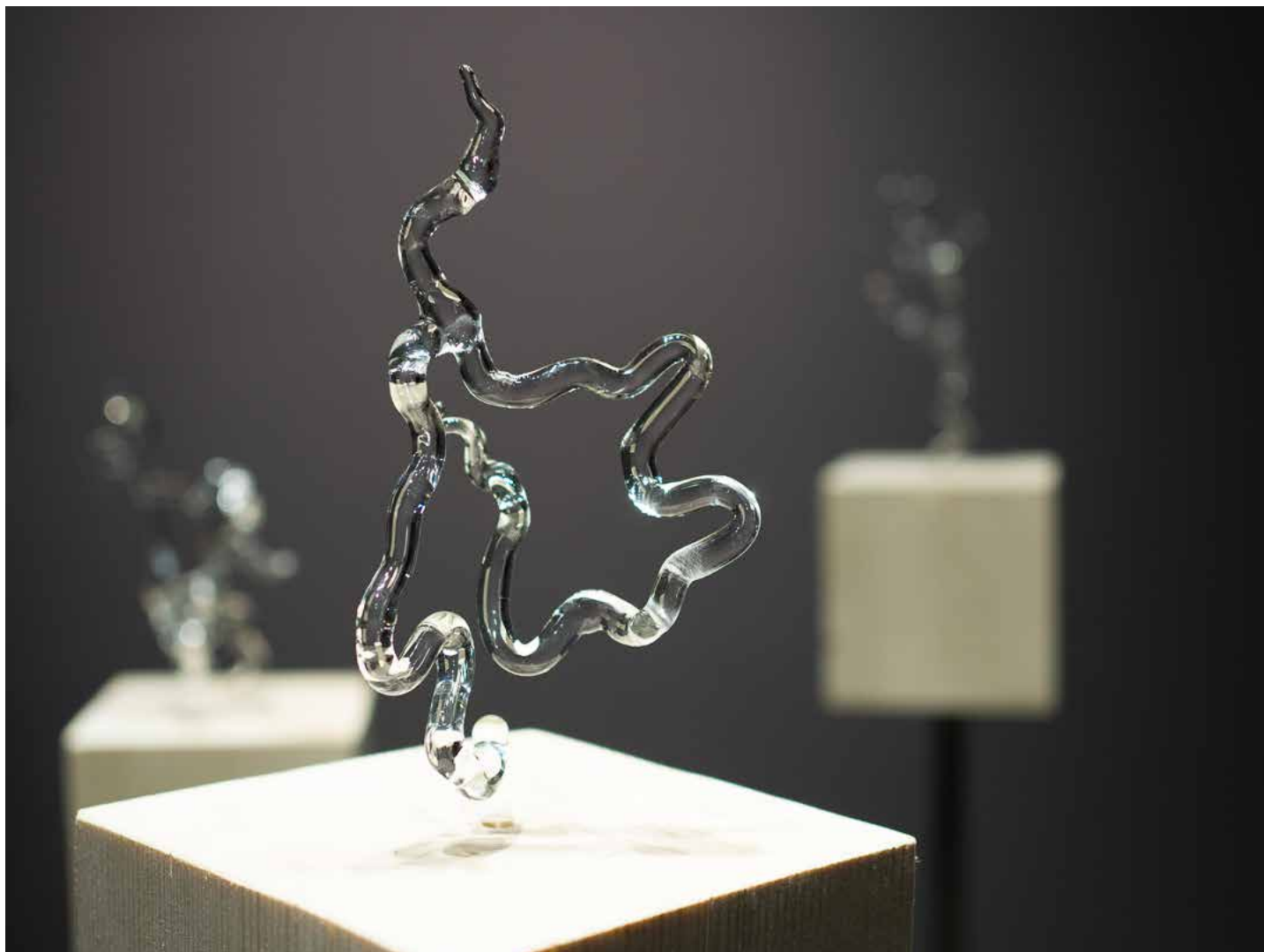
Rođen je 28. lipnja 1995. u Hamburgu, a od 1998. živi u Konavlima gdje se pored oca Luka od malih nogu upoznaje s crtežom i skulpturom. Godine 2010. je upisao, a 2014. maturirao u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, pod mentorstvom prof. Luke Piplice. Godine 2016. je upisao nastavnički odsjek Likovne akademije u Sarajevu te se na četvrtoj godini opredijelio za kiparstvo. Prošle 2022. u lipnju imao je čast sudjelovati na povijesnoj kiparskoj koloniji u starom gradu Ostrošcu pored Bihaća. Tamo se zaljubio u klesanje kamena i otkrio novu radost za likovni rad. Trenutno uči rad u digitalnoj domeni, ilustracije, character design, 2D animacije i pomalo 3D sculpting.

Rođena je u Dubrovniku 27. svibnja 1995. Strast prema umjetnosti pratila ju je od najranijih dana. Počela je svoju umjetničku avanturu slikanjem i upisala srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića. Nakon srednje škole, odlučila je dalje razvijati umjetničke vještine na području restauracije i konzervacije, gdje je postigla magisterij iz restauracije papira. Nakon stjecanja akademske kvalifikacije, radila je u ugostiteljstvu kao konobarica. Međutim, strast prema umjetnosti i papiru ju je inspirirala da otvori vlastiti obrt Valnea Stationery, posvećen ručnoj izradi papira uz pomoć metalnih sita i drvenih okvira. Posljednje dvije godine posvetila je proučavanju materijala i proizvodnje kako bi postala majstor u svojoj domeni. Uz izradu papira, surađuje s agencijama za vjenčanja, gdje je stvorila ručno izrađene knjige i razne druge proizvode od papira. Trenutno radi godinu dana pri Hrvatskom restauratorskom zavodu kako bi stekla stručno zvanje konzervator-restaurator i dodatno se posvetila očuvanju umjetničke baštine. Kroz svoju umjetničku karijeru trudi se obogatiti živote ljudi kroz ljepotu papira i restauracije, uvijek inspirirana ljubavlju prema umjetnosti i željom da očuva kulturno nasljeđe.

Rodom je iz Cavtata, a živi u Zagrebu. Rođena je u Dubrovniku 25. svibnja 1995., gdje stječe svoje srednjoškolsko obrazovanje. Pohađala je Umjetničku školu Luke Sorkočevića, a maturirala na odsjeku slikarstva. Nakon završene srednje škole, 2014. upisuje integrirani studij konzerviranja i restauriranja umjetnina, smjer slikarstvo, na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Tijekom studiranja pod mentorstvom svojih profesora radi na mnogim projektima među kojima su najznačajniji: zidne slike u crkvi sv. Katarine u Vodnjanu. 2017. i Poklonstvo kraljeva u crkvi sv. Marije kod Lokve u Gologorici 2018. Diplomirala je u rujnu 2019. na štafelajnoj slici iz 18. st. Sv. Antun Padovanski s malim Isusom, nepoznatog autora, iz privatnog vlasništva obitelji Šenoa. Iste godine zapošljava se u privatnoj firmi u Zagrebu koja se bavi restauracijom zidnih slika i oslikavanjem crkvenih objekata. U svoje slobodno vrijeme bavi se sakralnom umjetnošću te (izrađuje) piše ikone.

Rođena je u 1996. Dubrovniku, gdje je pohađala Umjetničku školu Luke Sorkočevića na slikarskom odsjeku. Nakon završene srednje škole upisuje smjer likovne kulture na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu te 2019. završava preddiplomski studij. U sklopu stipendiranog programa IMFA diplomirala je na China Academy of Art u Hangzhou 2022. godine. Dobitnica je nagrade za diplomski rad pod nazivom Proto-writing / Documenting signs and structures of the nature. Izlaže na više grupnih i samostalnih izložbi poput Sve što se odbaci padne u jezik, Galerija Dom omladine Beograda 2023., Undecidable Matters, Hybernators, awake!, Gallery 8, Hangzhou 2020. i drugima. U svojim radovima istražuje pitanja održivih modela produkcije, neophodnost ekološkog promišljanja umjetnosti i potencijale umjetničkih materijala kroz instalaciju, multimediju i skulpturu.

Rođena je 4. lipnja 1996. godine u Vancouveru, u Kanadi. U Dubrovniku odrasta te pohađa i završava srednju umjetničku školu Luke Sorkočevića, pod mentorstvom profesora Davora Lucianovića. Nakon toga, od 2015. do 2019. godine završava preddiplomski studij na američkom fakultetu Rochester Institute of Technology u New Yorku, smjer slikarstvo. Godine 2022. stječe titulu magistra slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi mentora Duje Jurića, smjer slikarstvo. Sudjelovala je u samostalnim i grupnim izložbama u Kaliforniji, Rochesteru i Dubrovniku. Njezini koncepti su nadahnuti ljepotom figure; ljudske i životinjske. Oni služe kao preslika njezinih kompleksnih unutarnjih stanja: od pozitivnih i negativnih, do onih kompliciranijih koji se prije razumiju ako se osjete, a ne ako se obrazlože. Uz pomoć brzih i energičnih poteza tuša i akrila nastoji što iskrenije prikazati taj duševni vrtlog. Kao svoje uzore navodi Dubravku Babić i Pabla Picassa, a ponavljajući motiv bika predstavlja joj neiscrpan izvor inspiracije i simbol ultimativnog divljenja.

Rođena je 21. svibnja 1996. godine u Dubrovniku. Već u ranoj dobi stvara empatiju prema slikanju te pohađa razne slikarske radionice. Nakon završetka osnovne škole, 2011. upisuje srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića u Dubrovniku, smjer slikarski dizajner, te maturira 2015. Iste godine upisuje Umjetničku akademiju u Splitu, smjer likovna kultura i likovna umjetnost, a na četvrtoj godini odabire specijalizaciju 3D oblikovanja. U srpnju 2021. godine završava diplomski studij te stječe zvanje magistra edukacije likovne kulture i likovne umjetnosti uz specijalizaciju 3D oblikovanja. Od 2016. aktivna je članica Dubrovačke udruge likovnih umjetnika s kojima redovito sudjeluje na skupnim izložbama i likovnim kolonijama. Po završetku studija vraća se u Dubrovnik, svoj rodni grad, gdje se aktivno bavi slikanjem. Osim toga, održava i slikarske radionice Cheers to art osmišljene za amatere koji se uz čašicu vina žele opustiti, ali i naučiti nešto novo ili možda probuditi staru ljubav prema slikanju, a od nedavno se počinje baviti i keramikom.

Rođena je 16. kolovoza 1996. godine u Dubrovniku. Iako je odrasla okružena medicinom i znanosti, od najranijih dana pokazivala je interes i naklonost prema umjetnosti. Po završetku osnovne škole 2011. godine upisuje se u Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarstvo. Životni put ju je vratio u smjer zdravstva te je naposljetku upisala Fakultet zdravstvenih studija u Mostaru, smjer primaljstvo na kojem je diplomirala 2022. godine. Iako profesionalno djeluje u posve drugom smjeru, nastavila je njegovati svoju ljubav prema slikarstvu kojim se i danas amaterski bavi.

Rođena je 9. studenoga 1997. u Stuttgartu, u Njemačkoj. Započela je svoje obrazovanje u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku. Nastavila je svoje obrazovanje na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, gdje je završila preddiplomski studij primijenjene grafike u klasi mentora Svjetlana Junakovića. U sklopu studija sudjelovala je na brojnim skupnim izložbama i radionicama. Nakon toga se usmjerila prema tehnološkom sektoru te trenutno radi u Zagrebu kao software developer.

Mihaela Zlojić

Bez naziva, 2023.

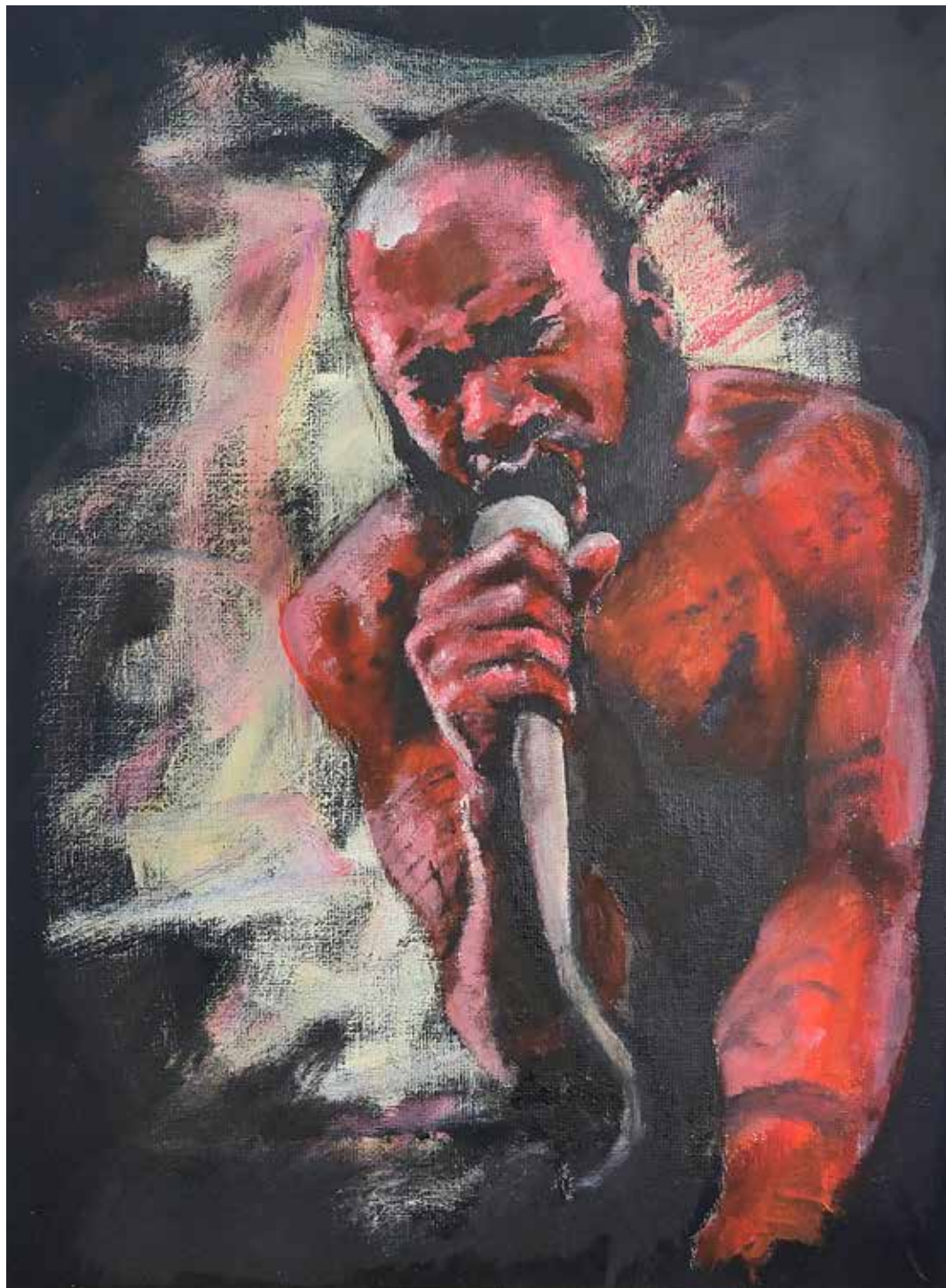
print

Rođena je 17. studenoga 1996. u Dubrovniku, a 2016. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića i studira na Akademiji likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu.

„Za umjetničku školu vežu me predivne uspomene, predivni profesori koji u tom periodu života nisu samo profesori nego odgojitelji, psiholozi i treneri karaktera, kao i najčvršća prijateljstva i bezbrižno obojani dani. Ovim putem zahvaljujem svim profesorima na svemu što su mi bili u tom periodu života. Život nakon umjetničke škole me nije nastavio voditi slikarskim putem, ali mi je zato ostavio pečat u duši kojem se uvijek vratim kada želim ostaviti monotoniju svakodnevice. Život me je odveo u smjeru wellness terapeuta, a nakon nekoliko godina rada u wellnessu odlučila sam unaprijediti svoje znanje i vještinu pa sam upisala fakultet za fizioterapeuta, a uz sve to sam se stigla udati i roditi djevojčicu koja će sada navršiti dvije godine. Više ne živim u Dubrovniku, prošla sam nekoliko godina života u Zagrebu i konačno se skrasila u Šibeniku“.

Rođen je 28. srpnja 1997. u Dubrovniku, a 2017. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. Živi u Dubrovniku. Trenutno studira za trenera borilačkih vještina, a u slobodno vrijeme se i dalje bavi slikarstvom, crtanjem i kiparstvom, također je veliki ljubitelj glazbe pa je ovaj predani rad „ekspresionistički prikaz jednog od mojih najdražih modernih glazbenika“.

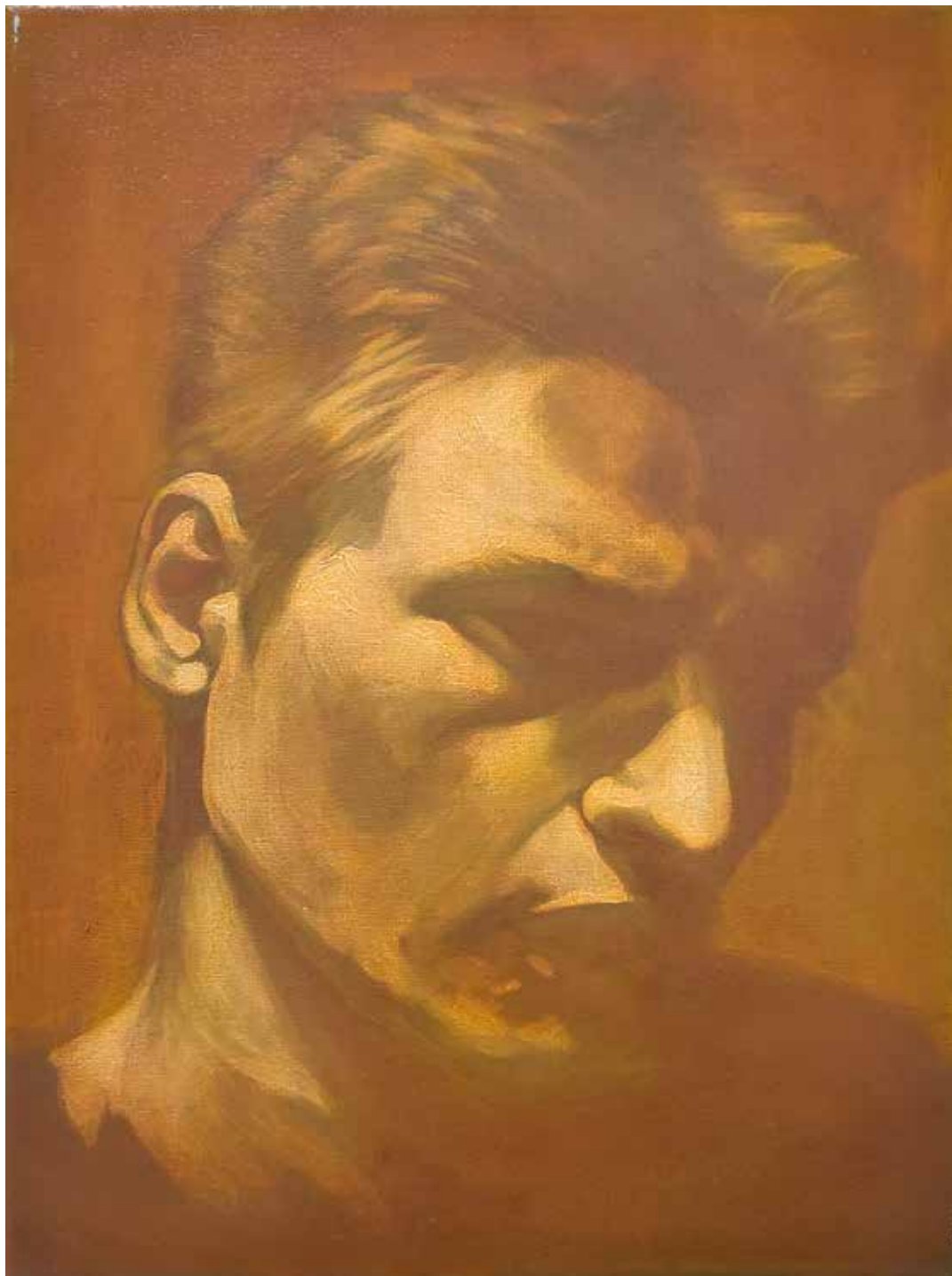
„Bila sam dio malog, ali dragog tima ne tako davnih godina. Po završetku škole sam krenula u drugom pravcu te se sa smiješkom prisjetim divnih i poučnih godina provedenih u njoj. Moj se život trenutno sastoji od divne obitelji, curice od 5 godina te supruga. Vodimo zajednički posao ugostiteljstva na dvije relacije te smo vječiti putnici. Što ne znači da slobodan trenutak ne provedem s kistom i piturom u ruci“.

Rođena je 2. siječnja 1999. u Dubrovniku. U svibnju 2017. godine završava Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner. Nakon završene srednje škole, 2018. upisuje Upravni studij na Pravnom fakultetu u Splitu. Nakon odluke da upravno pravo nije za nju, odlučuje se za novi zaokret te u listopadu 2021. godine seli u Kaliforniju gdje pohađa tečajeve marketinga i managementa na Santa Monica College. Pravu strast napokon pronalazi u grafičkom dizajnu te 2023., nakon uspješnog završetka studija grafičkog dizajna na Hrvatskom veleučilištu Algebra, stječe titulu grafičke dizajnerice i specijalistice digitalnog izdavaštva. Za vrijeme studija grafičkog dizajna osniva N.R.Album, brend posvećen bogaćenju hrvatske kulture i folklora, posebice onog Konavala, Župe dubrovačke i grada Dubrovnika kroz djela digitalnog dizajna. Novoosnovani brend je odmah privukao pažnju dubrovačkog i konavoskog puka te dubrovačkih medija i brzo se proširio izvan granica. Za uspjeh brenda, uz stručnost i kreativnost najzaslužniji je Instagram profil n.r.album, na kojem umjetnica i grafička dizajnerica predstavlja sve svoje radove, od onih starih i dobro poznatih publici do najnovijih djela te na kojem redovito komunicira s „posjetiteljima“, ispunjava njihove želje u obliku personaliziranih ilustracija, od djela s osobnim motivima do djela s baštinom i folklorom.

Rođena je u Dubrovniku 13. kolovoza 1998. godine. U Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića završila je osnovnu baletnu školu i srednju, smjer slikarski dizajner. Nakon srednje škole završila je preddiplomski studij modnog dizajna na Tekstilno-tehnološkom fakultetu. Trenutno je pri završetku diplomskog studija kostimografije. Radila je nekoliko studentskih poslova vezanih za šivanje, garderobu i prodaju uključujući salon vjenčanica- I do weddings te rad u garderobi na Dubrovačkim ljetnim igrama. Na samom početku studija završila je tečaj modnog dizajna i talijanskog jezika u Firenci. Kroz studij nagrađena je s tri Rektorove nagrade u sklopu različitih grupnih projekata. Na prvoj godini diplomskog studija sudjelovala je na erasmus + razmjeni u trajanju od pet mjeseci na IUAV-u u Veneciji. Sudjelovala je na raznim režijskim i glumačkim ispitima na Akademiji dramske umjetnosti. Također je sudjelovala na više skupnih izložbi, a do sada broji nekoliko odrađenih kostimografskih asistentura.

Rođen je 1998. godine u Dubrovniku, gdje je 2017. završio Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner. Iste je godine upisao preddiplomski sveučilišni studij Slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Preddiplomski studij završio je 2021., a diplomirao je slikarstvo u rujnu 2023. godine pod mentorstvom prof. Duje Jurića. Sudjelovao je u raznim skupnim izložbama, među kojima su: završne izložbe studenata ALU Perspektiva (2018.-2023.) u Zagrebu; izložba STUDALU (2023.) studenata ALU u Zagrebu u sklopu Art Zagreba; izložba Rođendan umjetnosti u Muzičkoj akademiji u Zagrebu (2023.), 2. izložba minijatura (2022./2023.), Narodna knjižnica Grad u Dubrovniku; izložba Vlaho Bukovac - paleta 2022., Galerija Putolovac. Za vrijeme preddiplomskoga studija odradio je Erasmus+ studentsku razmjenu u Macerati, Italija 2021. godine. Dobitnik je Rektorove nagrade za timski umjetnički rad u akademskoj godini 2019./2020. Thelma i Louise i O miševima i ljudima: Kreativni proces i razlike u pristupima pri osmišljavanju scenografije.

Matea Cvjetković

Metamorfoza, 2018.
ulje na platnu

Rođena je 28. listopada 1999. u Dubrovniku, a 2019. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića.

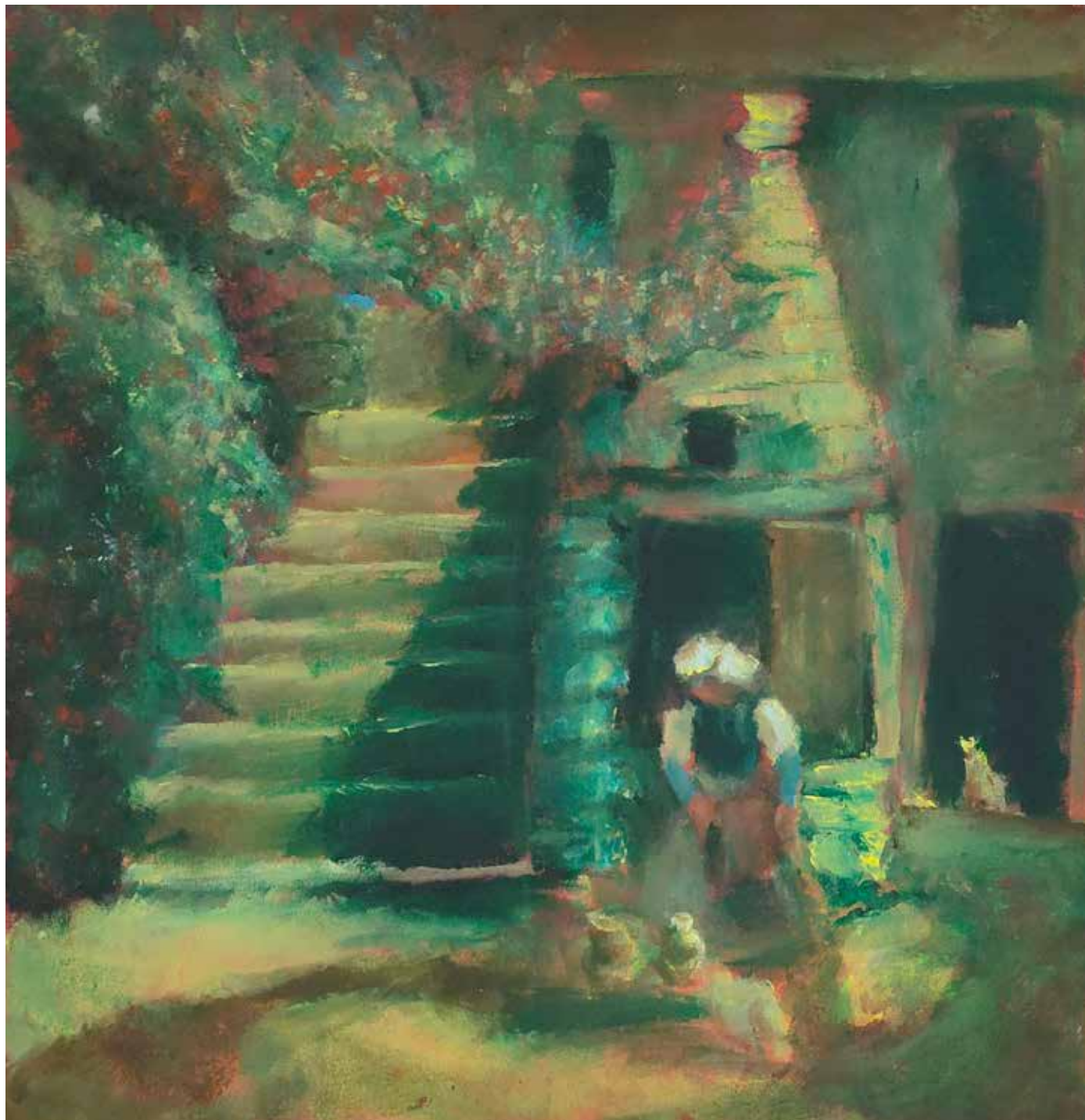

Rođen 4. listopada 1998. godine u Dubrovniku. Pohađao je Umjetničku školu Luke Sorkočevića na slikarskom odjelu i maturirao 2018. Nakon srednje škole svoj kreativni dio usmjeruje prema tetoviranju i crtanju tetovaža kojim se bavi godinu i pol.

Lidija Tomašković

Ljeti u podne, 2023.

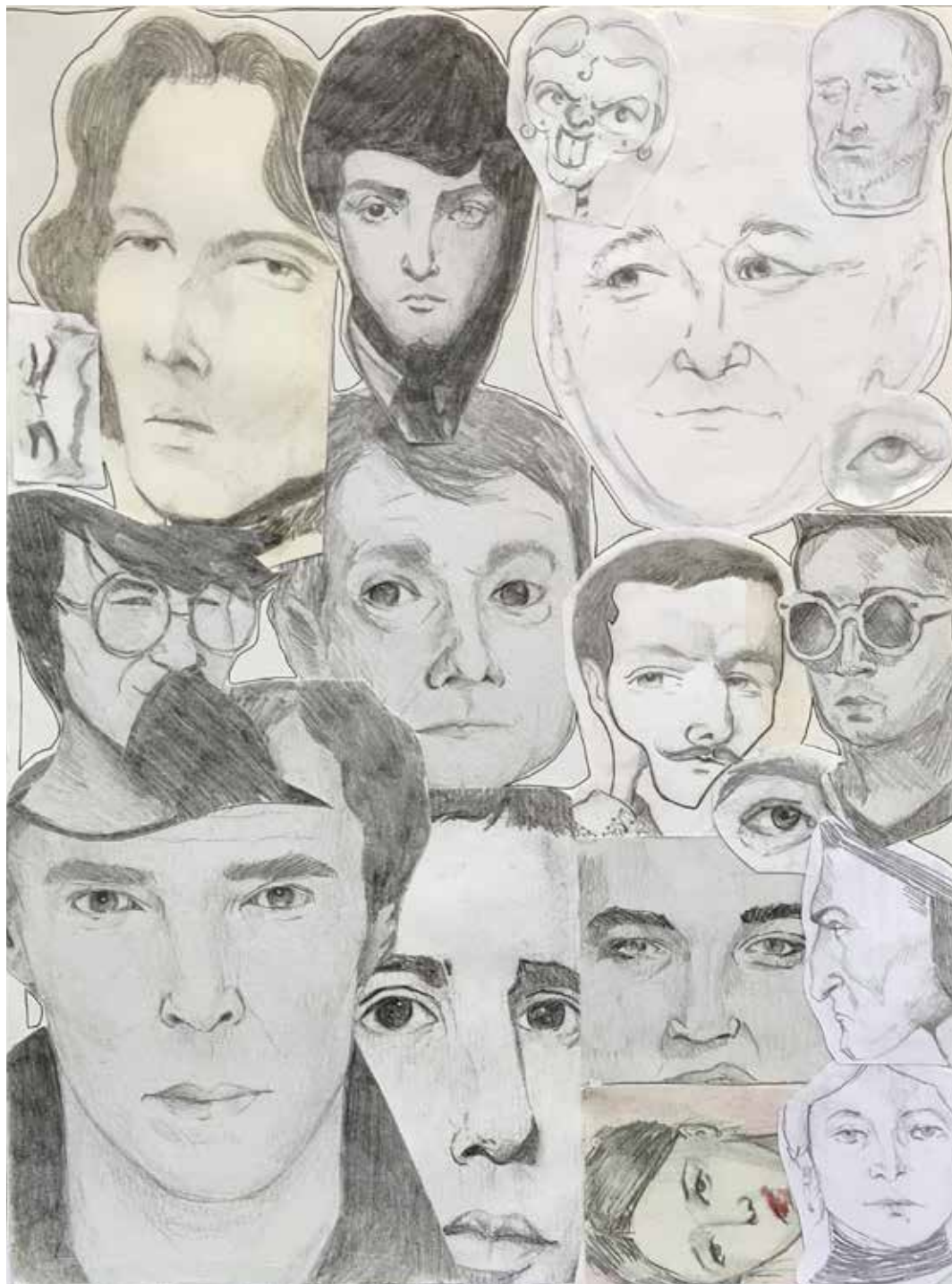
ulje na platnu / print

Rođena je 1999. godine u Dubrovniku. Završila srednju Umjetničku školu Luke Sorkočevića, a potom obrazovanje nastavila na Sveučilištu u Dubrovniku, smjer mediji i kultura društva gdje je stekla titulu prvostupnice novinarstva i odnosa s javnošću. Diplomski studij nastavlja u Zagrebu, završavajući zadnju godinu znanstvenog smjera komunikologije. Svoje slikarsko zvanje prenosi na digitalne radove te se pretežno bavi kompjutorskim dizajnom .

Rođena je u Dubrovniku 11. svibnja 1999., gdje završava Umjetničku školu Luke Sorkočevića te 2019. godine upisuje Akademiju likovne umjetnosti u Zagrebu. Završetkom prijediplomskog studija 2023. stječe titulu prvostupnice slikarstva te trenutno pohađa diplomski sveučilišni studij Slikarstvo pod mentorstvom Zlatana Vehabovića. Sudjelovala je u brojnim projektima, intervencijama i grupnim izložbama poput oslikavanje murala u sklopu projekta Artupunktura - izložba na cesti / ART LIVE!, izložbe Migracije - hommage Dragutinu Trumbetašu u Galeriji Galženici u Velikoj Gorici, ALU Zagreb - Slikarski odsjek danas u Akademiji primijenih umjetnosti u Rijeci te ALU Perspektiva 2023. / The best of u Galeriji Prsten u Domu HDLU. Dobitnica je Rektorove nagrade za "veliki" timski umjetnički rad sudjelovanjem u projektu Amfitrion u kojem je ilustrirala dio istoimenog stripa. Osim klasičnog slikarstva, bavi se i izradom digitalnih ilustracija.

Rođena je 9. svibnja 2000. u Našicama, a 2019. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. Trenutno studira Primijenjenu ekologiju mora u Dubrovniku.

Rođena je 4. svibnja 2001. u San Juanu na Filipinima, a 2019. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega 2023. godine upisuje studij inženjerka tekstilnog i modnog dizajna na Sveučilištu u Zagrebu.

Rođena je 28. travnja 2000. u Dubrovniku i pohađala je Umjetničku školu Luke Sorkočevića od 2015. do 2019. godine. Bilo je to najljepše razdoblje njezina života kojeg se uvijek rado prisjeća.

Rođena je 6. siječnja 2001., a 2019. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega upisuje Sveučilište u Dubrovniku, smjer mediji i kultura društva.

Rođena je u Dubrovniku 5. kolovoza 1999., a 2019. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega radi u Zagrebu te se bavi fotografijom, 3D modelingom i „gura“ svoje želje za dizajnom. U slobodno vrijeme biciklira, putuje i bavi se raznom digitalnom umjetnošću.

Rođena je 29. lipnja 2000., a 2019. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega upisuje Kineziološki fakultet u Zagrebu te ujedno završava za instruktora fitnesa, pilatesa te nordijskog hodanja. Iako se slikarstvom više ne bavi pa ni u svoje slobodno vrijeme, ipak je željela sudjelovati i pridonijeti „ovoj predivnoj proslavi jer te 4 godine provedene na našem Kampusu imaju posebno mjesto u njezinom srcu!“.

Dolazi s otoka Šipana, a pohađala je Umjetničku školu Luke Sorkočevića u periodu od 2015. do 2019. godine. Trenutno studira restauraciju i konzervaciju papira na Sveučilištu u Dubrovniku, gdje će uskoro uskoro završiti studij. Posebno voli ekspresionizam koji prirodno odgovara njezinom načinu rada, stoga je za maturalni rad izradila kopiju Van Goghovog djela, što se reflektira i u obljetničkom radu. Ova prigoda ju je iznimno razveselila i motivirala da ponovno započne slikati nakon poduže stanke te se također veseli ponovnom sastajanju sa kolegama i profesorima u ugođaju koji će sigurno biti poseban.

Rođena je 21. travnja 2001., a 2019. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega je završila preddiplomski studij na Grafičkom fakultetu u Zagrebu, smjer dizajn grafičkih proizvoda. Trenutno pohađa drugu godinu diplomskog studija mediji na Sveučilištu u Dubrovniku.

Rođen je 12. kolovoza 1999. godine, 2019. završava Umjetničku školu Luke Sorkočevića, smjer slikarski dizajner, a u proljeće 2020. razvija ideju za izradu kožne galanterije, što ovom gradu jako nedostaje. Tri godine kasnije ideja je finalizirana. Trenutno je direktor vlastite tvrtke za modni, industrijski te nautički dizajn (BOORSA By EV), gdje se bave dizajnom modne kožne galanterije te planiraju širenje na automobilsku industriju u sklopu industrijskog dizajna i dizajna namještaja te nautičkog interijera i eksterijera. Priloženi rad započeo je svoj put kao sirova rola kože koja kroz obradu prolazi više stupnjeva impregnacije, izrada torbe traje 60 sati, šivana je ručno sedlenim šavom, u nju je ukomponiran po mjeri rađen hardware i pozlaćene kopče, a koža je Hermesova koža Togo poznata po kvaliteti i otpornosti.

Rođena je 29. svibnja 2000. u Dubrovniku, a 2019. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega upisuje Studij restauracije i konzervacije keramike na Sveučilištu u Dubrovniku.

Marija Zvrko

Čovjek koji se smije, 2023.

digitalni print

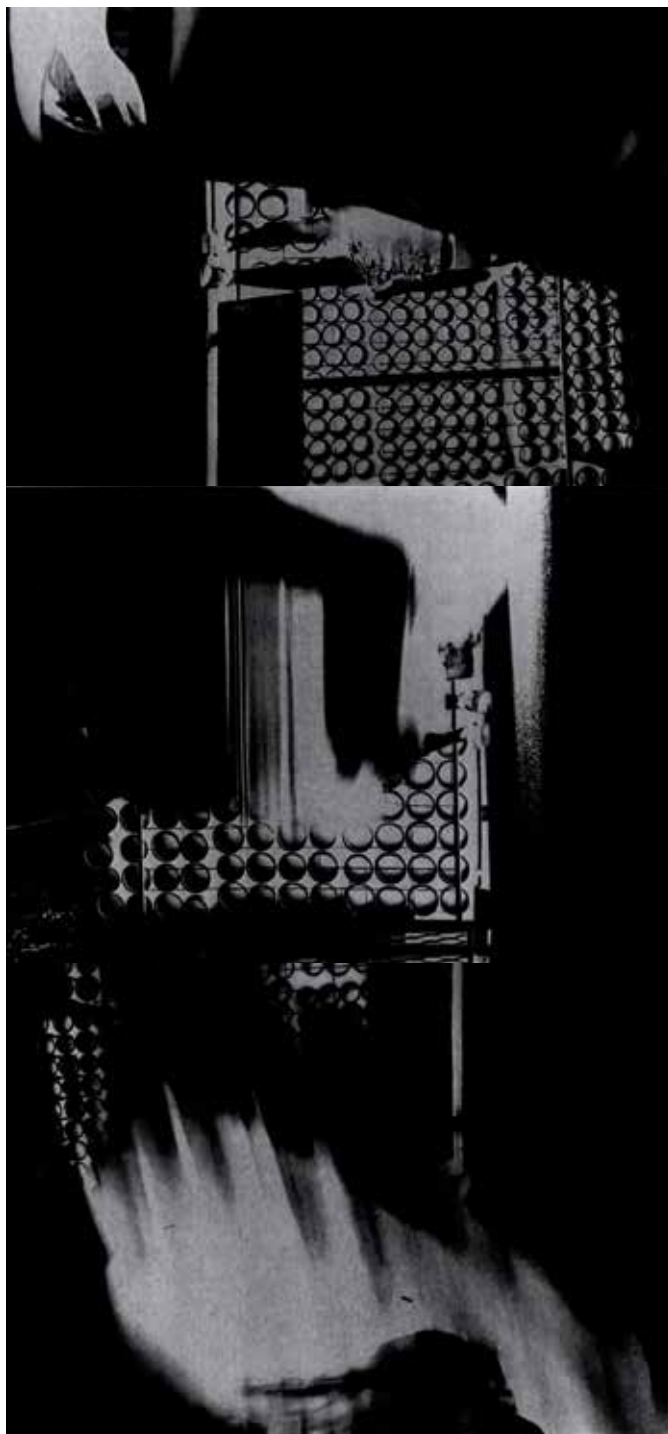
Rođena je u Dubrovniku 25. lipnja 2000., a 2019. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega pohađa Visoko učilište Algebra, smjer 3D dizajn. U slobodno vrijeme se bavi raznim vrstama umjetnosti.

Carolina Barbarić

Žega
ulje na platnu

Rođena je 6. listopada 2001., a 2020. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega upisuje Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Novomedijska umjetnica rođena je u Zagrebu 22. lipnja 2001. Završila je preddiplomski studij Novi mediji na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Sudjelovala je u nekoliko izložbi, rezidencija i umjetničkih projekata od kojih su značajniji projekt Zenit 21/21 (2021.), rezidencija na prvom umjetničkom simpoziju u Balama (2022.) i artist talk na 53. manifestaciji More ljudi obala u šibenskom Gradskom muzeju (2023.). Rad koji je priložila je fragment većeg rada, tj. prototip. Rad u cijelosti zove se Trag sebe i sastoji se od dva dijela; prvi dio čine više autoportreta veličine otprilike 160x100 cm koje je sama razvijala i eksperimentirala s razvijanjem tako da se čini kao da se na njima razlijeva fotografija. Ove tri fotografije su autoportreti autorice izvedeni iz videa s kojim je dokumentirala performans u javnom prostoru. Performans je izvela tako što je stajala mirno u prostoru u određenom periodu dok su između nje i kamere prolazili ljudi i svojim pokretom nju pokrivali. Za nju su ti pokreti predstavljali život. „Kroz taj performans govorim da postojim, ali samo u tom trenutku. Postojim, ali svojim postojanjem naglašavam prolaznost. Želim ostaviti trag sebe, ali pod svojim uvjetima. Želim se što više odmaknuti od tradicionalne ideje autoportreta tim što sebe ne stavljam u prvi plan, još više se izmičem jer svoje fotografije razvijam u negativu. Još više nestajem u pokretu koji se događa ispred mene“.

Rođena i odrasla u Župi dubrovačkoj. Nakon završetka 2016. godine upisala je Slikarski odjel Umjetničke škole Luke Sorkočevića. Maturirala je 2020. godine sa završnim radom naslovljenim Melankolija. Iste godine upisuje Filozofski fakultet u Zagreb i godinu nakon mijenja jednu studijsku grupu. Trenutno završava dvopredmetni prijediplomski studij povijesti i komparativne književnosti na istom sveučilištu.

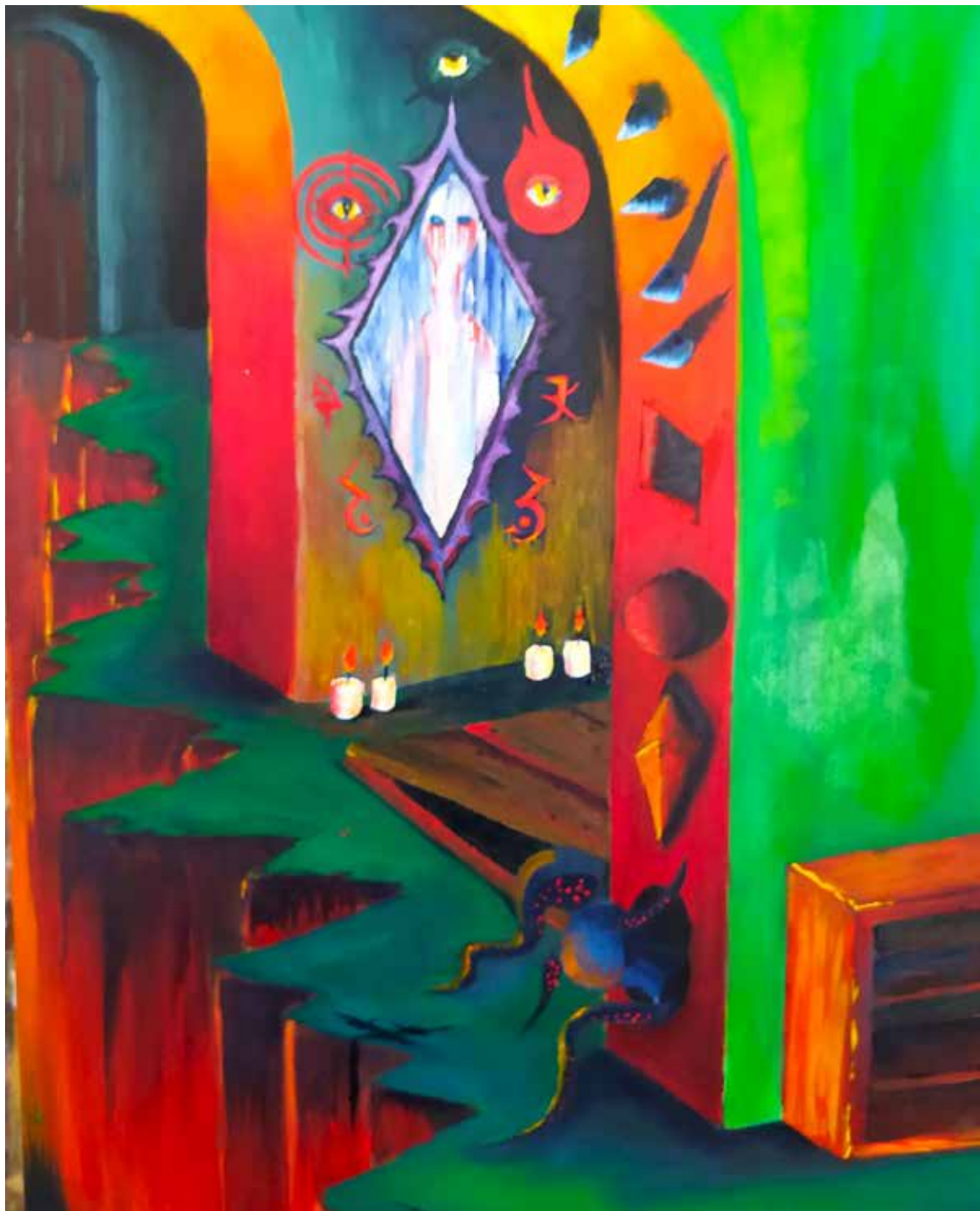
Rođena je 26. prosinca 2002. u Dubrovniku, a 2021. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega upisuje Tehnologiju drva na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu

Rođena je 9. prosinca 2002. u Dubrovniku, a 2021. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega upisuje dvopredmetni studij arheologije i engleskog jezika i književnosti u Puli. Još uvijek se bavi crtanjem uz obaveze na fakultetu.

Rođena je 23. svibnja 2002. u Dubrovniku, a 2021. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića.

Rođena je 21. ožujka 2003. u Dubrovniku, a 2021. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega kreće na Sveučilište u Rijeci. Bavi se spojem matematike i slikarstva.

Rođena je 23. ožujka 2003. godine u Dubrovniku, a 2022. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. Njezina ljubav prema umjetnosti nastavila se nakon srednje škole i trenutno studira hrvatski i ruski jezik i književnost na Sveučilištu u Zadru. Crtanjem se i dalje bavi i uživa u njemu u slobodno vrijeme.

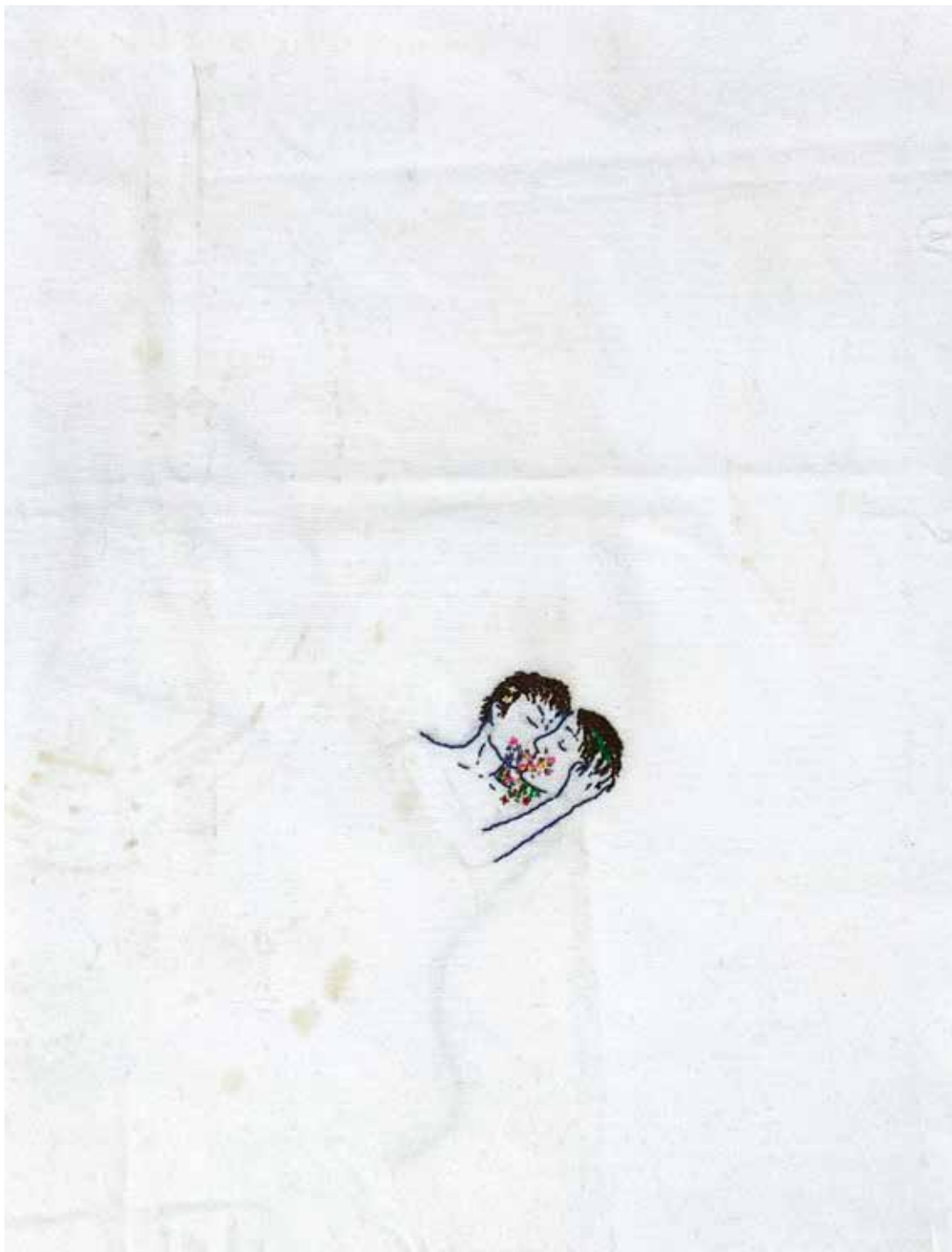
Karmen Ban

Bez naziva, 2023.

digitalni print

Rođena je 9. ožujka 2004. u Dubrovniku, a 2022. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. Trenutno boravi i pohađa lokalno sveučilište, smjer konzervacija i restauracija tekstila, još uvijek se zanima za umjetnost u slobodno vrijeme.

Rođena je 22. studenoga 2003. u Livnu (Bosna i Hercegovina). Nakon mature na smjeru slikar dizajner u UŠLS-u Dubrovnik, uz rad i radost kuhanja, radosno završava Kulinarsku akademiju u Zagrebu i postaje "kuharica slikarskog dizajna", članica i volonterka anarhističke inicijative HNO (hrana ne oružje). Živi i radi u Splitu i još uvijek upoznaje grad, spaja se s raznim kreativnim inicijativama, oblikuje „svoj mali dom i svoj veliki život“.

Rođen je 19. svibnja 2003. godine u Zagrebu, a 2022. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića gdje je pronašao tehniku i stil koji mu odgovaraju. Njegov doprinos 30. obljetnici odjela škole je digitalni umjetnički rad koji nadopunjuje autorov stil i vještine koje je stekao tijekom boravka u školi. „Umjetničko djelo je inspiracija amsterdamskog pogleda na nebo gdje sam pronašao svoj san i nadu“.

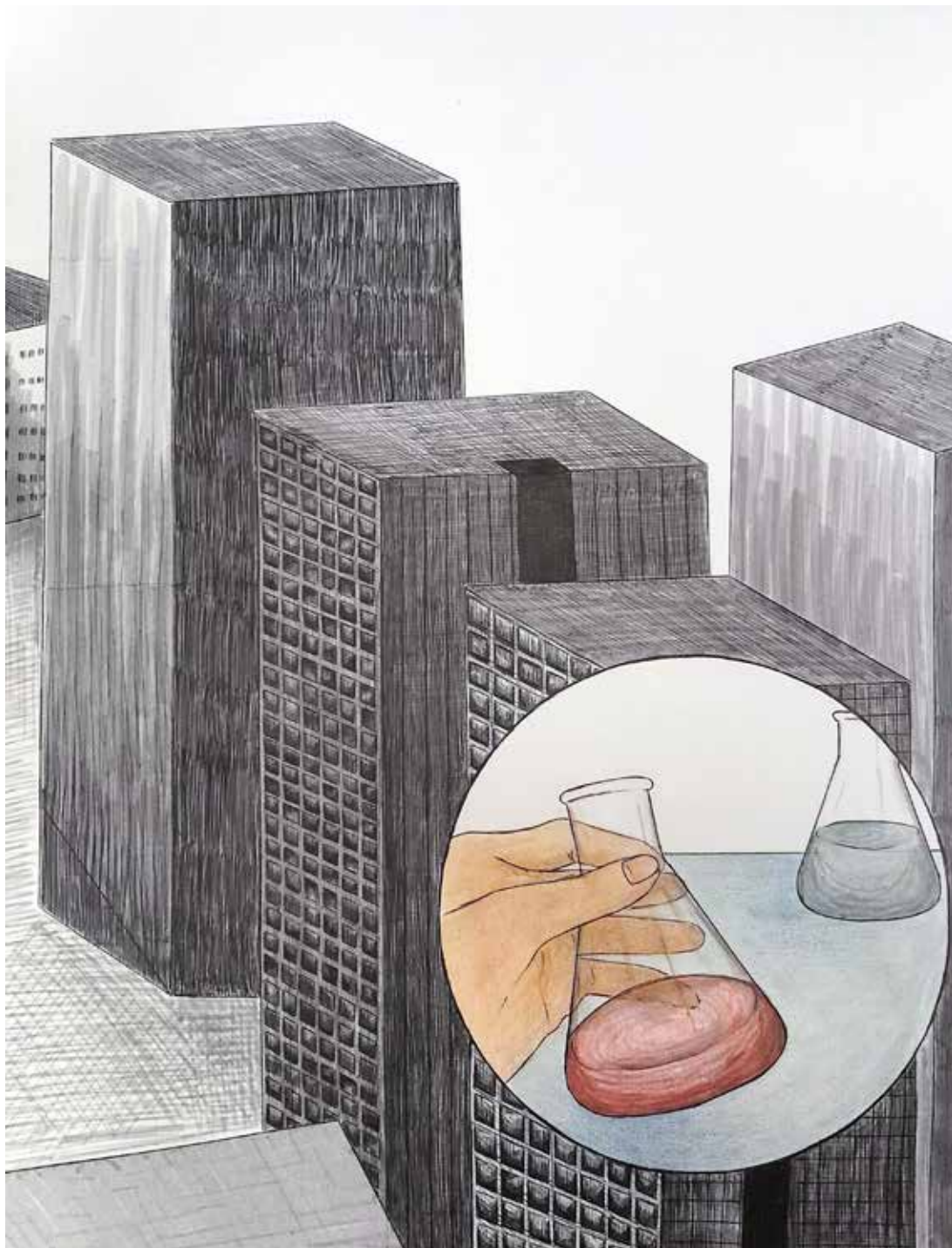
Rođena je 27. travnja 2003. u Dubrovniku, a 2022. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. „Oduvijek sam voljela zalaske sunca. Kada se sve smiri, dan se polako gasi i zalazak pruža posljednji pogled prije nego padne mrak. Za inspiraciju sam koristila dvije fotografije i spojila ih u jednu, a zatim ih naslikala koristeći akrilne boje. Prva fotografija slikana je na ljeto 2022. u Dubrovniku, a druga na zimu 2022. u Zagrebu. Iako se u prethodnoj godini mog života toliko toga promijenilo, neke stvari ostaju iste gdje god da se nalazim“. Redovna je studentica Grafičkog fakulteta u Zagrebu.

Rođen je u Zagrebu. Nakon 9 godina života se preselio u Dubrovnik. Tu je ostao kroz cijelu osnovnu, srednju i sada je opet nazad u kajkavskom zavičaju. „Od malih nogu sam maštovit, zaigran, kreativan i volio sam crtati te slikati. Nisam nikada bio preveliki talent niti tehničar, no uživao sam u kreativnom izražavanju. Zapravo, najviše se na tome mogu zahvaliti dragim roditeljima Nives i Ivanu. Uvijek su me dobro usmjeravali i podržavali. Kada je već došlo vrijeme za odlučivanje kamo ići nakon osnovne, odmah smo se mama i ja sjetili umjetničke škole. Tako sam upisao Slikarski odjel i zadovoljan sam što je bilo tako. Proveo sam divne 4 četiri godine unutar zgrade koju od milja svi zovemo Kampus. Kroz srednju školu sam shvatio da jako volim uličnu umjetnost i grafiti-stil crtanja. Isto tako sam kroz srednju školu shvatio da mi paše sviranje i produciranje muzike“. Trenutačno studira produkciju elektronske glazbe u Amsterdamu, hibridni online program, a paralelno pohađa MPA (Music Production Academy) u Zagrebu. „Ovim putem bih se volio još jednom zahvaliti svim profesorima u Umjetničkoj školi, pogotovo dragim profesorima s Kampusu koji su nas uvijek učili i više od onoga što smo trebali naučiti. Pokazali su nam kako biti umjetnik i kako nastaviti svojim putem kao individualci“.

Rođena je 26. kolovoza 2003. u Dubrovniku, a 2022. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića, nakon čega upisuje Grafički fakultet Sveučilišta u Zagrebu, gdje je redovna studentica. „Ovaj rad naslikala sam kao portret jedne od najboljih i najjedinstvenijih osoba koje sam ikada upoznala. Isprva je trebao biti običan portret, no što sam više slikala više sam stvari dodavala te na kraju dobila sliku koja, kako bi ona rekla, savršeno prikazuje nju kao osobu i njenu jako razigranu i istodobno ozbiljnu osobnost“. Kao bivša učenica UŠLS-a, sretna je što može sudjelovati u ovakvom divnom događaju. Usrećuje je da će ponovno slikati i surađivati sa svim slikarima, bivšim kolegama i dragim profesorima.

Rođena je 20. ožujka 2003. u Dubrovniku, a 2022. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića. "Općenito život u malim gradovima poput Dubrovnika je pun boja, a pogotovo ako ste pohađali srednju umjetničku školu. Tokom srednje sam imala drugačiji stil crtanja i slikanja, ali ovom slikom sam htjela prikazati kako se i stil života promijenio od kad sam se preselila u veći grad. Svi veći gradovi su sivi, bez boja. Jedino u bojama što me još usređuje jednako kao i umjetnost je kemijski laboratorij na mom faksu."

Marija Baselli

Bez naziva, 2023.
ugljen na platnu

Rođena je 16. svibnja 2004. u Dubrovniku, a 2023. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića.

Hanna Mehić

Bez naziva, 2023.

fotografija

Rođena je 30. prosinca 2004. u Dubrovniku, a 2019. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Rođena je u Dubrovniku 7. travnja 2005., a 2022. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića.

Gabriela Puljizević

Mrtva priroda, 2023.
ulje na platnu

Rođena je 26. srpnja 2004. u Dubrovniku, a 2023. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića.

Helena Pušić

Bez naziva, 2023.

fotografija

Rođena je 4.7.2004., a 2023. godine maturira u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića nakon čega upisuje dvopredmetni studij Povijesti umjetnosti i Hrvatskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Splitu.

Lucia Maria Bagavac

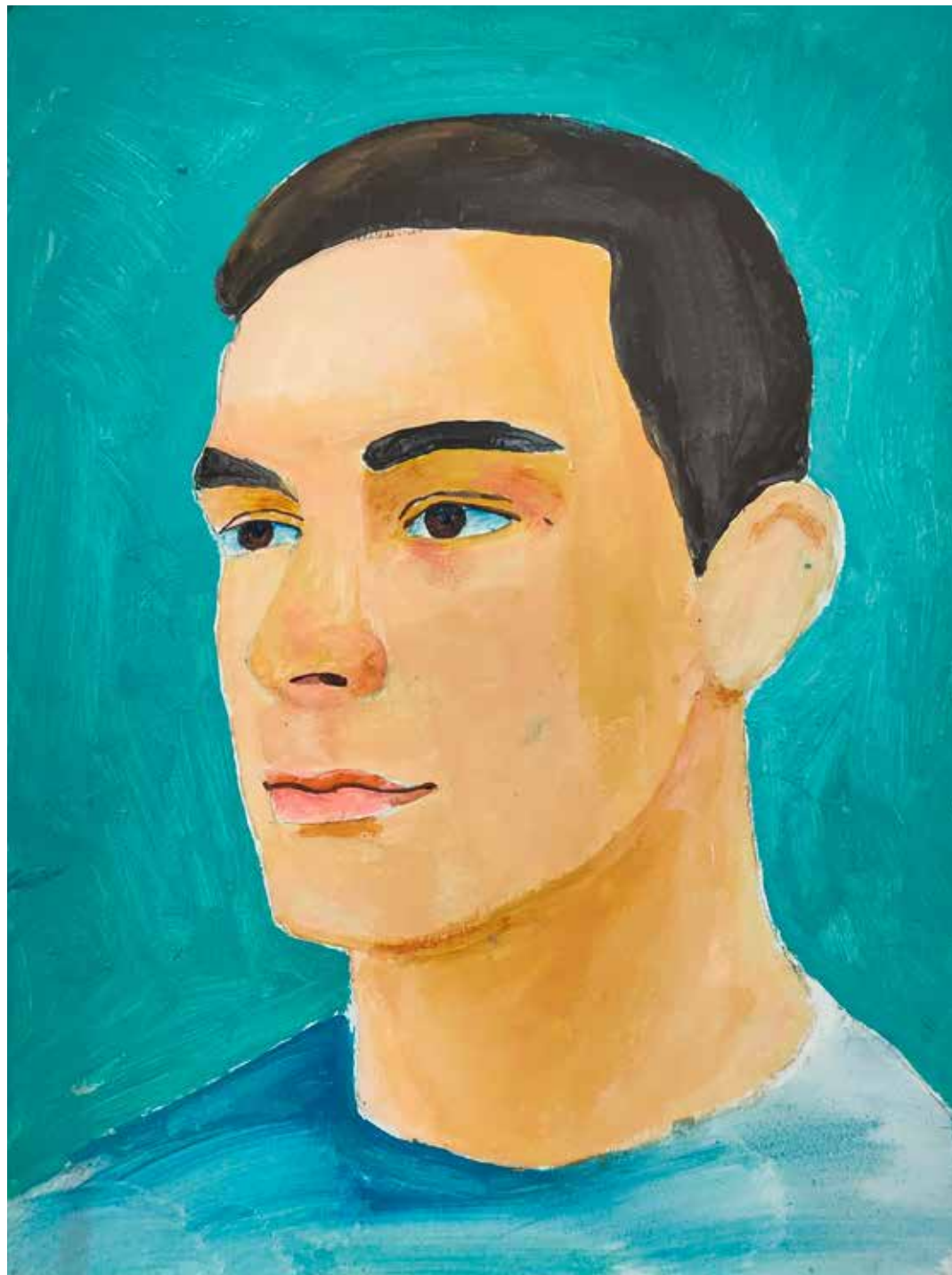
Autoportret, 2023.
ulje na kartonu

Rođena je 29. travnja 2006. u Dubrovniku, a 2020. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Dominik Čížek

Autoportret, 2023.
ulje na kartonu

Rođen je 16. veljače 2006. u Dubrovniku, a 2020. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Vito Jakobušić

Reinterpretacija, 2023.

ulje na kartonu

Rođen je 9. listopada 2005. u Dubrovniku, a 2020. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Ana Kužnin

Autoportret, 2023.
ulje na kartonu

Rođena je 23. siječnja 2006. u Dubrovniku, a 2020. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Nika Masle

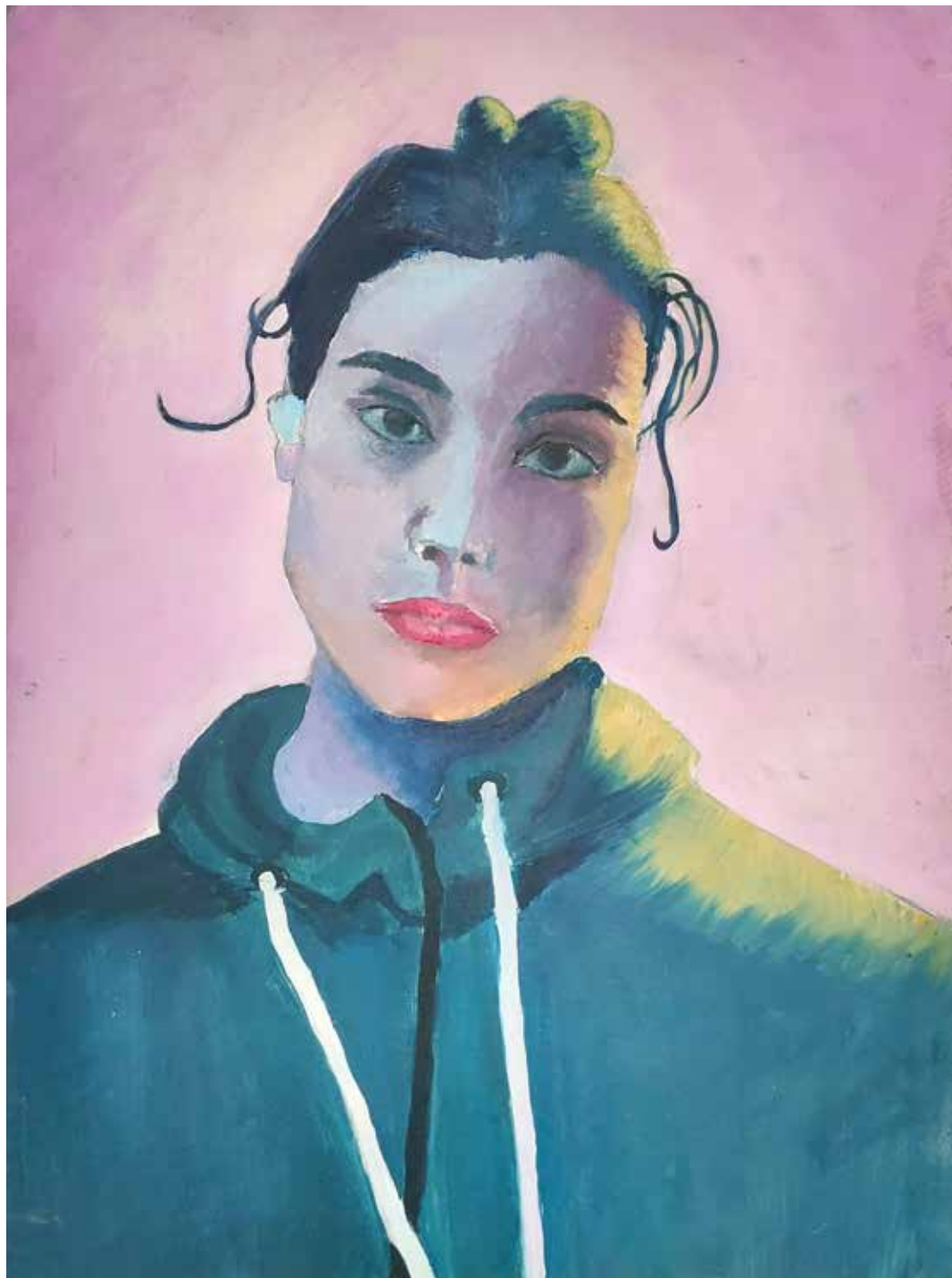
Ilustracija, 2023.
digitalni print

Rođena je 20. listopada 2005. u Dubrovniku, a 2020. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Amela Mešković

Autoportret, 2023.
ulje na kartonu

Rođena je 17. ožujka 2005. u Dubrovniku, a 2020. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Dora Peručić

Autoportret, 2023.
ulje na kartonu

Rođena je 15. lipnja 2005. u Dubrovniku, a 2020. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Josipa Reškovac

Autoportret, 2023.
ulje na kartonu

Rođena je 8. kolovoza 2005. u Dubrovniku, a 2020. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Leona Šuljak

Autoportret, 2023.
ulje na kartonu

Rođena je 14. rujna 2005. u Dubrovniku, a 2020. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Petra Ujdur

Autoportret, 2023.
ulje na kartonu

Rođena je 14. listopada 2005. u Metkoviću, a 2020. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Ivana Bratanić

Bez naziva, 2023.

akril na papiru

Rođena je 5.2.2006. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Lučia Galjer

Bez naziva, 2023.

akril na papiru

Rođena je 26.04.2007. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Luciana Kapović

Bez naziva, 2023.

akril na papiru

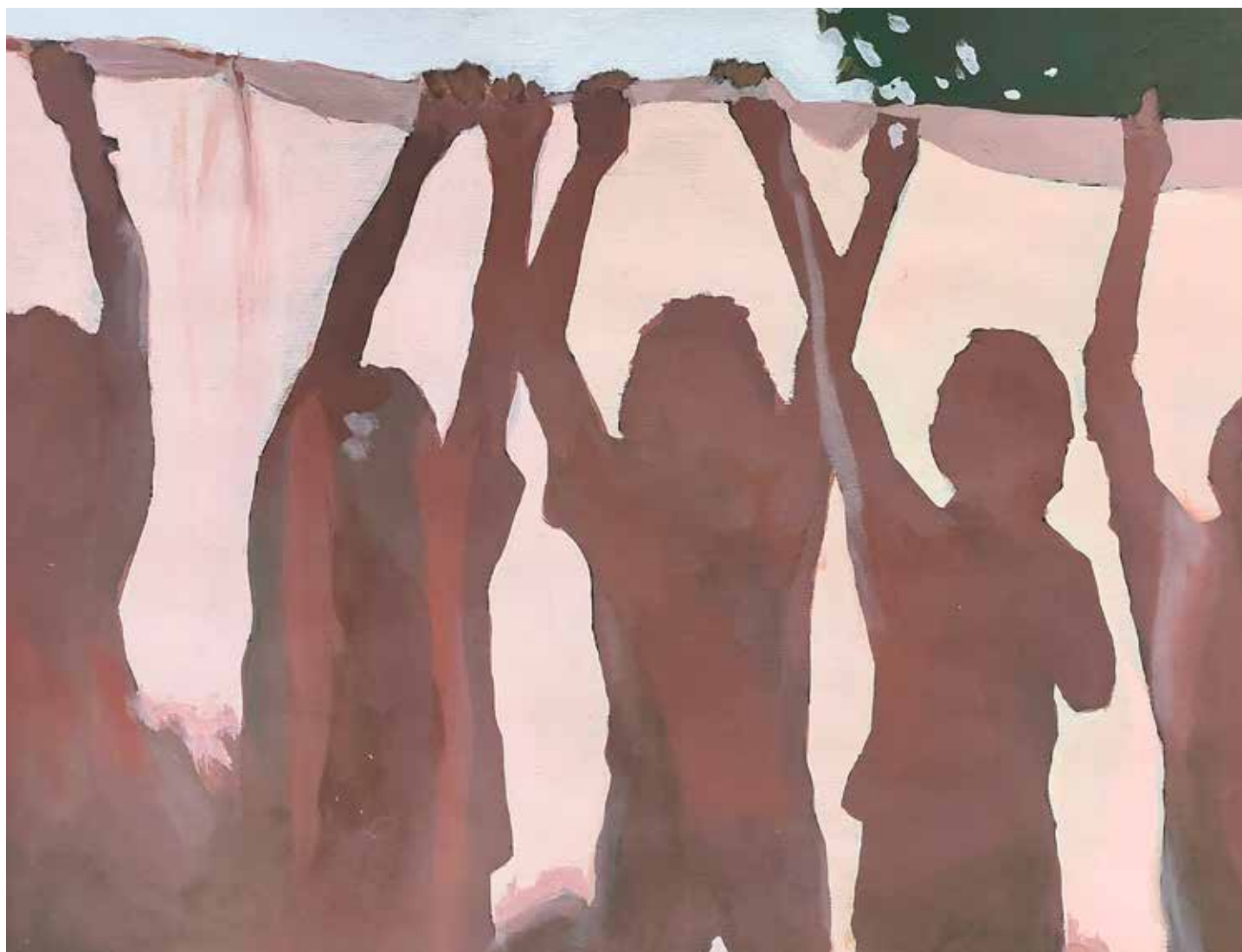

Rođena je 4.9.2006. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Mara Lešević

Bez naziva, 2023.

akril na papiru

Rođena je 15.09.2006. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Antonia Muhoberac

Bez naziva, 2023.

akril na papiru

Rođena je 24.8.2006. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Noemi Nešić

Bez naziva, 2023.

akril na papiru

Rođena je 2.12.2006. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Leo Pivić

Bez naziva, 2023.
akril na papiru

Rođen je 15.01.2006. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Nikolina Račić

Bez naziva, 2023.
akril na papiru

Rođena je 26.03.2007. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Petra Rašić

Bez naziva, 2023.
akril na papiru

Rođena je 7.7.2006. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Angela Salerno

Bez naziva, 2023.

akril na papiru

Rođena je 25.3.2007. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Marija Šepić

Bez naziva, 2023.
akril na papiru

Rođena je 7. srpnja 2006. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Školu za dizajn, grafiku i održivu gradnju u Splitu. Godine 2023. prebacuje se u Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Jana Vučković

Bez naziva, 2023.

akril na papiru

Rođena je 5.7.2006. u Sremskoj Mitrovici, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Žitković Ela

Bez naziva, 2023.

akril na papiru

Rođena je 26.11.2006. u Dubrovniku, a 2021. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Tonka Bender

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 12.8.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Rođena je 25.3.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Borna Erceg

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođen je 13.06.2007. u Našicama, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Ena Enver Knezović

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 22.5.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Dora Krstović

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 27.12.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Viktoria Kusalo

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 2.10.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Karlo Miloslavić Fernandez

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođen je 13.9.2007. u Slitu, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Naomi Mišić

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 3.5.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Laura Papac

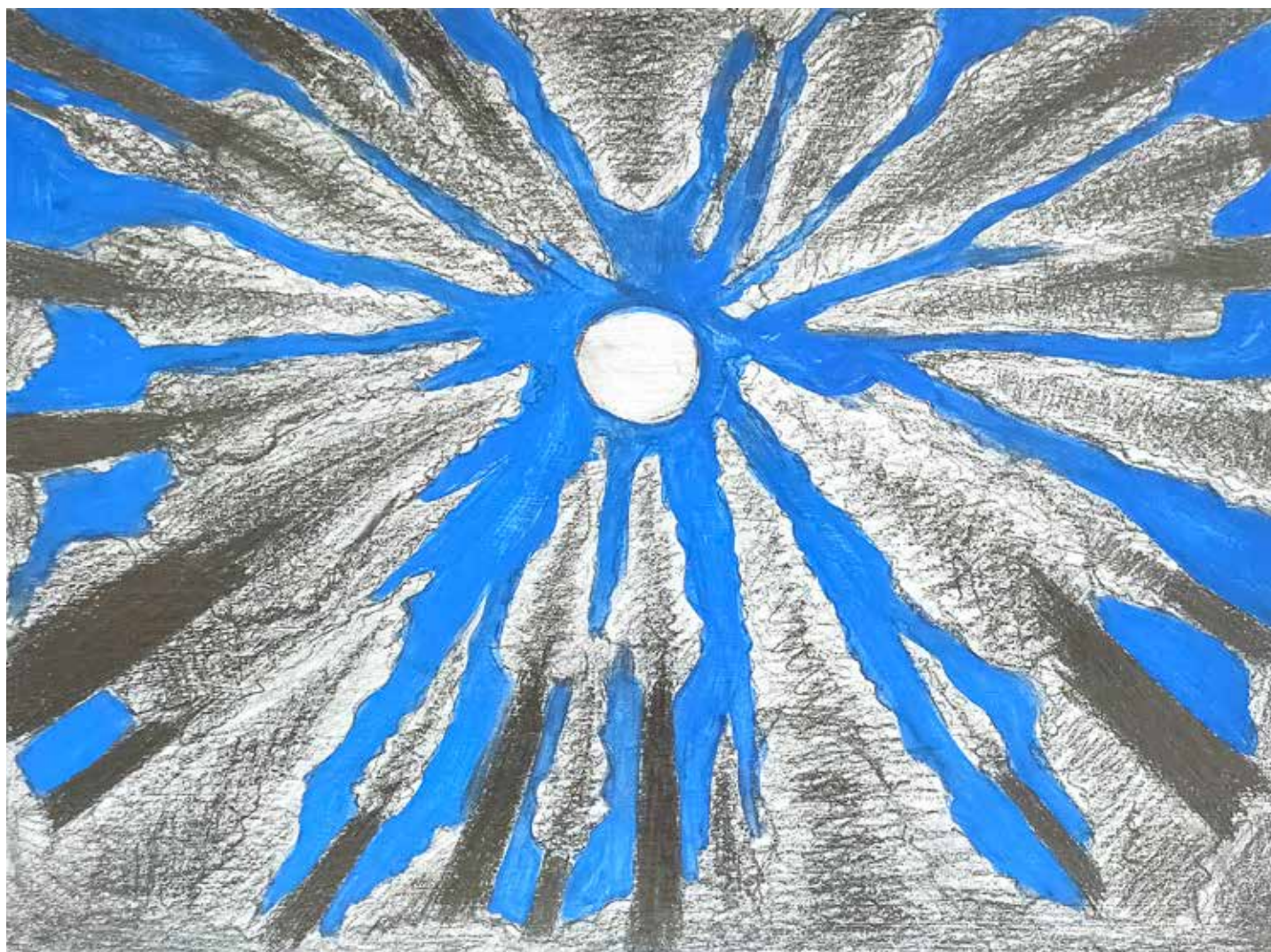
Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 10.08.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Margarita Pavlić

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 14.10.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Mara Pende

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 6.6.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Rođena je 7.4.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Mara Raguž

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 24.4.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Anamaria Stanoš

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 28.6.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Zrinka Šmanjak

Tražimo plavu, 2023.
olovka i tempera

Rođena je 21.2.2008. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Petra Topalović

Tražimo plavu, 2023.

olovka i tempera

Rođena je 12.12.2007. u Dubrovniku, a 2022. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Karla Bačić

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 5.4.2009. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Margarita Baće

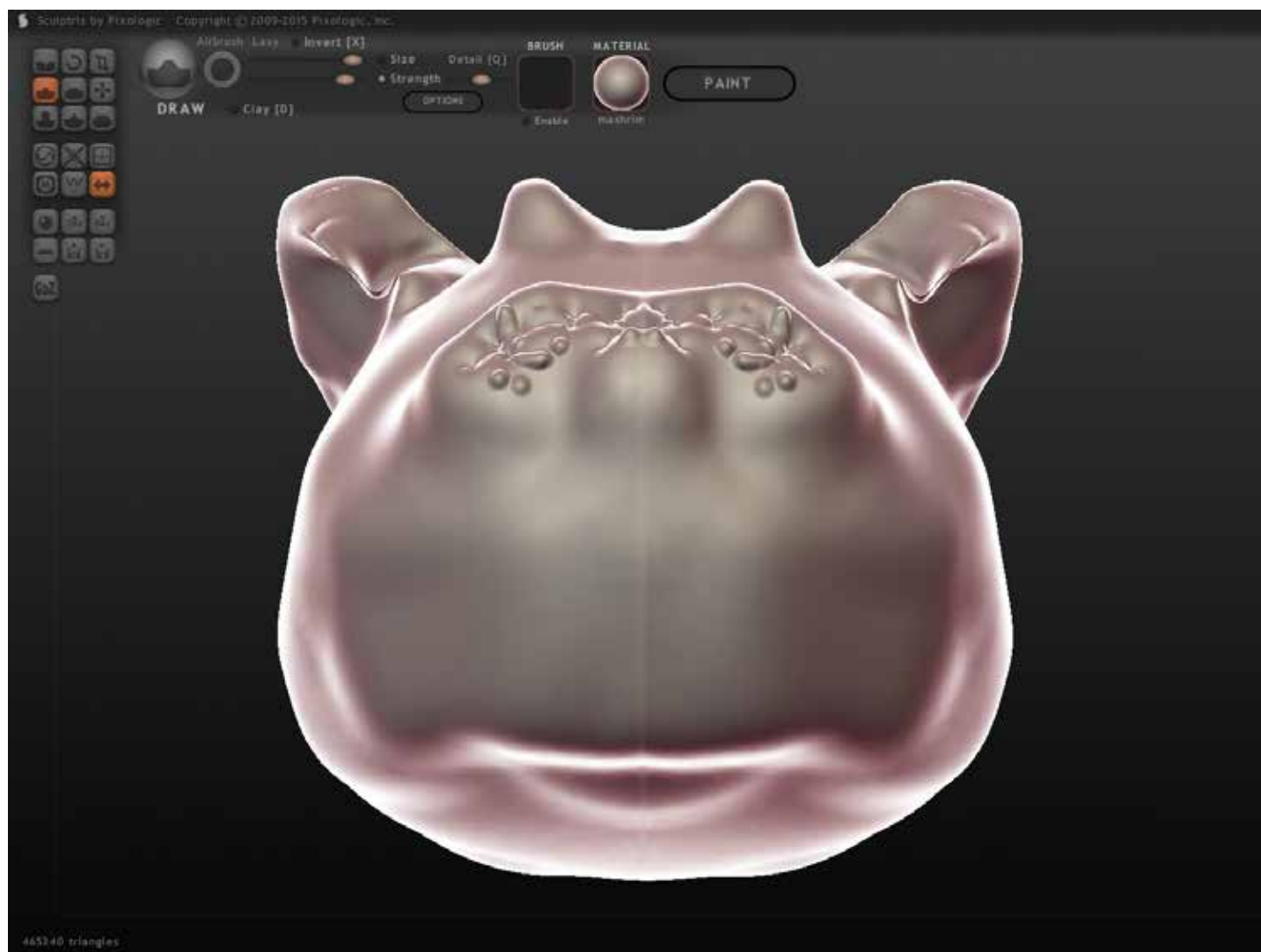
Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 23.8.2008. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Hana Dedović

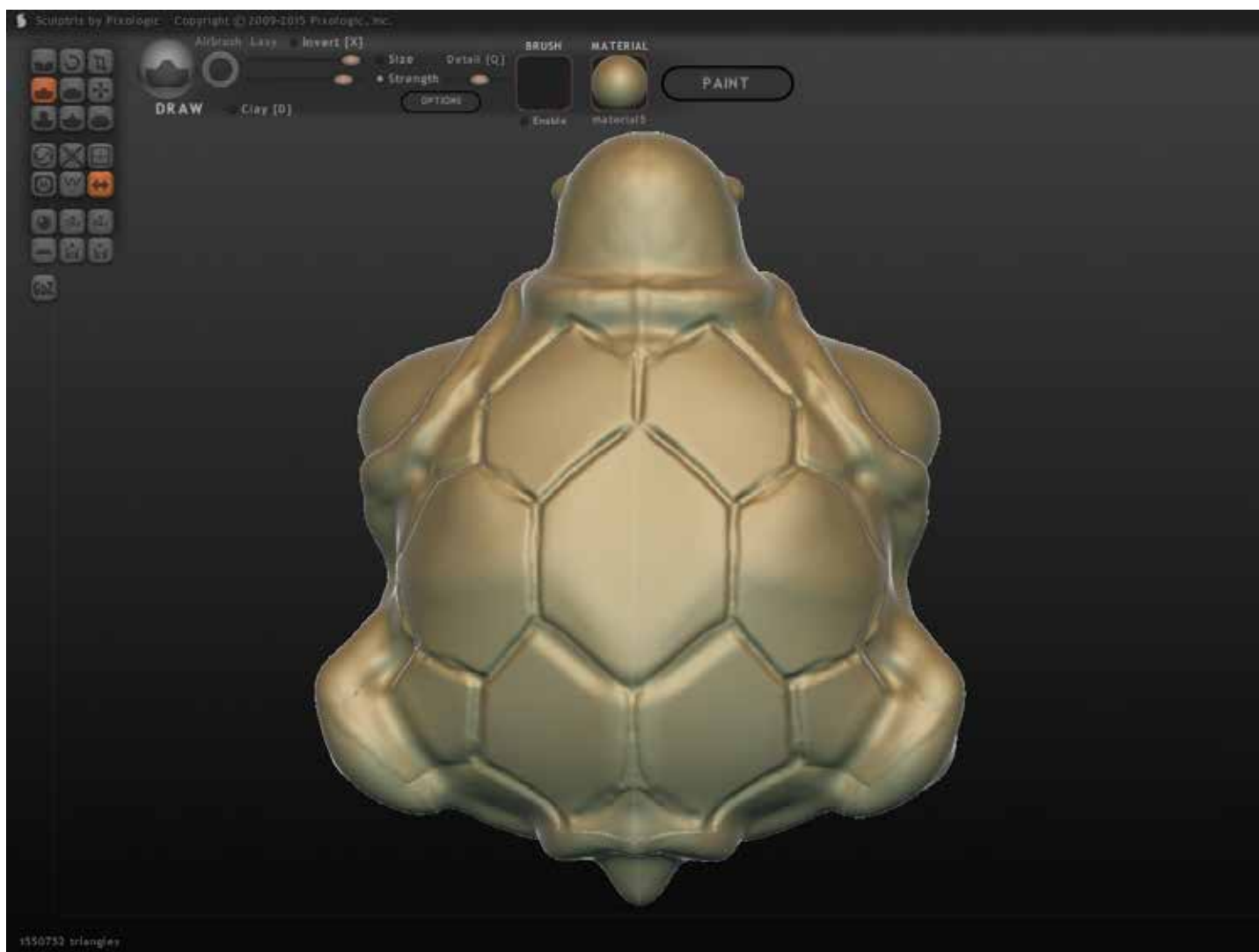
Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 22.5.2008. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Rita Erak

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 8.2.2009. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Nika Kralj

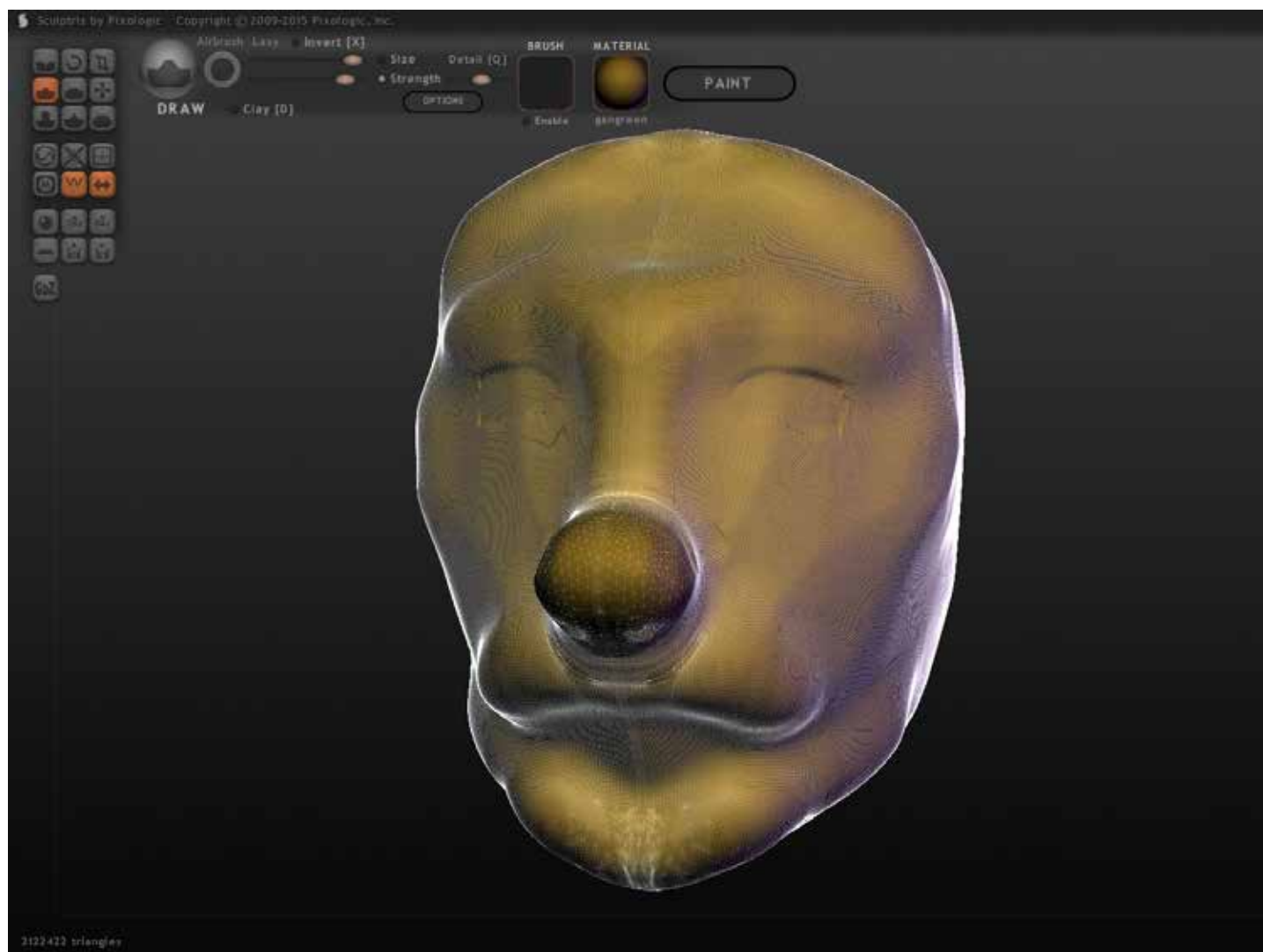
Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 29.10.2008. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Nika Matana

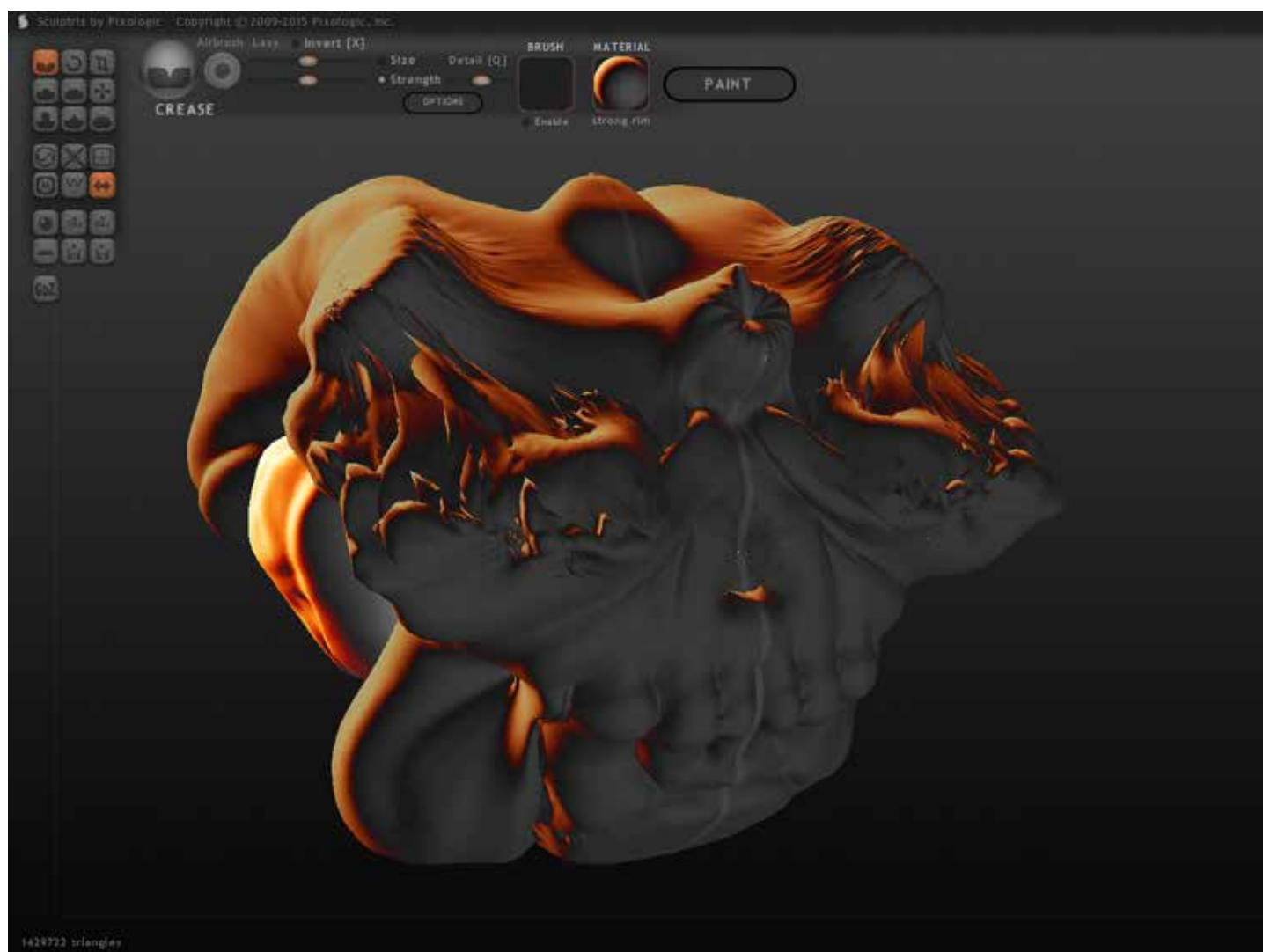
Sculptris, 2023.
digitalni print

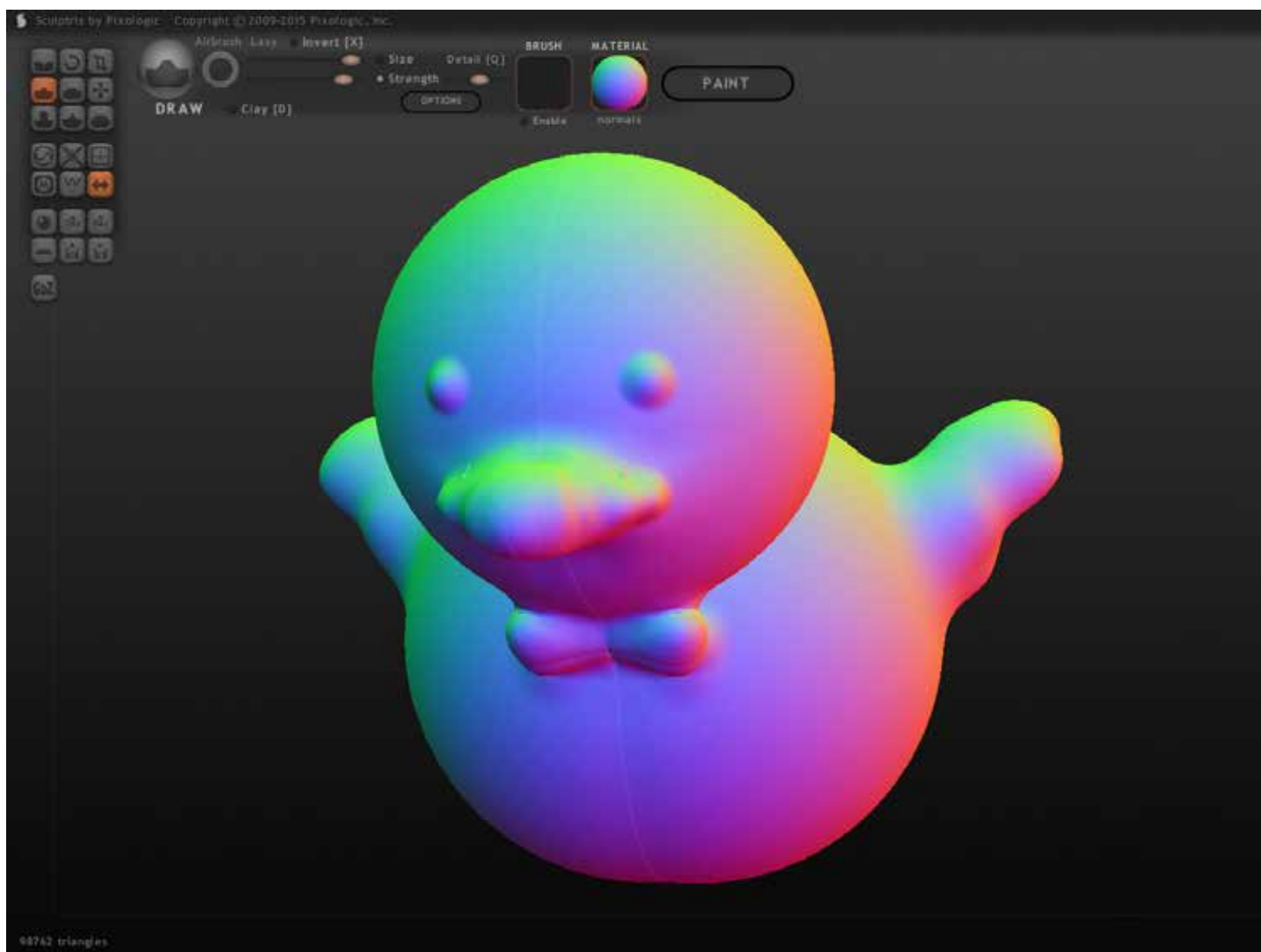
Rođena je 11.5.2008. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Oliver Miletović

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođen je 14.7.2008. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Rođena je 18.11.2008. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Anamarija Nadilo

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 15.3.2009. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Marta Njirić

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 4.5.2009. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Ines Obad

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 26.9.2008. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Lara Radetić

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 15.7.2008. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Kristian Rajačić

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođen je 23.12.2008. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Lucija Salatić

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 19.3.2009. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Petar Tepšić

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođen je 15.10.2008. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Lea Naomi Worman

Sculptris, 2023.
digitalni print

Rođena je 3.3.2009. u Dubrovniku, a 2023. godine upisuje Umjetničku školu Luke Sorkočevića.

Slikarski odjel Umjetničke škole Luka Sorkočević ove godine obilježava trideset godina svojeg postojanja (1993.-2023.), kao značajan jubilej osnutka jedne edukativne ustanove, u vremenu kada su radi Domovinskog rata Muze po nekima trebale šutjeti. Osnivanje odjela dalo je novi uzlet i nadu svim generacijama Dubrovčana, dokazujući kako se umjetnost i kultura najbolje suprotstavljaju agresiji. U gradu poput Dubrovnika, u kojemu gotovo svaka zgrada, palača, ulica, crkva, skulptura, slika i freska imaju svoju kompleksnu i slojevitú povijesno-umjetničku prošlost i kontekst, odgajati i educirati mlade generacije o likovnoj kulturi jesu obaveza i poslanje.

U monografiji se opisuje kontinuirano djelovanje Slikarskog odjela kroz četverogodišnja razdoblja po generacijama, i likovno-pedagoški doprinos njegovih profesora, koji su ujedno bili osnivači institucije. Davor Lucianović, Pino Trostmann, Luko Piplica, Maro Krile, Ivana Selmani, formirali su za likovnu umjetnost generacije mladih, a po radovima bivših učenika koji su danas profesionalni umjetnici, možemo primijetiti kako su ih poticali da njeguju vlastiti izričaj, bez obzira što su nakon „dubrovačke“ edukacije kasnije njihov rad oblikovali i usmjeravali profesori različitih likovnih akademija izvan Grada. Škola je, naime, tijekom četverogodišnje edukacije, organizirala izložbe učenika na različite teme, dakle, ne samo maturalnih radova, kako bi učenici bili motivirani za bavljenje likovnom umjetnošću na više razina i kako bi dobili prvi uvid u proces funkcioniranja profesionalne umjetničke djelatnosti.

Nedavno je profesora Davora Lucianovića na njegovom mjestu naslijedio Viktor Daldon, afirmirani hrvatski slikar, a profesor Pino Trostmann također je već u mirovini, no nije manje aktivan na slikarskoj sceni. Stoga su kao značajni prilozi monografiji u uvodnom dijelu objavljeni tekstovi profesora-osnivača, u kojima profesori opisuju svoj umjetnički i pedagoški svjetonazor, važnost likovne pedagogije za mlade ljude i nastavno-pedagoški okvir Slikarskog odjela. U tom kontekstu, u svojim prilogima i sjećanjima profesori unisono naglašavaju kako škola postoji da slavna prošlost ne bi nadjačala i zasjenila sadašnjost i budućnost podjednako. Grad koji je prirodna umjetnička kulisa i scenografija već od najranije dobi kod mladih ljudi razvija estetski osjećaj, ali i empatiju prema baštini. Takve okolnosti odrastanja, uz pohađanje nastave na Slikarskom odjelu Umjetničke škole Luka Sorkočević, rezultirale su značajnim brojem profesionalnih umjetnica i umjetnika koji su već generacijama nezaobilazna imena suvremene hrvatske likovne scene.

Knjigu je grafički osmislio i dizajnirao profesor Maro Krile, gdje se u logičnom kronološkom slijedu nižu generacije učenika prema godinama upisa škole, a svaki je profesor također zastupljen s po jednim svojim radom, kako bi se naznačio osobni stilsko-morfološki afinitet i smjer. U monografiji su prezentirani foto-materijali o povijesti škole, no najvećim dijelom slike, crteži, ilustracije, akvareli, fotografije, radovi u kombiniranoj tehnici, skulpture, radovi primijenjene umjetnosti, digitalni printovi i digitalna grafika, kao dobar kronološki puls tehnika i žanrova u kojima se kroz zadnja tri desetljeća izražavaju umjetnici i nakon što su napustili školu i/li Dubrovnik. Naravno da se kroz tu cijelu malu epohu postojanja Slikarskog odjela preklapaju slike, crteži i fotografije kao područja umjetničkog djelovanja koja su bezvremeno aktualna. Po pitanju stilskih tendencija, kroz djela možemo pratiti kako iz desetljeća u desetljeće umjetnici daju prednost realizmu, intimizmu ili hiperrealizmu, varijantama ekspresionističke i nadrealističke matrice i modelacije, ili apstraktnom slikarstvu i crtežu koji se kreću od gestualnog slikarstva i postapstraktnog ekspresionizma do kolorističke i lirske apstrakcije. Zadnje desetljeće u znaku je velikog povratka autoportreta, portreta i kontemplativnih studija svijeta oko sebe / interijera, što je refleks događanja na globalnom planu koja su se odrazila na umjetničku percepciju. Jednako je tako značajan broj umjetnika ostao trajno vezan uz motive svojeg Grada, morskog pejzaža, mediteranskog podneblja, tzv. slikarstva Juga ili dubrovačkih veduta, od pogleda na more do hvatanja detalja Grada.

Inicijativa za obljetničku izložbu Slikarskog odjela, gdje je monografija najvidljivija kruna jubileja, dolazi upravo od profesora Davora Lucianovića, kako bi se u kronološkom kontinuitetu pokazala djelatnost odjela, ali i današnji umjetnički dosezi bivših učenika koji su postali profesionalni umjetnici; njihove poveznice i sličnosti, ali i kreativno-konceptualne razlike. To će, jasno, biti uvjetovano i s generacijskom pripadnošću, no sâm broj sudionika u monografiji i na izložbi, koji prelazi dvije stotine umjetnika, govori o relevantnoj pedagoškoj djelatnosti Slikarskog odjela i motivaciji učenika da ne zapostave svoj umjetnički talent. Mnogi će umjetnici danas primijetiti kako su iz ove umjetničke škole dobili

više stručnog znanja i tajni metijera, nego što su kasnije stjecali na akademijama, što nam ukazuje na to da su im se profesori u prijenosu znanja posvećivali bez zadržke. Slikarski odjel Umjetničke škole Luka Sorkočević zadržao je kroz sva tri desetljeća jasan i kvalitetan pedagoško-edukativni smjer i program, prilagođavajući se trendovima vremena samo ako su intuitivno prepoznali njihov dublji smisao i potrebu.

Iva Körbler

Lazareti, 28. prosinca 2023., foto: Barbara Đurasović

SUMMARY

This year, the Painting Department of the Luka Sorkočević Art School celebrates its thirtieth anniversary (1993-2023), marking a significant milestone since the establishment of this educational institution at a time when, according to some, the Muses were meant to remain silent because of the Homeland War. The department's establishment sparked fresh optimism among Dubrovnik citizens of all generations, illustrating the effectiveness of art and culture in resisting aggression. In a city such as Dubrovnik, where nearly every building, palace, street, church, sculpture, painting and fresco boasts a complex and layered historical and artistic past and context, the task of imparting visual culture to young generations becomes both an obligation and a mission.

The monograph describes the continuous work of the Painting Department through four-year periods by generations, elucidating the visual and pedagogical contribution of its professors, who were also the institution's founders. Davor Lucianović, Pino Trostmann, Luko Piplica, Maro Krile, Ivana Selmani, played pivotal roles in moulding successive generations of budding visual artists. It is evident from the works of former students, now professional artists themselves, how these mentors encouraged them to cultivate their own unique expression, even though their artistic development, following their education in Dubrovnik, was further influenced by professors from diverse art academies outside the City. In particular, during the four-year educational span, the school organised exhibitions for students on various topics, extending beyond just showcasing graduation works, aiming to motivate students to engage with visual art on multiple levels and to offer them an initial glimpse into the inner workings of professional artistic endeavours.

Recently, Professor Davor Lucianović was succeeded in his position by Viktor Daldon, an established Croatian painter, while Professor Pino Trostmann, albeit also retired, remains highly active within the painting scene. Therefore, introductory texts penned by the founding professors have been published as significant contributions to the monograph, describing their artistic and pedagogical perspectives, the importance of visual pedagogy for young individuals, and outlining the educational framework of the Painting Department. In this context, with their contributions and memories, the professors unanimously emphasise that the school's purpose is to ensure that the illustrious past does not overpower or eclipse either the present or the future. The City, serving as a natural artistic backdrop and setting, fosters an aesthetic sensibility in young people, from an early age, and instils in them empathy towards heritage. Growing up in such circumstances, coupled with attending classes at the Painting Department of the Luka Sorkočević Art School, has resulted in a considerable number of professional artists who, for generations, have been indispensable figures on the contemporary Croatian art scene.

The book was graphically conceived and designed by Professor Maro Krile, listing generations of students in a logical chronological order based on their years of enrolment in the school. Additionally, each professor is represented by one of their works to indicate their personal stylistic and morphological affinity and direction. The monograph features photographic materials chronicling the school's history, primarily focusing on paintings, drawings, illustrations, water-colours, photographs, works in mixed media, sculptures, applied art pieces, digital prints and graphics. This comprehensive range offers a chronological portrayal of techniques and genres artists have used to express themselves over the past three decades since leaving the school and/or Dubrovnik. Of course, throughout this entire small epoch of the Painting Department's existence, paintings, drawings, and photographs overlap as timelessly relevant domains of artistic activity. In terms of stylistic tendencies evident in the artworks, we can observe, through the decades, how artists have prioritised realism, intimism, or hyperrealism, variations of expressionist and surrealist matrices and modelling, or abstract painting and drawing that range from gestural painting and post-abstract expressionism to colouristic and lyrical abstraction. The last decade has been marked by a significant resurgence of self-portraits, portraits, and contemplative studies of the world around them/interiors, reflecting global events that have influenced artistic perception. Equally noteworthy is the considerable number of artists who have remained permanently attached to motifs of their City, maritime landscapes, Mediterranean surroundings, the so-called painting of the South or Dubrovnik vedutas, capturing everything from seascapes to intricate details of the City.

The initiative for the anniversary exhibition of the Painting Department, with the monograph as the most visible crown of the jubilee, comes directly from Professor Davor Lucianović. Its aim is to showcase, in chronological continuity, the department's activities as well as the current artistic achievements of former students who have become professional artists. The exhibition highlights their connections, similarities, but also their creative and conceptual differences. This, of course, will also be conditioned by generational belonging, but the sheer number of participants in the monograph and exhibition, exceeding two hundred artists, speaks to the Painting Department's relevant pedagogical activity and students' motivation not to neglect their artistic talent. Many contemporary artists will observe that they've gleaned deeper professional knowledge and secrets of the *métier* from this art school than from subsequent education at academies, indicating that their professors dedicated themselves wholeheartedly to imparting knowledge. Throughout its three-decade existence, the Painting Department of the Luka Sorkočević Art School has upheld a clear and high-calibre pedagogical and educational direction and program, adapting to the trends of the time only if they intuitively recognised their deeper significance and necessity.

Iva Körbler

